
Όλα τα πρακτικά της ψηφοφορίας στη Βουλή του σχεδίου νόμου για την παράταση της σύμβασης του ΔΑΑ

2019/02/15 08:46 στην κατηγορία ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ

Κυρώθηκε κατά πλειοψηφία, από τη Βουλή, το νομοσχέδιο του υπουργείου Οικονομικών για την «Κύρωση της από 24 Ιανουαρίου 2019 Σύμβασης Παράτασης της Σύμβασης Ανάπτυξης Αεροδρομίου που υπογράφηκε στις 31 Ιουλίου 1995 και κυρώθηκε με τον ν. 2338/1995 (Α΄202)».

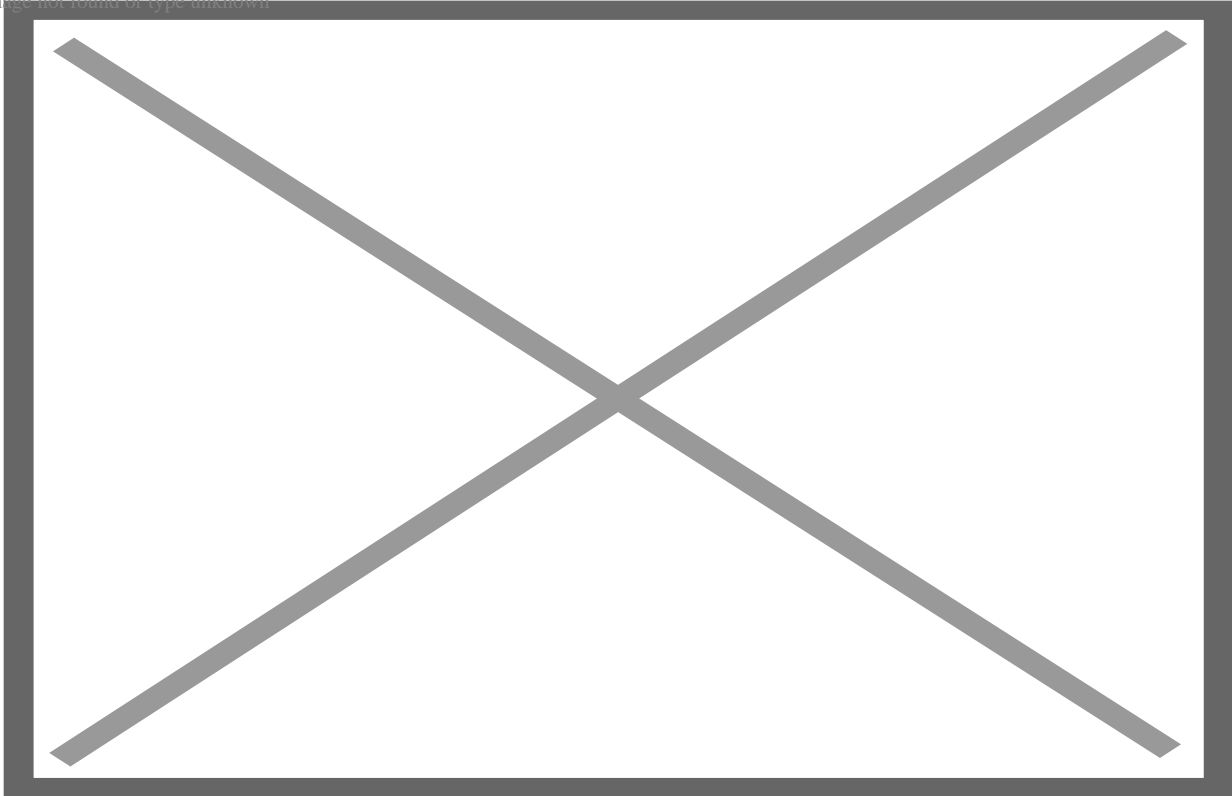
Με το σχέδιο νόμου, κυρώθηκε η ανανέωση της υφιστάμενης σύμβασης παραχώρησης του ΔΑΑ έως τις 11 Ιουνίου του 2046, έναντι τιμήματος 1,15 δισ. ευρώ (δεν συμπεριλαμβάνεται ο ΦΠΑ) που θα καταβάλλει τοις μετρητοίς η εταιρεία που εκμεταλλεύεται το αεροδρόμιο (ΔΑΑ).

Υπέρ ψήφισαν οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και της Νέας Δημοκρατίας, παρά τη σφοδρή κριτική που άσκησαν στον τρόπο, με τον οποίο “επιτεύχθηκε” η αναθεώρηση του τιμήματος.

Το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης ψήφισε θετικά, τόσο επί της αρχής, όσο και κατ’ άρθρο, αλλά και στο σύνολο του σχεδίου νόμου που κυρώνει την τροποποιημένη σύμβαση του ΔΑΑ.

Αντίθετα, τη συμφωνία καταψήφισαν όλα τα υπόλοιπα αντιπολιτευόμενα κόμματα της Δημοκρατικής Συμπράταξης, της Χρυσής Αυγής και το ΚΚΕ, ενώ η Ένωση Κεντρώων δήλωσε “παρών”.

Πλέον, το επόμενο βήμα είναι η διάθεση του 30% του ΔΑΑ, κυριότητας του ΤΑΙΠΕΔ.

Ακολουθούν τα πρακτικά της συζήτησης της Βουλής

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζουμε και εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση της από 24 Ιανουαρίου 2019 Σύμβασης Παράτασης της «Σύμβασης Ανάπτυξης Αεροδρομίου», που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 31 Ιουλίου 1995 και κυρώθηκε με τον ν. 2338/1995 (Α΄202)».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίαση της 11^{ης} Φεβρουαρίου 2019 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε μία συνεδρίαση ενιαία επί της αρχής και επί των άρθρων. Το Σώμα επί του θέματος αυτού συμφωνεί, πιστεύω.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Το Σώμα συμφώνησε.

Όμως, πρέπει να σας πω ότι εκφράζεται η ανησυχία ότι στις 16:30΄ την Αίθουσα αυτή θα τη διεκδικήσουν και άλλοι. Αν δεν έχει ολοκληρωθεί η καταμέτρηση των ψήφων στη μεγάλη Αίθουσα, θα υπάρξει πρόβλημα. Οπότε η παράκληση είναι να γίνει κατανοητό αυτό και βεβαίως εάν συμφωνείτε έχει καλώς.

Κύριε Δένδια, ζητήσατε τον λόγο;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Ας ξεκινήσουμε, κύριε Πρόεδρε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν ακούγεστε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Να επαναλάβω ότι μέχρι τις 16.30΄ αυτή η Αίθουσα είναι διαθέσιμη. Ελπίζω να είναι άδεια η Αίθουσα που γίνεται η καταμέτρηση, αλλιώς θα υπάρχει πρόβλημα. Αυτό θέλω να πω και σας ενημερώνω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Τον λόγο έχει ο κ. Μανιάτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, φαντάζομαι ότι αστειεύεστε ως Προεδρείο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Όχι δεν μιλάω σαν Προεδρείο. Μια ανακοίνωση έκανα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Όχι, εγώ λέω ότι φαντάζομαι πως θα αστειεύεστε, απευθυνόμενος στην Ολομέλεια του Εθνικού Κοινοβουλίου για μια σύμβαση – σκάνδαλο 600 εκατομμυρίων ευρώ να μας λέτε ότι δεν υπάρχει διαθέσιμη αίθουσα για να μιλήσουν όσοι Βουλευτές θέλουν. Σας ενημερώνω, κύριε Πρόεδρε, ότι εκ μέρους της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, εκτός εμού που είμαι εισηγητής και του Ανδρέα Λοβέρδου που είναι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, θα εγγραφούν και θα μιλήσουν και άλλοι συνάδελφοι. Κατά συνέπεια, να μην παρεξηγηθεί το γεγονός ότι αποδεχθήκαμε να γίνει σε μία συνεδρίαση η συζήτηση, για να δείξουμε την καλή μας θέληση. Δεν θα περιοριστεί και ο χρόνος των ομιλιών. Όσο πάει! Εάν θέλουν να μεταφερθούν όσοι καταμετρούν ψηφοδέλτια από την Ολομέλεια σε άλλη αίθουσα, ας το κάνουν. Εμείς θα μεταφερθούμε στην Ολομέλεια. Πάντως χρονικός περιορισμός δεν μπορεί να υπάρξει, για να συνεννοούμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Καταρχήν, κύριε Μανιάτη, με συγχωρείτε, δεν αστειεύομαι. Όμως, είμαι υποχρεωμένος να θέσω το θέμα σε εσάς. Εσείς είπατε την άποψή σας. Είναι σεβαστή. Ρώτησα και τον κ. Δένδια αν θέλει να πει τη δική του. Αλλά εγώ δεν αστειεύομαι.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εμάς μας αρέσει η Αίθουσα. Να προχωρήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Εγώ έκανα απλά την ανακοίνωση. Δεν θέλω να επηρεάσω τις απόψεις σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ας ξεκινήσει η διαδικασία, να δούμε πόσοι θα είναι οι ομιλητές. Το σίγουρο είναι ότι εάν υπάρχουν ομιλητές, δεν μπορεί να

σταματήσει η συνεδρίαση. Αυτό είναι το μόνο σίγουρο. Δεν χρειάζεται να το πούμε εμείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Εγώ είμαι υποχρεωμένος να σας εκφράσω τον προβληματισμό και να ακούσω τις θέσεις σας και να τις παρακολουθήσουμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, απλώς να ξέρετε για δική σας πληροφόρηση, επειδή δεν έχουμε αυτόματο σύστημα εγγραφής ομιλητών, ότι από εμάς θα μιλήσουν τουλάχιστον ο κ. Καρράς, ο κ. Κεγκέρογλου και ο κ. Κουτσούκος. Καταγράφω τρεις τουλάχιστον ομιλητές από την πλευρά μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ωραία.

Τον λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Αθανασίου, εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ. Για δεκαπέντε λεπτά θέλετε; Τόσο προβλέπει ο Κανονισμός.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Και λιγότερο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, στη δημοσιογραφία λέμε: «μονόστηλο», «δίστηλο», «τρίστηλο» κ.ο.κ. Και πεντάστηλο να έχω, μπορώ να το κάνω δίστηλο. Αλλά πραγματικά θέλω λιγότερο από δεκαπέντε λεπτά και υπό την επήρεια του όρου «σκάνδαλο» που χρησιμοποίησε ο κ. Μανιάτης. Θα προσπαθήσω εν πάση περιπτώσει να είμαι πολύ σύντομος.

Το υπό συζήτηση θέμα προσφέρεται για συγκρίσεις: συγκρίσεις πολιτικών, συγκρίσεις συμβάσεων, συγκρίσεις οικονομικών στοιχείων, ακόμα και συγκρίσεις προσωπικών συμπεριφορών. Για να συντομεύω, θα περιοριστώ σε λίγες κραυγαλές.

Σύγκριση πρώτη: Οφείλουμε -και τούτο το λέω για τη Νέα Δημοκρατία- να συγκρίνουμε την αρχική σύμβαση παραχώρησης του 1993, που είχε υπογράψει ο τότε Πρωθυπουργός, ο αείμνηστος Μητσοτάκης, με τη σύμβαση που υπογράφηκε έπειτα από διαπραγμάτευση το 1995.

Όπως είπα και στην Επιτροπή, η τότε νέα κυβέρνηση με Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ τον Κώστα Λαλιώτη, έκανε δύο μεγάλες αλλαγές.

Αλλαγή πρώτη: Μειώθηκε ο χρόνος παραχώρησης στα τριάντα χρόνια, από τα πενήντα που προέβλεπε η αρχική συμφωνία της Κυβέρνησης Μητσοτάκη, πράγμα που σημαίνει κάτι πάρα πολύ απλό. Η μείωση από πενήντα σε τριάντα χρόνια είχε δεχθεί ανελέητη κριτική, ακόμη και από τον κ. Στέφανο Μάνο, υπάρχει η αρθρογραφία του,

ότι δεν είναι προς το συμφέρον της Ελλάδας να μειωθεί ο χρόνος παραχώρησης από πενήντα σε τριάντα χρόνια.

Είχα πει τότε στην Επιτροπή: «Τι σημαίνει η μείωση του χρόνου παραχώρησης από τα πενήντα στα τριάντα χρόνια;» Αν δεν μειωνόταν τότε ο χρόνος παραχώρησης από πενήντα σε τριάντα χρόνια, δεν θα είχαμε σήμερα αυτά τα είκοσι χρόνια για να τα πουλήσουμε 1,364 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή 1.115 εκατομμύρια συν ΦΠΑ.

Αλλαγή δεύτερη: Μετά τη διαπραγμάτευση του 1995 αυξήθηκε το μερίδιο του δημοσίου από 45% στο 55%, μερίδιο που το Δημόσιο διατηρεί ως σήμερα. Τι σημαίνει αυτό; Το Υπουργείο Οικονομικών διαχειρίζεται το 25% και το 30% έχει εκχωρηθεί από το 2011 στο ΤΑΙΠΕΔ για να πουληθεί. Το Δημόσιο, λοιπόν, μένει στη σύμβαση με 25%. Αυτό φυσικά θα ήταν μικρότερο, αν τότε δεν είχε αυξηθεί το μερίδιο του Δημοσίου από 45% σε 55%. Αυτό προβλέπει η σύμβαση που θεσμοθετήθηκε τελικά το 1996.

Και εδώ έχουμε -ας μου επιτραπεί να το πω- εκδίκηση της ιστορίας. Αυτό που επικρινόταν σφόδρα το 1995, με ασύλληπτες κατηγορίες και σε προσωπικό επίπεδο, το πωλούμε σήμερα 1.115 εκατομμύρια ευρώ συν ΦΠΑ. Αυτή είναι η εκδίκηση της ιστορίας.

Σύγκριση δεύτερη: Πρόκειται για σύγκριση τιμών. Ποια είναι η βασική κατηγορία στην ερώτηση που κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία προς την Κυβέρνηση; Ότι δεν υπηρετούμε το δημόσιο συμφέρον. Επί λέξει: Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ αποφάσισε σχεδόν να χαρίσει το «Ελευθέριος Βενιζέλος» για είκοσι χρόνια, αλλά έναν χρόνο μετά, ύστερα από παρέμβαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, το αντίτιμο υπερδιπλασιάστηκε.

Η Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού θεώρησε ότι το τίμημα έπρεπε να αυξηθεί από 484 σε 1.115 εκατομμύρια ευρώ. Να χαρίσει, είπε η Νέα Δημοκρατία, σκάνδαλο δηλαδή.

Για να δούμε τις τιμές. Ποια τιμή ζήτησε ο κ. Ευάγγελος Βενιζέλος; Εισηγητική Έκθεση Προϋπολογισμού. Συγκεντρωμένα θα τα καταθέσω. Κατατέθηκε στη Βουλή από τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης και Υπουργό Οικονομικών, Ευάγγελο Βενιζέλο, σελίδα 64.

Με υπογραφή Ευάγγελου Βενιζέλου, λοιπόν: «Αναμένεται να εισπραχθούν...» -όχι 484 εκατομμύρια, όχι 1.115 εκατομμύρια- «...230 εκατομμύρια ευρώ από την παράταση της σύμβασης παραχώρησης του Διεθνούς Αερολιμένα Αθηνών».

Θα το καταθέσω στα Πρακτικά.

Για το τίμημα των 484 εκατομμυρίων ευρώ, το ΤΑΙΠΕΔ εξέδωσε αλληπάλληλα δελτία Τύπου από τα οποία θα καταθέσω δύο, εκείνο της 2ας Οκτωβρίου 2017 και εκείνο της 31ης Μαΐου του 2017. Και στα δύο αναφέρεται ότι «Η ολοκλήρωση της συναλλαγής

τελεί υπό την αίρεση της έγκρισής της από τις αρμόδιες ευρωπαϊκές αρχές».

Θα τα καταθέσω στα Πρακτικά.

Δεν δώσατε σημασία στα δελτία Τύπου. Μήπως έπρεπε να δώσετε σημασία στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως; 19 Σεπτεμβρίου 2017, τεύχος 2^ο, αριθμός φύλλου 3294. Εκεί δημοσιεύεται η Σύμβαση Παράτασης. Το άρθρο 3 αφορά την έναρξη ισχύος και τις αιρέσεις της. Στις αιρέσεις πρωταγωνιστεί η Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Και αυτήν -παρότι παρέλκει, πρόκειται για την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως- θα την καταθέσω στα Πρακτικά.

Η εμπλοκή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προβλέπεται ήδη από το ν. 2338/1995 με τον οποίο κυρώθηκε και απέκτησε ισχύ η Σύμβαση Ανάπτυξης του Αεροδρομίου. Και αυτό θα το καταθέσω στα Πρακτικά.

Σύγκριση τρίτη. Τώρα θα μπούμε σε θέματα πολιτικού πολιτισμού και θα συγκρίνουμε συμπεριφορές.

Τα μεγάλα δημόσια έργα υπερβαίνουν τη θητεία όχι απλώς μιας, δύο, τριών, αλλά συχνά οκτώ, εννέα και δέκα κυβερνήσεων, έχουμε παραδείγματα. Κατά την παράδοση του Αεροδρομίου «Ελευθέριος Βενιζέλος» ο τότε αρμόδιος Υπουργός κ. Λαλιώτης είχε αναφέρει: «Σήμερα από εκεί που βρίσκονται θα χαμογελούν με ικανοποίηση και κατανόηση οι Μεγάλοι Απόντες, που μόχθησαν σε διαφορετικές στιγμές για να γίνει Διεθνές Αεροδρόμιο, αντάξιο των δυνατοτήτων και των προοπτικών της Ελλάδας. Σίγουρα χαμογελά ο Ελευθέριος Βενιζέλος, που οραματίστηκε την αναγκαιότητα για ένα διεθνές αεροδρόμιο-κόμβο, που τιμητικά φέρει το όνομά του. Σίγουρα χαμογελά ο Κωνσταντίνος Καραμανλής που με την επιμονή του για τα μεγάλα έργα, από το 1978, επέλεξε τον χώρο και προχώρησε στις απαλλοτριώσεις και στον πρώτο διαγωνισμό. Σίγουρα χαμογελά ο Ανδρέας Παπανδρέου που το 1994 πέτυχε να εντάξει το έργο αυτό, όπως και όλα τα μεγάλα εθνικά περιφερειακά έργα, στα διευρωπαϊκά δίκτυα και να διασφαλίσει τους απαραίτητους πόρους».

Αυτά από την «πράσινη όχθη».

Έρχομαι τώρα στη «γαλάζια όχθη» και παρακαλώ για την προσοχή της Νέας Δημοκρατίας.

Στις 10 Ιουνίου 2004 ο Γιώργος Σουφλιάς δηλώνει: «Με τον Κώστα Λαλιώτη μάς συνδέει το ΥΠΕΧΩΔΕ. Τώρα που κάθομαι και εγώ σε αυτό το γραφείο, παρά τις διαφορές στην πολιτική που φυσιολογικά έχουμε με τον Κώστα, αντιλαμβάνομαι και ζω καθημερινά τα προβλήματα, που είμαι βέβαιος ότι και αυτός ζούσε επί οκτώ χρόνια, και πρέπει να σας πω ότι, παρά τις ενστάσεις μου σε ορισμένα πράγματα,

παρουσίασε ένα πολύ καλό έργο».

Αυτόν τον πολιτικό πολιτισμό, κατά καιρούς, κατά περίπτωση τουλάχιστον, τον έχει καταργήσει σήμερα η Νέα Δημοκρατία, κατηγορώντας την Κυβέρνηση για αγνόηση του δημοσίου συμφέροντος, δηλαδή για ξεπουλήματα.

Καταλήγοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να αναφέρω κάτι ειδικά για την Ανατολική Αττική. Στο άρθρο 9 παράγραφος 6 της συμφωνίας του 1995 προβλέπονται επί λέξει τα εξής, τα οποία και θα καταθέσω: «Ποσοστό τουλάχιστον 10% των εσόδων του Διαχειριστικού Φορέα, που ιδρύεται με το άρθρο αυτό, διατίθεται για τη δημιουργία σύγχρονης υποδομής και δικτύων ποιότητας ζωής, καθώς και για την παροχή αντισταθμιστικών οφελών στην ευρύτερη περιοχή των Μεσογείων με αιχμή τα Σπάτα, στο πλαίσιο του ολοκληρωμένου χωροταξικού, οικιστικού και αναπτυξιακού σχεδιασμού της περιοχής».

Αυτά -ας το μάθουν αυτό οι Σπαταναίοι και οι άλλοι κάτοικοι της Ανατολικής Αττικής- δεν ισχύουν πια. Ποιος ευθύνεται που δεν ισχύουν; Ποιος τα έσβησε; Ποιος τα απάλειψε; Η απάντηση είναι οδυνηρή. Εκείνοι που πτώχευσαν τη χώρα, εκείνοι που μας οδήγησαν στα μνημόνια.

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Αθανασίου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κι εμείς ευχαριστούμε.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, κυρία Ζαρούλια.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Κύριε Πρόεδρε, είμαι αναγκασμένη να ζητήσω να διακοπεί η Ολομέλεια, διότι μόλις τώρα ενημερώθηκα ότι δεν είναι δημόσια η συνεδρίαση. Βάσει Κανονισμού είναι δημόσια.

Ξεπουλάτε τα Σπάτα για είκοσι χρόνια και το κρύβετε; Συγγνώμη, δηλαδή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Καταρχήν, κυρία Ζαρούλια, απευθύνεστε σε μένα και, όπως ξέρετε, ούτε στο κόμμα της Κυβέρνησης ανήκω, αλλά και εν πάση περιπτώσει, εγώ προεδρεύω αυτήν τη στιγμή. Μην απευθύνεστε σε μένα...

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Δεν απευθύνομαι σε εσάς προσωπικά, αλίμονο. Απευθύνομαι στο

Σώμα και απαιτώ ή να είναι δημόσια η Ολομέλεια και να συνεχιστεί ή να σταματήσει τώρα, γιατί αυτό είναι αντιδεοντολογικό και δεν υπάρχει πουθενά στον Κανονισμό.

Οι Ολομέλειες είναι δημόσιες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Εκείνο που έκανα εγώ σαν Προεδρείο είναι το εξής. Μεταδίδεται αυτήν τη στιγμή από το web και ζήτησα να μεταδοθεί κανονικά η συνεδρίαση...

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Άμα μεταδοθεί, να συνεχιστεί κανονικά η συνεδρίαση. Να τοποθετηθούν και από τα άλλα κόμματα, όποιος θέλει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ζήτησα να μεταδοθεί κανονικά η συνεδρίαση από την αρχή, οπότε είναι απλώς θέμα χρόνου.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Αν είναι δημόσια, εντάξει. Να τοποθετηθούν και τα άλλα κόμματα. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Οπότε μην εκνευρίζεστε, δεν χρειάζεται.

Τον λόγο έχει ο γενικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Βλάχος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πράγματι πολύ άχαρος ο ρόλος του εισηγητή, αλλά και κάθε συναδέλφου που ξέρει ότι πρέπει να ψηφίσει την κύρωση σύμβασης την ίδια ώρα που γνωρίζει ότι δεν μπορεί να προτείνει καμμία τροποποίηση και -το κυριότερο- ότι εκείνοι που διαπραγματεύθηκαν μπορούσαν να πετύχουν κάτι καλύτερο, κάτι περισσότερο.

Στο πνεύμα αυτό η σημερινή Κυβέρνηση επί των ημερών της οποίας έπρεπε να γίνει η συζήτηση επέκτασης της σύμβασης κατέληξε από ό,τι φαίνεται με συνοπτικές διαδικασίες και χωρίς ιδιαίτερο προβληματισμό στα 24,2 εκατομμύρια τον χρόνο για τα επόμενα είκοσι χρόνια.

Και το ακόμη χειρότερο είναι ότι όταν υπεγράφη η Συμφωνία με αυτό το ευτελές τίμημα, η Κυβέρνηση δήλωνε ότι η υπογραφή της παράτασης αποτελεί ηχηρό μήνυμα εμπιστοσύνης εντός και εκτός Ελλάδος για την ελληνική οικονομία και συνιστά αναγνώριση μιας από τις πλέον επιτυχημένες συμπράξεις ιδιωτικού και δημόσιου τομέα.

Τότε, ο συνάδελφος Κώστας Καραμανλής ως επικεφαλής του τομέα κατέθεσε ερώτηση και έθετε μία σειρά από ερωτήματα. Έλεγε, λοιπόν, τότε: «Με άλλα λόγια, το τίμημα που είχε υπογράψει η Κυβέρνηση τον Σεπτέμβριο του 2017 ήταν κατά 650 με 700 περίπου εκατομμύρια μικρότερο από αυτό που συμφωνήθηκε φέτος».

Όπως είναι λογικό, μία τέτοια διαφοροποίηση στο τίμημα για την εικοσαετή παράταση του Διεθνούς Αεροδρομίου Αθηνών εγείρει πολλά ερωτήματα. Συγκεκριμένα έλεγε τότε ο συνάδελφος: Ποια είναι η διεθνής διαγωνιστική διαδικασία που είχε ακολουθηθεί την περίοδο '16-'17 και οδήγησε στη Συμφωνία της 30^{ης} Σεπτεμβρίου του 2017; Σε περίπτωση που δεν είχε ακολουθηθεί διεθνής διαγωνισμός, για ποιο λόγο ελήφθη μία τέτοια απόφαση που αντιτίθεται στο ευρωπαϊκό δίκαιο; Σε ποια μελέτη βασίστηκε το ελληνικό Δημόσιο και το ΤΑΙΠΕΔ για τον καθορισμό του τιμήματος της παράτασης παραχώρησης του «Ελευθέριος Βενιζέλος»; Ποια ήταν η άποψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη διαδικασία που είχε επιλέξει η Κυβέρνηση και οδήγησε στη Συμφωνία της 30^{ης} Σεπτεμβρίου του 2017; Ποια ήταν η άποψη της Γενικής Διεύθυνσης Ανταγωνισμού για το ύψος του τιμήματος των 600 εκατομμυρίων ευρώ; Θεωρείτε ότι η Κυβέρνησή σας υπηρετεί το δημόσιο συμφέρον όταν μόλις πριν από ένα έτος είχε αποδεχθεί την παράταση της παραχώρησης του μεγαλύτερου αεροδρομίου της χώρας με το μισό τίμημα από ό,τι τελικά συμφωνήθηκε;

Η Κυβέρνηση τότε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ουσιαστικά δεν απάντησε. Και τι να απαντήσει, αλήθεια, όταν το ελληνικό Δημόσιο ζημιωνόταν κατά περίπου 650 εκατομμύρια ευρώ;

Η Κυβέρνηση και προσωπικά εσείς, κύριε Υπουργέ, εκφράσατε τη δυσaréσκείά σας για τον χαρακτηρισμό από μέρους της Νέας Δημοκρατίας της υπόθεσης ως σκάνδαλο. Αλλά πώς αλλιώς έπρεπε να χαρακτηρίσει κάποιος μία υπόθεση που και εσείς παραδεχτήκατε ότι εκτιμήθηκε με λάθος στοιχεία και που είχε ως αποτέλεσμα την απώλεια περίπου 700 εκατομμυρίων ευρώ;

Μας θυμίσατε στην Επιτροπή, κύριε Υπουργέ, το δελτίο Τύπου που εκδώσατε τον Οκτώβριο του '18 και ουσιαστικά τι μας λέτε; Μας λέτε ότι η αρμοδιότητα ήταν του ΤΑΙΠΕΔ. Την ευθύνη ορισμού του ΤΑΙΠΕΔ ποιος την έχει; Και μπορεί το ΤΑΙΠΕΔ να λειτουργεί ανεξέλεγκτα; Αυτό θέλετε να πείτε; Και μπορεί το ΤΑΙΠΕΔ να ζημιώνει την ελληνική κοινωνία; Και όταν αυτό συμβαίνει, η Κυβέρνηση και ο Υπουργός είναι απλά θεατές;

Μας είπατε ότι η Συμφωνία Παράτασης εστάλη στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εστάλη από εσάς; Έπρεπε να σταλεί, δεν μπορούσε να γίνει διαφορετικά, δεν ήταν επιλογή σας. Και όταν επεστράφη τροποποιημένη και αυξημένη κατά περίπου 700 εκατομμύρια ευρώ ποιες ήταν οι συνέπειες; Απλά έγινε ένα λάθος, πάμε παρακάτω; Απλά, τι να

κάνουμε;

Και ποιος μας εγγυάται ότι και αυτήν τη φορά η εκτίμηση έγινε σωστά; Μήπως οι ίδιοι εγγυούνται, αυτοί που έκαναν την αρχική μειωμένη εκτίμηση; Μας είπατε ακόμη ότι εσείς δεν διαπραγματευτήκατε, δεν αποφασίσατε για το τίμημα. Τότε γιατί συνήλθε η διυπουργική; Και γιατί σας εισηγήθηκε; Εννοώ με την παλιά τιμή.

Και εκεί που μας λέτε ότι «Ξέρετε, δεν έγινε από την Κυβέρνηση, έγινε από το ΤΑΙΠΕΔ, από το ΤΑΙΠΕΔ στο οποίο δεν παρεμβαίνουμε γιατί είναι Ανεξάρτητη Αρχή» εκεί ξαφνικά μας λέτε ότι στο παρελθόν επί άλλης κυβέρνησης είχαν εγγραφεί μόνο 200 εκατομμύρια στον προϋπολογισμό.

Αυτό γιατί μας το λέτε, αφού ξέρετε ότι αυτά τα 200 εκατομμύρια που ενεγράφησαν δεν ήταν αποτέλεσμα της εκτίμησης, δεν ήταν το οριστικό τίμημα, δεν έχει ολοκληρωθεί η διαπραγμάτευση; Καταχωρήθηκαν τότε στον προϋπολογισμό 200 εκατομμύρια ενδεικτικά.

Άρα, λοιπόν, δεν μπορεί να γίνει σύγκριση. Όπως και εμείς δεν συγκρίναμε τα 100 εκατομμύρια που εσείς εγγράψατε στον προϋπολογισμό για τα ΕΛΠΕ.

Θα ήθελα τώρα, κύριε Υπουργέ, να έρθω σε ακόμα ένα ζήτημα που το έθεσα στην Επιτροπή, για το περίφημο 10% για το οποίο έκανε αναφορά και ο συνάδελφος, ο κ. Αθανασίου και ήταν στο πλαίσιο των αντισταθμιστικών οφελών προς τους όμορους δήμους του αεροδρομίου «Ελευθέριος Βενιζέλος».

Ως απάντηση στα λεγόμενά μου στην Επιτροπή είπατε ότι αυτό ήταν στη σύμβαση για το Ελληνικό και όχι για το Αεροδρόμιο. Αυτό λειτουργεί στην πράξη. Και εμείς ζητήσαμε στο Ελληνικό να υπάρχει ένας φορέας διαχείρισης και αξιοποίησης στους κοινούς χώρους. Αυτό δεν υπήρχε στη σύμβαση του Αεροδρομίου, μας είπατε, κύριε Υπουργέ.

Και αυτό βέβαια είναι λάθος, διότι στη σύμβαση με τις διατάξεις του άρθρου 9 του ν.2338/95 προβλεπόταν η ίδρυση Νομικού Προσώπου Ιδιωτικού Δικαίου με έδρα την Αθήνα και επωνυμία «Διαχειριστικός Φορέας Μητροπολιτικής Ζώνης Πρασίνου Λεκανοπεδίου Αθηνών», ενώ στην παράγραφο 4 αναφερόταν ότι με Προεδρικό Διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων ρυθμίζονται ειδικότερα οι σκοποί του φορέα, οι τρόποι και τα μέσα εκπλήρωσής τους, οι πόροι του, τα όργανα διοίκησής του, η συγκρότηση κλπ.

Ποσοστό, λοιπόν, τουλάχιστον 10% των εσόδων του διαχειριστικού φορέα που ιδρύεται με το άρθρο αυτό, διατίθεται για τη δημιουργία σύγχρονης υποδομής και δικτύων ποιότητας ζωής, καθώς και για την παροχή αντισταθμιστικών οφελών στην ευρύτερη περιοχή των Μεσογείων με αιχμή τα Σπάτα, στο πλαίσιο του

ολοκληρωμένου χωροταξικού οικιστικού και αναπτυξιακού σχεδιασμού της περιοχής.

Άρα, λοιπόν, η ως άνω πρόβλεψη συνιστούσε μορφή οικονομικού αντισταθμίματος ιδιαίτερα συνηθισμένου στο σύνολο των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης έναντι των δραστικών περιβαλλοντικών και κοινωνικών συνεπειών που επάγεται η εγκατάσταση και η λειτουργία στην ευρύτερη περιοχή των Μεσογείων ενός από τα μεγαλύτερα αεροδρόμια της Ευρώπης, καθώς και ως αντάλλαγμα για τις δεσμεύσεις δεκάδων χιλιάδων στρεμμάτων προκειμένου να εξυπηρετηθούν ανάγκες του εν λόγω Αεροδρομίου. Μην λέτε, λοιπόν, ότι δεν υπήρχε η συγκεκριμένη πρόβλεψη.

Βεβαίως, με το άρθρο 42 του ν. 3943: «Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, στελέχωση των ελεγκτικών υπηρεσιών και άλλες διατάξεις» προβλέφθηκε η σύσταση ομώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «Ελληνικό - Εταιρεία Διαχείρισης και Αξιοποίησης Ακινήτων Ελληνικού Αεροδρομίου Ανώνυμη Εταιρεία» με το διακριτικό «Ελληνικό Α.Ε.».

Με την ανωτέρω νομοθετική διάταξη καταργήθηκε ο προβλεπόμενος στο άρθρο 9 του ν.2338/95 διαχειριστικός φορέας και συνακόλουθα η ειδική πρόβλεψη της παραγράφου 4 του άρθρου 9 του ν. 2338, για την υποχρεωτική διάθεση ποσοστού τουλάχιστον 10% από την αξιοποίηση της εκτάσεως του πρώην Αεροδρομίου.

Περαιτέρω, με το άρθρο 10 παράγραφος 2 του ν.3631/2008 προβλέφθηκε -και αυτό είναι το σημαντικό, κύριε Υπουργέ,- κατ' εφαρμογή του άρθρου 25.6 της Σύμβασης Ανάπτυξης Αεροδρομίου, όπως αυτή κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν.2338/95, καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών η διαδικασία επιβολής και είσπραξης ανταποδοτικών και άλλων δημοτικών ή κοινοτικών επιβαρύνσεων, φόρων ή τελών από τους δήμους Σπάτων, Παιανίας, Μαρκοπούλου, Μεσογαίας, Αρτέμιδος, Ραφήνας και Κορωπίου, καθώς και από κάθε άλλο δικαιούχο οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης σε βάρος της εταιρείας «Διεθνής Αερολιμένας Αθηνών».

Άρα, το 10% ήταν υπαρκτό, ήταν ζωντανό, παρά τις μεταπτώσεις που υπήρξαν. Βεβαίως, τότε άλλαξε η κυβέρνηση και αυτή η περίφημη ΚΥΑ δεν υπεγράφη ποτέ. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι το κράτος δεν έχει συνέχεια και ότι ο καθένας μπορεί να αλλάζει κάθε φορά ό,τι του έρθει.

Θα πρέπει, λοιπόν, σήμερα, για να γινόμαστε ουσιαστικοί, να δοθεί μία λύση. Υπάρχει μία υπόσχεση. Ο κ. Αθανασίου ένωσε την ανάγκη να κάνει αναφορά στον κ. Λαλιώτη γι' αυτά που άλλαξε τότε...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Και στον Σουφλιά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: ...για ό,τι άλλαξε από το 1993 μέχρι το 1995, που όντως έγιναν αλλαγές, όντως τα πενήντα έγιναν τριάντα συν είκοσι, όντως το ποσοστό αυξήθηκε.

Μειώθηκε, όμως, το ποσό κατά 100-150 εκατομμύρια. Άρα, υπήρχαν διαφοροποιήσεις, τις οποίες κανείς δεν μπορεί να ζυγίσει ακριβώς. Σίγουρα υπήρχαν διαφοροποιήσεις. Εκεί που δεν υπήρχε διαφοροποίηση ήταν το 10%, για το οποίο και ο κ. Λαλιώτης τότε στη Σύμβαση του 1995 επέμενε και μάλιστα έχω εδώ αναφορές των τότε δημάρχων για πόσα τους υποσχέθηκε, για πόσα τους έταξε. Από αυτά δεν έγινε απολύτως τίποτε. Η ασυνέπεια του ελληνικού κράτους διαχρονικά σε όλο της το μεγαλείο.

Ερχόμαστε, λοιπόν, σήμερα, κύριε Υπουργέ, και πραγματικά εμείς νιώθουμε την ανάγκη να ζητήσουμε την πολιτική δέσμευση της Κυβέρνησης και τη δική σας προσωπικά για κάποια έργα τα οποία οφείλετε στην ευρύτερη περιοχή. Πρέπει να δοθεί, λοιπόν, μία λύση. Θα ήταν εξαιρετικά σημαντικό εάν υπήρχε, για παράδειγμα, μια νομοθετική ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία θα προβλέπονταν η διάθεση στους δήμους των Μεσογείων που ανέφερα νωρίτερα ενός ποσοστού από τα συνολικά κέρδη του Δημοσίου από την επέκταση της συμβάσεως του Αεροδρομίου.

Πρέπει, όμως, να πω για όλους τους συναδέλφους ότι οι δήμοι των Μεσογείων δεν ζητούν σώνει και καλά να τους δώσετε μετρητά, να τους δώσετε χρήματα. Οι δήμοι θέλουν αυτά τα αντισταθμιστικά που είχε υποσχεθεί η τότε κυβέρνηση και που ποτέ δεν έγιναν πράξη. Άρα, θέλουν η Κυβέρνηση να αναλάβει την ευθύνη, με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, για να πραγματοποιήσει κάποιο ή κάποια έργα σε όλους αυτούς τους δήμους τα οποία, έτσι κι αλλιώς, τα έχουν ανάγκη και από την παρουσία, αλλά και από την λειτουργία του Αεροδρομίου.

Αυτό εμείς σήμερα το επαναφέρουμε και θα το επαναφέρουμε μέχρι να υλοποιηθεί γιατί, όπως είπα, ήταν μία υπόσχεση από την οποία κατά καιρούς διάφοροι προσπάθησαν να ξεφύγουν. Το αίτημα είναι ζωντανό, είναι υπαρκτό, κύριε Υπουργέ, και θα θέλαμε σε αυτή τη συνεδρίαση εσείς να δεσμευτείτε για λογαριασμό της Κυβέρνησης τι ευθύνες αναλαμβάνονται απέναντι στους δήμους των Μεσογείων.

Έρχομαι στη δεύτερη εκκρεμότητα, επειδή μιλάμε για το παρελθόν. Η δεύτερη εκκρεμότητα που άφησε αυτή η Σύμβαση του 1995, κύριε Αθανασίου, είναι ότι ενώ για το Αεροδρόμιο χρειάστηκαν περί τα 16.000 στρέμματα για να λειτουργήσει όλο αυτό το συγκρότημα το οποίο βλέπουμε, δεσμεύθηκαν επιπλέον 22.000 στρέμματα, που ονομάστηκαν «Ζώνη Περιορισμένης Ανάπτυξης Αεροδρομίου», για μελλοντική χρησιμοποίηση, αξιοποίηση από το Αεροδρόμιο.

Έχουν περάσει τριάντα χρόνια από τότε και αυτή η αξιοποίηση δεν ήρθε ποτέ. Η δέσμευση, όμως, υπάρχει. Αυτά τα 22.000 στρέμματα ανήκουν σε συμπολίτες μας οι οποίοι, βεβαίως, θα πει κάποιος, ότι μπορούν να κάνουν κάποιες εργασίες, μπορεί ως ένα βαθμό να υπάρξει κάποια ανάπτυξη. Γιατί αυτά -πρέπει να πω και να διευκρινίσω για να λέμε αληθινά πράγματα εδώ- μπορούν με βάση το Προεδρικό Διάταγμα 5/1979, δηλαδή ΦΕΚ 707 Δ', να τα αξιοποιήσουν χτίζοντας κάποιες αποθήκες.

Έχουν μια κάποια αξιοποίηση η οποία πρέπει να πω, κύριε Υπουργέ, ότι όντως είναι ευνοϊκότερη από εκείνα που ισχύουν με βάση το Προεδρικό Διάταγμα για τη ζώνη των Μεσογείων, δηλαδή εκτός αυτής περιοχής. Πέστε μου, όμως, εσείς ποιος θα πάει να κάνει μια αναπτυξιακή κίνηση, μια αναπτυξιακή ενέργεια, ποιος θα επενδύσει σε μία περιοχή που ξέρει ότι ανά πάσα στιγμή μπορεί το Αεροδρόμιο να έρθει και να το απαλλοτριώσει; Ποιος θα πάει να κάνει την επένδυση; Αυτό είναι η δέσμευση για την οποία σας μιλάμε, όχι αν μπορούν να χτίσουν μία αποθήκη. Είναι δέσμευση, είναι ομηρία, η οποία πρέπει να τελειώσει.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και εδώ το αίτημα για εμάς είναι πολύ καθαρό. Το αίτημα, κύριε Υπουργέ, έχει να κάνει με δύο πράγματα. Το ένα είναι να μειωθεί ραγδαία αυτή η στρεμματική δέσμευση, τα 22.000 στρέμματα, όταν όλο το Αεροδρόμιο έχει 16.000 στρέμματα. Γιατί πρέπει να τα κρατάμε δεσμευμένα; Να μειωθεί και να αποδοθούν στους ιδιοκτήτες για να τα αξιοποιήσουν, όπως ο καθένας νομίζει.

Και δεύτερον, εάν παραμείνουν κάποια δεσμευμένα -αν εκτιμηθεί, λέω εγώ- να δοθεί κάποιο κίνητρο, για παράδειγμα μεταφοράς συντελεστή ή εσείς πείτε κάτι άλλο, ούτως ώστε να νιώσουν αυτοί οι ιδιοκτήτες ότι αυτό το ακίνητο για το οποίο φορολογούνται και πληρώνουν ΕΝΦΙΑ είναι δικό τους και μπορούν να το κάνουν ό,τι θέλουν και μπορούν να το αξιοποιήσουν και δεν υπάρχει κάποιος να τους κρατάει σε ομηρία τριάντα χρόνια. Κι εμείς του λέμε για επιπλέον είκοσι χρόνια. Δηλαδή, μιλάμε όχι για μια ζωή, αλλά για δύο ζωές.

Εάν εσείς νομίζετε ότι αυτό είναι σωστό και ότι είναι αναπτυξιακό μέτρο και πανηγυρίζουμε για την επένδυση του Αεροδρομίου, νομίζω ότι δεν προσδιορίζουμε τα πράγματα με τους ίδιους όρους και ότι ο προσδιορισμός ο δικός σας δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα τελειώσω σε ένα λεπτό.

Σας ζήτησα προχθές στην Επιτροπή, όσον αφορά το άρθρο 4.1, εάν πριν την 11^η Ιουνίου του 2026 η παρούσα Σύμβαση καταστεί άκυρη για οποιοδήποτε λόγο κλπ. -να μην τη διαβάσω- κάποιες διευκρινίσεις ως προς το τι θα οφείλει το ελληνικό Δημόσιο να επιστρέψει και πώς ακριβώς. Διότι εδώ υπάρχουν κάποιες παραπομπές κι εδώ εμείς εντοπίζουμε ότι υπάρχει μία εκκρεμότητα. Δεν ξέρουμε πώς μπορεί να εξελιχθεί. Για να το προλάβουμε, όμως, θα θέλαμε τις δικές σας διευκρινίσεις. Δεν μας τις δώσατε στην Επιτροπή. Θέλουμε να μας τις δώσετε σήμερα. Και μέχρι να ακούσουμε τις δεσμεύσεις σας γι' αυτά τα οποία ανέφερα, επιφυλασσόμεθα για την ψήφο μας στη συγκεκριμένη Κύρωση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Εγώ ευχαριστώ, κύριε Βλάχο.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Τι θέλετε, κύριε Υπουργέ;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Θα ήθελα να καταθέσω κάτι για τα Πρακτικά.

Επειδή ο καλός συνάδελφος δεν θέλει να μείνει κάποια ανακρίβεια, εμείς απαντήσαμε στην ερώτηση του κ. Καραμανλή. Και για τους επόμενους ομιλητές, που ξέρω ότι παίρνουν όλο και περισσότερο γραμμή από το δικό σας το κόμμα, για να μην κάνουν κι εκείνοι το ίδιο λάθος, απλώς θέλω να καταθέσω την απάντηση που δώσαμε στην ερώτηση του κ. Καραμανλή.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομικών κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Αφού έκανα αναφορά στο δελτίο τύπου που εκδώσατε. Τι διαφορετικό υπάρχει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριε Βλάχο, σας παρακαλώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Υπουργέ, για εμάς λέγατε; Δεν είπατε για εμάς. Εδώ δεν θα περνάει τίποτα τέτοιο. Δεν θα ξαναπεράσει τέτοιο πράγμα εναντίον μας. Μιλάμε ευθέως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριε Λοβέρδο, ζητήστε τον λόγο, να

σας τον δώσω.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν τον θέλω τον λόγο. Μια διευκρίνιση ήθελα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Εντάξει, αλλά να μην το κάνουμε όπως στην τηλεόραση που μιλάει ο ένας πάνω στον άλλον. Να ζητήσετε τον λόγο, να σας τον δώσω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα λίγα δευτερόλεπτα για να πω κάτι σε σχέση με αυτό που είπε ο κύριος Υπουργός.

Διάβασα μία αποστροφή από το κείμενο του συναδέλφου και επικαλέστηκα και το δελτίο τύπου που μας φέρατε. Δεν λέτε κάτι περισσότερο. Επί της ουσίας, δεν υπάρχει διαφωνία, αφού ό,τι είχατε να πείτε το είπατε στο δελτίο.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Εγώ απλώς ήθελα να πω ότι απαντήσαμε στον κ. Καραμανλή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Απαντήσατε, όπως οφείλατε να απαντήσετε σε μία ερώτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Μην κάνετε διαλογική συζήτηση, σας παρακαλώ.

Ο ειδικός αγορητής της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, ο κ. Μανιάτης, έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, θεωρούσα ότι σε αυτή την Βουλή τα έχω δει όλα. Φαίνεται ότι δεν τα έχουμε δει όλα. Ποτέ από τη Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα δεν έχει υπάρξει παράλληλη συνεδρίαση δύο Ολομελειών του εθνικού Κοινοβουλίου.

Εμείς εδώ είμαστε Ολομέλεια και την ίδια στιγμή κάτω, στην καταμέτρηση για την αναθεώρηση του Συντάγματος, υπάρχει άλλη Ολομέλεια. Εσείς έχετε δει άλλη φορά όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά σε οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή χώρα, παράλληλη συνεδρίαση δύο Ολομελειών; Μάλιστα, εκ των δύο αυτών Ολομελειών η μία, η δική μας, που αφορά οικονομικό αντικείμενο άνω του ενός δισεκατομμυρίου ευρώ, δεν μεταδίδεται απευθείας, αλλά θα μεταδοθεί, όπως φαντάζομαι, αργότερα.

Επιπλέον, θα ήθελα να επαναλάβω, κύριε Πρόεδρε –διότι εσείς εκπροσωπείτε το Προεδρείο– το εξής: Να μη διανοηθεί η Κυβέρνηση να συντμήσει τον χρόνο των ομιλιών για τη σύμβαση την οποία συζητούμε, διότι θα πρόκειται για κοινοβουλευτικό πραξικόπημα.

Τι έχουμε τώρα μπροστά μας; Μπροστά μας έχουμε την αποκαλυπτικότερη σύμβαση

του ελληνικού Δημοσίου στα δέκα χρόνια των μνημονίων. Τι αποκαλύπτει αυτή η σύμβαση; Αποκαλύπτει τρία πράγματα. Πρώτον, είναι το μεγαλύτερο σκάνδαλο του ΣΥΡΙΖΑ ύψους άνω των 630 εκατομμυρίων ευρώ, αφού θα χάριζαν το Αεροδρόμιο για είκοσι χρόνια έναντι 484 εκατομμυρίων ευρώ και μετά το διπλό χαστούκι της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ανταγωνισμού, μας φέρνουν μία σύμβαση για 1,115 δισεκατομμύρια ευρώ. Όμως, το σκάνδαλο έχει ονοματεπώνυμο και τεχνοκρατών και Υπουργών.

Η δεύτερη αποκάλυψη της σύμβασης είναι η εξής: Η σημερινή σύμβαση που έρχεται για κύρωση επεκτείνει τη σύμβαση του 1995, τη σύμβαση ΠΑΣΟΚ, τη σύμβαση Ανδρέα Παπανδρέου.

Εκλεκτέ κύριε Αθανασίου -πραγματικά το λέω, διότι σας εκτιμώ απεριόριστα- ως εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για τους ύμνους προς το ΠΑΣΟΚ, τον Ανδρέα Παπανδρέου και τον Λαλιώτη, αλλά παρακαλώ πολύ αυτά που είπατε σε μας εδώ, να τα πείτε αλλού, δηλαδή στον κ. Τσίπρα και στους συναδέλφους σας στον ΣΥΡΙΖΑ που -κατ' εξαίρεσιν από σας- λένε ότι το ΠΑΣΟΚ κατέστρεψε την Ελλάδα, ότι η Μεταπολίτευση ήταν η χειρότερη περίοδος του νεώτερου ελληνικού κράτους και ότι ο Ανδρέας ήταν ο άνθρωπος που οδήγησε μαζί με τους υπόλοιπους Πρωθυπουργούς του ΠΑΣΟΚ την Ελλάδα στη χρεοκοπία.

Σήμερα έρχεστε εδώ και -όπως λέει και ο Βαγγέλης Βενιζέλος- γλείφετε εκεί που φτύνετε! Να το πείτε δημόσια και στους ψηφοφόρους σας. Δεν σας αφορά προσωπικά, επαναλαμβάνω. Είστε ένας εκλεκτός συνάδελφος και χαίρομαι που έχετε αυτήν την εισήγηση.

Όμως, η σύμβαση αυτή αποκαλύπτει την ιστορική, πολιτική και ηθική δικαίωση του ΠΑΣΟΚ, που το 1995 παρέλαβε την αποικιοκρατική σύμβαση της Νέας Δημοκρατίας του 1993, την αναδιαπραγματεύτηκε και με το ίδιο τεχνικό και οικονομικό αντικείμενο κατάφερε αυτά που θα σας πω αμέσως αργότερα.

Η τρίτη αποκάλυψη της σύμβασης είναι η αποκάλυψη του πώς ο ΣΥΡΙΖΑ ξεπουλά «μπιρ παρά» τη δημόσια περιουσία, πώς εκμεταλλευόμενος το Υπερταμείο της αποικιοκρατίας που το 2016 νομοθέτησε μόνος του ο κ. Τσίπρας, ξεπουλάει ό,τι συνιστά τον εθνικό πλούτο με συγκεκριμένες αξίες και υπεραξίες.

Για να απαντήσω, μάλιστα και σε σας, κύριε Αθανασίου, αλλά και στον κ. Τσακαλώτο, γι' αυτό που προβλεπόταν στους προϋπολογισμούς του 2011 και 2012 επί Κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ, θα σας πω ότι τα 230 εκατομμύρια ευρώ ήταν η συμμετοχή του ιδιώτη, γιατί προφανώς δεν λαμβάνεται υπ' όψιν όταν το Δημόσιο ως μέτοχος δίνει στην άλλη τσέπη του Δημοσίου. Το λέω, για να συνεννοούμαστε.

Πώς φτάσαμε, όμως, ως εδώ; Το 1993, μονογράφει η Κυβέρνηση της Νέας

Δημοκρατίας μία –όπως τη χαρακτήρισα- αποικιοκρατική σύμβαση με τη HOCHTIEF για την κατασκευή και την εκμετάλλευση του Αεροδρομίου.

Το 1995, η Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ Ανδρέα Παπανδρέου βάζει θέμα αναδιαπραγμάτευσης. Και ολοκληρώνεται η αναδιαπραγμάτευση τον Σεπτέμβριο του 1995, με το ίδιο τεχνικό αντικείμενο, με την ίδια ακριβώς ίδια συμμετοχή του ιδιώτη, τα ίδια κεφάλαια του ιδιώτη. Τι κέρδισε το ΠΑΣΟΚ; Πρώτον, από 60% τη συμμετοχή της HOCHTIEF του ιδιώτη, την κατεβάσαμε στο 40%. Δεύτερον, τα πενήντα χρόνια της συνεκμετάλλευσης της παραχώρησης μειώθηκαν στα τριάντα χρόνια.

Είστε σήμερα εδώ κι εσείς, κύριε Υπουργέ, που πολλές φορές με θράσος θέλετε να υπονοήσετε ότι το ΠΑΣΟΚ ακολουθεί τη Νέα Δημοκρατία, αλλά, φαίνεται, είστε πολύ καλύτεροι μαθητές της Νέας Δημοκρατίας στα μνημόνια. Μην ανησυχείτε, θα τα ακούσετε αμέσως τώρα, διότι τώρα που σας έφυγε ο συνέταιρος, ο κ. Καμμένος, με τον οποίο συμβιώνατε για τέσσερα χρόνια, προσπαθείτε από κάπου να πιαστείτε. Δεν θα σας κάνει, όμως, τη χάρη το Κίνημα Αλλαγής.

Η τρίτη βελτίωση του ΠΑΣΟΚ. Για ενενήντα εννέα χρόνια είχαν εκχωρηθεί και τα δεκαέξι χιλιάδες πεντακόσια (16.500) στρέμματα της περιβάλλουσας ζώνης και τα είκοσι δύο χιλιάδες (22.000) στρέμματα της λεγόμενης BUFFER ZONE, της «Ουδέτερης Ζώνης» και θα ήταν για ενενήντα εννέα χρόνια και μετά τη σύμβαση στη διάθεση του ιδιώτη. Αυτό κόπηκε. Με το που θα τελειώσει η σύμβαση, η έκταση αυτή επανέρχεται στο ελληνικό Δημόσιο.

Τέταρτον, με τα ίδια χρήματα του ιδιώτη, την ίδια επένδυση, επήλθαν σοβαρότατες βελτιώσεις στο τεχνικό αντικείμενο. Πιο συγκεκριμένα και ενδεικτικά: Αντί για τον γερμανικό αντισεισμικό κανονισμό που προέβλεπαν οι προδιαγραφές της HOCHTIEF, τους υποχρεώσουμε να εφαρμόσουν τον ελληνικό αντισεισμικό κανονισμό, που είναι πολύ αυστηρότερος και να βάλουν μέσα ειδικά μέτρα για την εξυπηρέτηση των ατόμων με αναπηρία και πολλές άλλες βελτιώσεις.

Η πέμπτη βελτίωση του ΠΑΣΟΚ είναι η εξής: Η σύμβαση της Νέας Δημοκρατίας προέβλεπε στο Διοικητικό Συμβούλιο της εταιρείας έξι εκπροσώπους του ιδιώτη. Τους κατεβάσαμε στους τέσσερις και αντί για τρεις εκπροσώπους του Δημοσίου, κάνουμε τέσσερις τους εκπροσώπους του Δημοσίου και έναν κοινής αποδοχής.

Αυτές οι παρεμβάσεις του ΠΑΣΟΚ αξιολογήθηκαν ποσοτικά, οικονομικά, από την «Ernst & Young» και αποκαλύπτεται ότι σε τιμές 1995 κέρδισε το ελληνικό Δημόσιο 330 εκατομμύρια ευρώ.

Σήμερα, για να συνεννοούμαστε, αυτή η δημόσια περιουσία, για την οποία μπορεί να είναι περήφανοι οι Έλληνες πολίτες ως χρήστες του Αεροδρομίου, αλλά και ως μέτοχοι κατά 55% της συγκεκριμένης επένδυσης, συμβάλλει κατά 4,4% στο

Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν και δημιουργεί εκατόν ογδόντα χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας. Αυτό είναι το έργο του ΠΑΣΟΚ.

Για να έρθουμε τώρα να δούμε τι κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ. Ο ΣΥΡΙΖΑ το 2016 ξεκίνα και με το Υπερταμείο αρχίζει απευθείας διαπραγματεύσεις με την εταιρεία.

Θα καταθέσω για τα Πρακτικά το άρθρο 4.2 της Σύμβασης του 1995 που λέει κάποια πράγματα, εκ των οποίων θα σας διαβάσω ένα απόσπασμα.

«Το ελληνικό Δημόσιο και η εταιρεία Αεροδρομίου θα αρχίσουν διαπραγματεύσεις μετά τη λήξη των τριάντα ετών, αλλά χωρίς τούτο να δεσμεύει εκάτερον εξ αυτών, προκειμένου να αποφασίσουν εάν δύνανται να συμφωνήσουν σε όρους, επί τη βάση των οποίων η παρούσα σύμβαση θα δύναται να παραταθεί για περαιτέρω χρονική περίοδο».

Η Σύμβαση του 1995, λοιπόν, έλεγε ότι μπορεί και να μη συμφωνήσει το Δημόσιο.

Κι ερχόμαστε και κάνουμε την πρώτη από τις ερωτήσεις:

Κύριε Υπουργέ, όταν ξεκινήσατε τη διαπραγμάτευση με την Κοινοπραξία, πόσο είχατε ως κατώτερο κατώφλι να πάρετε ως έσοδα του ελληνικού Δημοσίου; Πόσο ήταν το κατώτερο, πόσο το ρεαλιστικό και πόσο το αισιόδοξο σενάριό σας; Το ρωτώ, διότι συμφωνήσατε στα 484 εκατομμύρια ευρώ που σημαίνει ότι είστε κατευχαριστημένοι!

Εδώ θέλω να καταθέσω την πρόταση του Κινήματος Αλλαγής ως κόμματος και της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ως κοινοβουλευτικής ομάδας. Εμείς πιστεύουμε ότι το Αεροδρόμιο των Σπάτων έπρεπε να βγει στον αέρα με διεθνή διαγωνισμό, έτσι ώστε να μεγιστοποιήσουμε τα οφέλη του ελληνικού δημοσίου.

Καταθέτω για τα Πρακτικά το άρθρο 4.2.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Μανιάτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Περιμένουμε λοιπόν, να μας πει πώς ξεκίνησε η διαπραγμάτευση.

Επόμενο ερώτημα: Γιατί κλείσατε τη συμφωνία το 2018, το 2017, το 2016 και δεν περιμένατε για παράδειγμα μετά από δύο χρόνια –δεν αφήνετε να περάσουν δύο χρόνια;- να έχουν τελειώσει και τα δάνεια που έχει ο Διεθνής Αερολιμένας, να μην

έχει καμία δανειακή επιβάρυνση και να έχει καθαρά έσοδα; Αγαπητοί συνάδελφοι, ξέρετε πόσα έσοδα έχει ο Διεθνής Αερολιμένας;

Εδώ είναι ο ισολογισμός του 2017. Γιατί, εμείς θα μιλήσουμε με έγγραφο σε αντίθεση με την Κυβέρνηση που θέλει να κρύψει την αλήθεια. Ο ισολογισμός, λοιπόν, του 2017 λέει ότι ο Διεθνής Αερολιμένας έχει ακαθάριστα έσοδα 285 εκατομμύρια ευρώ. Το καταθέτω, παρακαλώ, για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Μανιάτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτό σημαίνει ότι τα 480 εκατομμύρια ευρώ που συμφωνήσατε, είναι περίπου τα καθαρά κέρδη δύο μόλις ετών. Πώς δικαιολογείται αυτό με την σοφία ενός καθηγητή Οικονομικών; Τι είναι αυτή τη διαπραγμάτευση;

Κύριε Υπουργέ, επίσης μας είπατε ότι εσείς δεν έχετε καμία σχέση, είστε αναρμοδίως ουσιαστικά -διότι το ΤΑΙΠΕΔ διαπραγματεύεται- και ότι εσείς δεν κάνετε τίποτε. Κάνετε «paper pushing», «σπρώχνετε τα χαρτιά». Κύριε Υπουργέ, αυτή εδώ η σελίδα είναι η εισηγητική έκθεση της Σύμβασης που μας έχετε καταθέσει σήμερα, συναδέλφισσες και συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ.

Ακούστε τι γράφει ο κ. Τσακαλώτος στην πρώτη σελίδα της Σύμβασης, που σας έχει καλέσει να κυρώσετε. Λέει στην πρώτη σελίδα: «Η Σύμβαση παράτασης εγκρίθηκε με την υπ' αριθμόν 261/13.09.2017 απόφαση της διυπουργικής επιτροπής αποκρατικοποιήσεων». Δηλαδή, κύριε Υπουργέ, εσείς εδώ στο έγγραφο λέτε ότι εγκρίνατε τη Σύμβαση. Άρα συμφωνήσατε. Άρα, δεν είστε αναρμόδιος. Άρα, έχετε ευθύνη για ό,τι υπογράψατε. Και δεν είστε μόνο εσείς, αλλά όλη η πενταμελής διυπουργική επιτροπή η οποία αποτελείται από τους κυρίους -για να μιλάμε με ονόματα- Τσακαλώτο, Σπίρτζη, Σταθάκη, την κ. Αχτσιόγλου και τον κ. Παπαδημητρίου.

Όταν δε σας κατέθεσα το καλοκαίρι του 2018 ερώτηση για το τι γίνεται με αυτή την υπόθεση, εσείς φρόνιμως ποιών «μούγκα», δεν δώσατε καμία απολύτως απάντηση. Ο κ. Σπίρτζης, όμως, δηλώνει αναρμόδιος. Τι αναρμόδιος; Εδώ έβαλε υπογραφή στη συγκεκριμένη σύμβαση για την αποκρατικοποίηση.

Το καταθέτω παρακαλώ για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Μανιάτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και έρχομαι τώρα στην πιο βαθιά προσβλητική ενέργεια της σημερινής Κυβέρνησης.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, σας καλεί η Κυβέρνηση να κυρώσετε μία Συμφωνία. Ξέρετε στη βάση ποιας τεκμηρίωσης κυρώνετε τη Συμφωνία; Στη βάση τριών σειρών ενός δελτίου τύπου της Επιτροπής Ανταγωνισμού κ. Vestager, η οποία λέει ότι το 1,115 δισεκατομμύρια ευρώ είναι λογική αγοραία τιμή, «market price».

Δεν έχετε τίποτα άλλο στα χέρια σας. Εκχωρείτε για 20 χρόνια την μεγαλύτερη ίσως περιουσία του ελληνικού δημοσίου, μη έχοντας εσείς, που θα κληθείτε να υπερψηφίσετε ως Βουλευτές, απολύτως τίποτα, παρά μόνο ότι ο Ευρωπαίος Επίτροπος είπε ότι είναι μία αγοραία τιμή.

Είναι προσβλητική η διαδικασία για το εθνικό Κοινοβούλιο. Και ο κύριος Υπουργός προσπάθησε να ψελλίσει στην Επιτροπή ότι επειδή είναι καλός άνθρωπος και αγαπάει την διαφάνεια το έστειλε -έτσι επειδή ήθελε- στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ανταγωνισμού. Εδώ είναι, λοιπόν, ο αντίστοιχος κανονισμός της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ανταγωνισμού, που στην τρίτη του σελίδα έχει ειδικό κεφάλαιο για τα αεροδρόμια και τις υποδομές και την υποχρέωση των κρατών-μελών όταν κάνουν οποιαδήποτε παρέμβαση που σχετίζεται με την αγορά των αεροδρομίων, να το αποστέλλουν υποχρεωτικά στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ανταγωνισμού για έλεγχο.

Το καταθέτω παρακαλώ και αυτό για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Μανιάτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και έρχομαι τώρα στα ερωτήματα που έχουν τεθεί. Πρώτο ερώτημα: Με βάση ποιες παραδοχές, ποια χρηματοοικονομικά μοντέλα, οι οικονομοτεχνικοί σύμβουλοι του ΤΑΙΠΕΔ και το διοικητικό συμβούλιο του ΤΑΙΠΕΔ σας εισηγήθηκε τα 484 εκατομμύρια ευρώ; Θέλουμε να κατατεθούν οι μελέτες αυτές στα Πρακτικά του εθνικού Κοινοβουλίου. Το ζητήσαμε στην Επιτροπή. Αρνήθηκε ο κ. Τσακαλώτος, αρνήθηκε η Κυβέρνηση να διαφωτίσουν στοιχειωδώς τον ελληνικό λαό και το εθνικό Κοινοβούλιο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α΄ Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ)

Δεύτερον, ποια είναι τα πρακτικά του διοικητικού συμβουλίου του ΤΑΙΠΕΔ, που αποφάσισε να αποδεχθεί την εισήγηση των συγκεκριμένων χρηματοοικονομικών συμβούλων; Ζητήσατε τις παραιτήσεις αυτών των ανθρώπων που σας ώθησαν σε μία απόφαση με βάση την οποία χαρίζατε σε ιδιώτη 630 εκατομμύρια;

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τρίτη ερώτηση: Ποια είναι τα πρακτικά και ποιες είναι οι τοποθετήσεις των τεσσάρων διορισμένων από την Κυβέρνησή σας εκπροσώπων του ελληνικού δημοσίου στο διοικητικό συμβούλιο του Διεθνούς Αερολιμένα Αθηνών, που αποδέχθηκαν τη Συμφωνία αυτή και άρα εν γνώσει τους έβλαψαν το δημόσιο συμφέρον κατά 630 εκατομμύρια; Τους παραιτήσατε; Ζητήσατε απολογίες; Τι ακριβώς έχετε κάνει; Και μιλώ για τα τέσσερα πρόσωπα που εσείς διορίσατε ως εκπρόσωπους του ελληνικού δημοσίου στο διοικητικό συμβούλιο του Αεροδρομίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Πόσο χρόνο θα χρειαστείτε ακόμα, κύριε Μανιάτη;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Δύο με τρία λεπτά και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεχίστε, παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Θα πω το πιο κραυγαλέο τώρα. Εσείς οι συνάδελφοί του ΣΥΡΙΖΑ θα αποδεχθείτε να υπερψηφίσετε μία Σύμβαση δύομισι σελίδων όλων κι όλων, όπου δεν υπάρχει μέσα το βασικότερο κείμενο, που είναι η απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού όπου καταγράφεται όλο το ιστορικό, όλες οι αξιολογήσεις και οι εκτιμήσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής; Τι ακριβώς θα κυρώσετε;

Γιατί ας πούμε ότι ο Υπουργός υλοποιεί τις εντολές που παίρνει από τους δανειστές. Προφανώς! Εσείς που είστε ελεύθερα βουλόμενοι Βουλευτές, τι ακριβώς θα κυρώσετε χωρίς να ξέρετε την τεκμηρίωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ανταγωνισμού;

Επόμενη ερώτηση: Κύριε Υπουργέ, έχουν υπάρξει δημοσιεύματα ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σας ζήτησε να προχωρήσετε σε ανοιχτό διεθνή διαγωνισμό και το αρνηθήκατε. Είναι αληθή τα δημοσιεύματα ή δεν είναι;

Και τελευταία ερώτηση, πριν περάσω στα συνοπτικά συμπεράσματα μου. Κύριε Υπουργέ, κύριε Τσακαλώτε, αν ξεχάσετε ότι είστε Υπουργός Οικονομικών και κρατήσετε μόνο την ιδιότητα του καθηγητή οικονομικών σε ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο και του Βουλευτή του εθνικού Κοινοβουλίου, θα υπερψηφίζατε αυτήν τη Σύμβαση; Αυτά, δηλαδή, που διδάσκετε στα παιδιά σας, είναι συμβατά με αυτά που φέρνετε τώρα να ψηφίσει το εθνικό Κοινοβούλιο; Είμαι βέβαιος ότι αν απαντήσετε με ειλικρίνεια, θα πείτε όχι.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε με τρία συνοπτικά συμπεράσματα. Θα πω το πρώτο συμπέρασμα σχετικά με τη Σύμβαση που έχουμε μπροστά μας. Η συγκεκριμένη σύμβαση που έρχεται να επεκτείνει τη σύμβαση του 1995 του ΠΑΣΟΚ, αποτελεί την ιστορική δικαίωση ενός κόμματος και ενός ηγέτη που αύξησε με αξίες και υπεραξίες τη δημόσια περιουσία, που προστάτευσε το δημόσιο συμφέρον.

Εμείς κοιτάμε στα μάτια τους πολίτες, γιατί αυξήσαμε την περιουσία τους. Αντίθετα, εσείς την ξεπουλάτε.

Δεύτερο συμπέρασμα: Τι ακριβώς θα συμβεί από τη στιγμή που με την πλειοψηφία θα εκχωρήσετε για άλλα είκοσι χρόνια την εκμετάλλευση του αεροδρομίου στην κοινοπραξία; Τι ακριβώς θα συμβεί με τις τιμές, με τις αξίες των μετοχών, που θα πουλήσετε μετά την παράταση της Σύμβασης;

Δεν είναι προφανές, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ότι η Κυβέρνηση θα πουλήσει υποτιμημένες μετοχές ενός αγαθού, για το οποίο ξέρει ο υποψήφιος αγοραστής ότι για τα επόμενα είκοσι χρόνια ο μάνατζερ, ο διαχειριστής θα είναι κάποιος άλλος;

Εδώ απαιτείται, λοιπόν, μία πλήρης εθνική συνεννόηση για τι θα γίνει από εδώ και πέρα.

Τρίτη παρατήρηση: Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, εμείς ως Κίνημα Αλλαγής, έχουμε ξεκαθαρίσει την πολιτική μας θέση. Το Υπερταμείο της αποικιοκρατίας πρέπει να καταργηθεί και να διαμορφωθεί το εθνικό ταμείο αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας, κινητής και ακίνητης, στο οποίο ταμείο το διοικητικό συμβούλιο και το εποπτικό συμβούλιο θα το διορίζει, θα το ορίζει και θα το εγκρίνει το Εθνικό Κοινοβούλιο, η Βουλή των Ελλήνων, οι Έλληνες πολίτες.

Εμείς λοιπόν, δεσμευόμαστε, με αφορμή και αυτήν τη σκανδαλώδη Σύμβαση που έχουμε μπροστά μας, την οποία προφανώς θα καταψηφίσουμε, ότι θα επιδιώξουμε την κατάργηση του Υπερταμείου και το μετασχηματισμό σε ένα ταμείο αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας, όπου τη διοίκηση θα τη διορίζει το ελληνικό Δημόσιο και θα την εγκρίνει το Εθνικό Κοινοβούλιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τη Δημοκρατική Συμπράταξη ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Προχωρούμε με την κυρία Ελένη Ζαρούλια, Ειδική Αγορήτρια της Χρυσής Αυγής για δεκαπέντε λεπτά.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ειλικρινά μετά την τοποθέτηση του κ. Μανιάτη δεν αντιλαμβάνομαι γιατί δέχτηκε το Σώμα να συνεδριάζουν δύο Ολομέλειες και μία τόσο σημαντική, όπως είναι αυτή, να μην μεταδίδεται ζωντανά.

Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, επειδή είναι το μοναδικό Βήμα που έχει η Χρυσή Αυγή, πριν αναφερθώ στο νομοσχέδιο, να αναφερθώ επιγραμματικά στα όσα σημεία και τέρατα συμβαίνουν εδώ μέσα, στο ναό της Δημοκρατίας σας. Τέτοια δημοκρατία

είχαμε καιρό να δούμε, είναι η αλήθεια.

Το τρίτο πολιτικό κόμμα, λοιπόν, η Χρυσή Αυγή, στερείται Αντιπροέδρου, ενώ έχουν όλα τα κόμματα του λεγόμενου συνταγματικού τόξου, ακόμη κι αυτά που δεν συνιστούν καν κοινοβουλευτική ομάδα. Αφήστε, δε, που τον τελευταίο καιρό γίνονται αλλαγές στον Κανονισμό για να τα φέρετε στα μέτρα σας.

Το τρίτο πολιτικό κόμμα, λοιπόν, η Χρυσή Αυγή, αντιμετωπίζεται ρατσιστικά από όλο το συνταγματικό τόξο και κατά παράβαση κάθε έννοιας δικαίου δεν προσέρχεστε να απαντήσετε στον Κοινοβουλευτικό Έλεγχο Βουλευτών του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή, το οποίο εκπροσωπεί ένα σεβαστό ποσοστό του εκλογικού σώματος. Άλλωστε, σας τα είπε αυτά και χθες ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας, ο κ. Μιχαλολιάκος. Δεν ιδρώνει, όμως, το μπολσεβίκικο αφτί σας.

Δεν είναι λίγες οι φορές που με τεχνάσματα φροντίζετε να ρίχνετε πίσω τους ομιλητές μας, ακόμη και τον Γενικό μας Γραμματέα, τον Νικόλαο Μιχαλολιάκο, νομίζοντας ότι κάτι κάνετε. Αντίσταση κατά του φασισμού; Ανθρωπάκια! Να γνωρίζετε, όμως, ότι δεν έχετε καταφέρει απολύτως τίποτα.

Αντίθετα, η δεδομένη επιτυχία της Χρυσής Αυγής είναι ότι στις επερχόμενες εκλογές, παρόλο που την έχετε εξαφανίσει από τα μέσα μαζικής εξαπάτησης, παρόλο που της έχετε κόψει την κρατική χρηματοδότηση με φωτογραφικό νόμο ο οποίος καθίσταται αντισυνταγματικός, παρόλο που δεν χρωστά ούτε ένα ευρώ σε καμία τράπεζα, η Χρυσή Αυγή μόνο και μόνο επειδή εκφράζει τη θέληση του ελληνικού λαού, θα έχει ανεβασμένα τα ποσοστά της και θα είναι με περισσότερους Βουλευτές στα έδρανα της Βουλής.

Ας έλθω τώρα στο νομοσχέδιο. Εισέρχεται προς ψήφιση στην Ολομέλεια της Βουλής η νομοθετική ρύθμιση, με την οποία παρατείνεται για είκοσι και πλέον έτη -μέχρι το έτος 2046- η παραχώρηση στους επενδυτές Καναδούς, σε ντόπιους και λοιπούς, του Διεθνούς Αεροδρομίου Αθηνών στα Σπάτα της Αττικής. Πρόκειται για μία παραχώρηση δημόσιας περιουσίας, η οποία πασιφανώς αποβαίνει οικονομικά επικερδής υπέρ του συνόλου των επενδυτών, οι οποίοι απαρτίζουν την εταιρεία Αεροδρομίου, εξαιρουμένου φυσικά του ελληνικού λαού και των οικονομικών συμφερόντων αυτού.

Φυσικά, πρωτεργάτης και πρωταίτιος για το εν λόγω ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας του ελληνικού λαού και υπέρ των αλλοδαπών και ντόπιων κεφαλαιοκρατών ήταν το 1993 η Νέα Δημοκρατία. Το ξεπούλημα συνεχίστηκε από το ΠΑΣΟΚ, το οποίο το 1995 υπέγραψε τη Σύμβαση παραχώρησης του αεροδρομίου, η οποία κυρώθηκε με το ν.2338/1995 με υπογραφή Λαλιώτη και στη συνέχεια, το 2011, με υπογραφή του Ευάγγελου Βενιζέλου, με την υπ' αριθμό 187 απόφαση της Διυπουργικής Επιτροπής Αναδιαρθρώσεων και Αποκρατικοποιήσεων, που μεταβίβασε

στο εργαλείο ξεπουλήματος της χώρας μας και καταλήστευσης της δημόσιας περιουσίας μας, το ΤΑΙΠΕΔ.

Αναφέρθηκα αναλυτικά στην Επιτροπή. Η ιστορία είναι γνωστή και δεν χρειάζεται να τα επαναλαμβάνουμε.

Μετά το ΠΑΣΟΚ, λοιπόν, ήρθε η σειρά του ΣΥΡΙΖΑ και των Ανεξάρτητων Ελλήνων να συνεχίσουν το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας του ελληνικού λαού. Η απευθείας ανάθεση χωρίς τη διενέργεια διεθνούς διαγωνισμού ολοκληρώθηκε το καλοκαίρι του 2017 με τις δύο συμβαλλόμενες πλευρές -το ΤΑΙΠΕΔ και οι μέτοχοι του διαχειριστικού εταιρικού προσώπου- να καταλήγουν ότι για τα είκοσι επιπλέον έτη της εκμετάλλευσης του Διεθνούς Αεροδρομίου Αθηνών -έως το 2046- οι επενδυτές θα έπρεπε να καταβάλουν το ποσό των 484 εκατομμυρίων ευρώ, δηλαδή περίπου 24,2 εκατομμύρια ευρώ ανά έτος. Και φυσικά, ο ελληνικός λαός θα ζημιωνόταν κατά περίπου 631 εκατομμύρια ευρώ.

Στις 30 Σεπτεμβρίου του 2017 ο Υπουργός Οικονομικών Ευκλείδης Τσακαλώτος υπέγραψε τη Σύμβαση με τους επενδυτές - μετόχους του Διεθνούς Αεροδρομίου Αθηνών. Πλην, όμως, ένεκα του γεγονότος πως δεν προηγήθηκε ανοιχτός και διαφανής διαγωνισμός για την επέκταση της ισχύος της Σύμβασης, κάτι το οποίο σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Δίκαιο προσιδιάζει σε κρατική ενίσχυση, παρενέβη η Κομισιόν που ζήτησε να αποσταλεί η εν λόγω Συμφωνία, προκειμένου να την ελέγξει ενδελεχώς η Διεύθυνση Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και τι διαπίστωσε η Κομισιόν; Συνειδητή και συμφωνημένη προσπάθεια υποκοστολόγησης του τιμήματος από αμφότερες τις δύο συμβαλλόμενες πλευρές, ελληνικό δημόσιο και επενδυτές μετόχους, κάτι σαν συμπαιγνία, δηλαδή. Έτσι, η Διεύθυνση Ανταγωνισμού της Κομισιόν υποχρέωσε τα συμβαλλόμενα μέρη -το ελληνικό δημόσιο δηλαδή, τη Συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και τους Καναδούς και ντόπιους ιδιώτες επενδυτές- να επαναπροσδιορίσουν το τίμημα, αυξάνοντας το σε ποσοστό περίπου 127%, δηλαδή το ποσό του 1.115.000.000 ευρώ και με τους αναλογούντες φόρους περίπου στο 1.382.000.000 ευρώ.

Το τίμημα ορίστηκε με βάση εσφαλμένα στοιχεία -ισχυρίζεται ο ΣΥΡΙΖΑ ότι πήρε κάποια παλιά ημερομηνία- και δεδομένα τα οποία σε καμία περίπτωση δεν αντικατόπτριζαν την πραγματική λειτουργία, την οικονομική κατάσταση και εικόνα του διεθνούς αεροδρομίου. Οι διαδικασίες που ακολούθηθηκαν δεν ήταν διαφανείς και εγείρουν ερωτηματικά.

Αντίστοιχες διαδικασίες κινήθηκαν και στην αρμόδια Επιτροπή, που μας δημιουργούν πολλά ερωτήματα.

Η πρώτη αιτία έγερσης ερωτηματικού είναι η επιλογή της Επιτροπής να μην καλέσει τους εμπλεκόμενους φορείς. Σαφώς και αποτελεί υποχρέωση της Επιτροπής να

καλέσει σε ακρόαση τους φορείς, ιδίως σε αυτήν την περίπτωση και όπως αυτή εξελίχθηκε.

Το δεύτερο ερώτημα το οποίο εγείρεται εδώ, αφορά τον λόγο για τον οποίον δεν κλήθηκαν οι φορείς. Μήπως η επιλογή αυτή έχει σχέση με την επιστολή την οποία είχε στείλει στις αρχές του Ιανουαρίου του 2019 προς την Κυβέρνηση ο Γενικός Διευθυντής του διεθνούς αεροδρομίου, προκειμένου να του δοθούν εξηγήσεις για την καθυστέρηση της υπογραφής και της κύρωσης της εν λόγω Συμφωνίας από τη Βουλή;

Στην επιστολή που απέστειλε ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Αεροδρομίου Αθηνών, στις 4 Ιανουαρίου του 2019, στον Υπουργό Οικονομικών και την κοινοποίησε στο ΤΑΙΠΕΔ, μέμφεται την Κυβέρνηση και καταδεικνύει τις συνέπειες της αδράνειας της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ.

Εδώ θα ήθελα να κάνω μία παρένθεση που τη θεωρώ απαραίτητη.

Στο ΤΑΙΠΕΔ Διευθύνουσα Σύμβουλος είναι η Ράνια Αικατερινάρη, η κόρη της γνωστής πρώην Βουλευτού του ΣΥΡΙΖΑ Ασημίνας Ξηροτύρη -Αικατερινάρη, η οποία Ράνια Αικατερινάρη παραπέμφθηκε και δικάζεται στο Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων για το κακούργημα της απιστίας με την προκληθείσα ζημιά να υπερβαίνει το χρηματικό ποσό των 120.000 ευρώ. Ειδικότερα αφορά στο χρηματικό ποσό των 74 εκατομμυρίων ευρώ, περίπου, για ένα έργο φάντασμα της ΔΕΗ στη Ρόδο.

Η Χρυσή Αυγή είχε ρωτήσει στο παρελθόν αν αυτά που δημοσιεύονται, αληθεύουν, εάν έχει γίνει η δίκη, πού βρίσκεται, εάν αθωώθηκε, εάν έχει καταδικαστεί. Απάντηση δεν έχουμε πάρει. Θα καταθέσω για τα Πρακτικά τις τρεις επίκαιρες ερωτήσεις που είχα καταθέσει και εσείς οι δημοκράτες δεν ήρθατε να τις απαντήσετε ποτέ, καθώς και το βούλευμα που παραπέμπει στη δίκη της εν λόγω κυρίας.

Τι έχουμε, λοιπόν, εδώ; Έχουμε το ΤΑΙΠΕΔ με μία Διευθύνουσα Σύμβουλο, η οποία είναι υπόδικος και τον κ. Τσακαλώτο, ο οποίος υποκοστολογεί μία Σύμβαση. Τι συμβαίνει εδώ; Μήπως έχουμε ενώπιόν μας μία εγκληματική οργάνωση; Είναι περίεργο. Κάτι δεν μου κολλάει.

Πρόκειται περί τυχαίου γεγονότος; Πρόκειται, πραγματικά, περί αδράνειας; Πρόκειται περί σκόπιμων ενεργειών; Θα το καταδείξει ο χρόνος και τα γεγονότα σύντομα.

Επίσης, όπως ανέφερα και στην Επιτροπή, πολύ σημαντικό ζήτημα προκύπτει ένεκα της επιχειρούμενης παράτασης που δίνετε μέσω της παρούσας κύρωσης.

Παράλληλα, λοιπόν, παρατείνετε έως το έτος 2046 και το κλείσιμο του αεροδρομίου

του Ελληνικού και το απίστευτο μονοπώλιο του ιδιωτικού αεροδρομίου των Σπάτων σε βάρος των εθνικών και αεροπορικών συμφερόντων και αναγκών της χώρας. Και, όμως, σήμερα, εν έτει 2019, υφίσταται ακόμη αεροδρόμιο στο Ελληνικό.

Στην Επιτροπή αναφέρθηκα στον ν.2338/1995 για το κλείσιμο του αεροδρομίου του Ελληνικού, ο οποίος δεν λέει για την κατάργησή του, αλλά «παρατείνεται η παύση λειτουργίας του αεροδρομίου Ελληνικού μέχρι το 2046, αφού εξασφαλίζεται ότι το ελληνικό δημόσιο θα εξασφαλίσει ότι κατά τη διάρκεια της συμβατικής περιόδου ουδέν νέο ή υπάρχον αεροδρόμιο θα καταστεί διεθνές, δηλαδή με εμπορική εκμετάλλευση αεροσκαφών είκοσι ή περισσότερων θέσεων, γραμμών εσωτερικού...» κλπ.

Για την οικονομία της συζήτησης θα καταθέσω στα Πρακτικά τη σχετική απόφαση 1938/2010 του Δ΄ Τμήματος ΣτΕ.

Αποδεικνύεται με κάθε ενέργειά σας πως πράγματι είστε όλοι το ίδιο, ανθέλληνες σε όλο το μεγαλείο σας. Ο χαρακτηρισμός αυτός σας αποδίδεται ένεκα των ενεργειών σας, οι οποίες στο σύνολό τους εξυπηρετούν τα αλλότρια οικονομικά συμφέροντα και σε καμία περίπτωση τα οικονομικά και εθνικά συμφέροντα της πατρίδας μας και του ελληνικού έθνους.

Η Χρυσή Αυγή ζητά την τροποποίηση των παραπάνω συμβατικών όρων, ώστε η Αθήνα να πάψει να είναι τριτοκοσμική αποικία, αλλά να διαθέτει ανά πάσα στιγμή το εναλλακτικό πολιτικό αεροδρόμιο στο Ελληνικό, όσο αυτό ακόμη παραμένει ανέπαφο και σε επιχειρησιακή ετοιμότητα να υποδεχθεί ξανά πτήσεις. Εμείς θα συνεχίσουμε τον αγώνα υπέρ της επαναλειτουργίας του αεροδρομίου στο Ελληνικό.

Πριν κλείσω, αφού έχω λίγο χρόνο, και επειδή δεν έχω άλλο Βήμα, όπως είπα και στην αρχή, κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου σας, παρακαλώ πολύ, να εφιστήσω την προσοχή των συμπατριωτών μας, διότι έρχονται οι εκλογές και πρέπει να είναι λίγο προσεκτικοί.

Η Νέα Δημοκρατία είναι ΣΥΡΙΖΑ. Τι; Δεν είναι; Η Νέα Δημοκρατία έχει ψηφίσει το 60% των νομοσχεδίων του ΣΥΡΙΖΑ, σύμφωνα με την έρευνα του ΚΕΦΙΜ το Νοέμβριο του 2018.

Η Νέα Δημοκρατία ψήφισε το μνημόνιο του ΣΥΡΙΖΑ τον Αύγουστο του 2015, ψήφισε το ισλαμικό τζαμί στον Βοτανικό που έφερε ο ΣΥΡΙΖΑ, ψήφισε το Σύμφωνο Συμβίωσης ομοφυλόφιλων, ψήφισε την αναδοχή παιδιών από ομοφυλόφιλους, ψήφισε την αλλαγή φύλου μέχρι και σε δεκαπεντάχρονα παιδιά, ψήφισε την απόδοση ιθαγένειας στους λαθρομετανάστες. Συμφωνεί με την κατάργηση των θρησκευτικών στα σχολεία. Συμφωνεί με το διαχωρισμό Εκκλησίας-κράτους και σιωπά στα σχέδια του ΣΥΡΙΖΑ. Συμφωνεί με τη δημιουργία hot spots για λαθρομετανάστες στην πατρίδα μας.

Συμφωνεί με τη δράση ξένων πρακτόρων Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων στην πατρίδα μας. Καταδίκασε ως φασίστα τον Ορμπάν στο Ευρωκοινοβούλιο μαζί με τον ΣΥΡΙΖΑ, έκλεισε στη φυλακή Έλληνες εθνικιστές Βουλευτές παρανόμως και χωρίς στοιχεία, επειδή της έκοβε ψήφους μαζί με ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ, ΚΚΕ και ΑΝΕΛ. Έχει κόψει παρανόμως την κρατική χρηματοδότηση στο τρίτο κόμμα του ελληνικού Κοινοβουλίου από το 2013 μαζί με ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ και ΑΝΕΛ, όπως είπα και πριν, με φωτογραφικό νόμο ο οποίος είναι αντισυνταγματικός, σιωπά ένοχα στη δολοφονία τριών εθνικιστών νέων, του Φουντούλη και Καπελώνη, από αριστερούς τον Νοέμβριο του 2013 και ψήφισε τον αντιρατσιστικό νόμο, ο οποίος ποινικοποίησε τη γνώμη όλων μας.

Η Νέα Δημοκρατία θέλει σύνθετη ονομασία για τα Σκόπια, όπως και ο ΣΥΡΙΖΑ. Η Νέα Δημοκρατία ήταν αντίθετη με τα συλλαλητήρια μέχρι που είδαν τα εκατομμύρια του λαού και έτρεξαν για τα ψηφάκια.

Όταν έφερε ο ΣΥΡΙΖΑ τη Συμφωνία των Πρεσπών στη Βουλή, τους είπαμε να κάνουν πρόταση μομφής. Το αρνήθηκαν. Καταθέσαμε ένσταση αντισυνταγματικότητας, γιατί η Συμφωνία των Πρεσπών πρέπει να ψηφιστεί από εκατόν ογδόντα Βουλευτές και την καταψήφισαν, ενώ ο Δένδιας ούρλιαζε στη Βουλή ότι η Νέα Δημοκρατία δεν συμπράττει με τους φασίστες. Ενώ με τους κομμουνιστές συμπράττει μια χαρά! Ο, δε, Δένδιας αποθεώθηκε από τον ΣΥΡΙΖΑ καταχειροκροτούμενος.

Τους ζητήσαμε να αποτρέψουν την προδοσία και να παραιτηθούν μαζί με το ΠΑΣΟΚ και εμάς, για να πάει η χώρα σε εκλογές σε όλη την επικράτεια οπότε και θα κατέρρεε ο ΣΥΡΙΖΑ. Το αρνήθηκαν και αυτό. Κάναμε πρόταση για διεξαγωγή δημοψηφίσματος. Το αρνήθηκαν.

Όχι, η Νέα Δημοκρατία δεν είναι ΣΥΡΙΖΑ, είναι χειρότερη από τον ΣΥΡΙΖΑ. Είναι ένα κόμμα απατεώνων και προδοτών. Είναι ένα κόμμα που εξαπατά τους ευκολόπιστους Έλληνες συντηρητικούς ψηφοφόρους εδώ και σαράντα πέντε χρόνια.

Εις ό,τι αφορά το νομοσχέδιο, κύριε Πρόεδρε, καταψηφίζουμε επί της αρχής και επί του συνόλου.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κυρία Ελένη Ζαρούλια καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Τον λόγο έχει η Ειδική Αγορήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κυρία Διαμάντω Μανωλάκου για δεκαπέντε λεπτά.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Το νομοσχέδιο δεν είναι κύρωση, γιατί δεν αφορά διεθνή συνθήκη. Είναι μία συμφωνία σε εθνικό επίπεδο, συνεπώς είναι νομοσχέδιο.

Καταψηφίζουμε την παράταση της Σύμβασης Παραχώρησης του Διεθνούς Αερολιμένα Αθηνών γιατί, πρώτον, είχαμε καταψηφίσει τη Σύμβαση Παραχώρησης. Μάλιστα, την είχαμε καταγγείλει ως μέγα πολιτικοοικονομικοκοινωνικό σκάνδαλο της κυβέρνησης, τότε, του ΠΑΣΟΚ.

Και έχει επιλεκτική μνήμη ο Εισηγητής του ΚΙΝΑΛ, γιατί η τότε συμφωνία με τη γερμανική κοινοπραξία Hochtief πραγματικά είχε προκαλέσει, ακόμη και μέσα από τη διαδικασία ψήφησης. Εκατοντάδες σελίδες τις είχαν φέρει τελευταία στιγμή. Βεβαίως, η Hochtief μεταπώλησε το μερίδιό της σε канаδέζικη εταιρεία.

Τότε, το καλοκαίρι του Αυγούστου του 1995, κατά τη διάρκεια της συζήτησης, συνέχιζε η τότε κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ να προσκομίζει και νέα έγγραφα, όπως οι τροπολογίες που φέρνει τελευταία στιγμή ο ΣΥΡΙΖΑ. Έχει πάρει από τον δάσκαλο!

Τα λέω για να τα θυμίζω, γιατί δεν είναι μόνο η διαδικασία, αλλά είναι και συμφωνία και υλοποίηση της Ευρωκοινοτικής Οδηγίας Απελευθέρωσης των Υπηρεσιών Εδάφους στους αερολιμένες της Κοινότητας που συμφωνείτε και υλοποιείτε. Γι' αυτό συνεχίζεται και με άλλες κυβερνήσεις.

Συνεχίστηκε, λοιπόν, η πολιτική της μορφής ιδιωτικοποίησης και αργότερα με το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής, όπου εκτός από τη φοροληστεία λαϊκών εισοδημάτων, προγραμμάτισε και ιδιωτικοποιήσεις μαμούθ κρατικής περιουσίας ύψους 50 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Και συνεχίστηκε και στο τρίτο μνημόνιο του ΣΥΡΙΖΑ που ψηφίσατε όλοι. Και είναι υποκρισία να διαμαρτυρόσαστε τώρα, αφού ρητά και καθαρά αναφερόταν στις ιδιωτικοποιήσεις, λέγοντας κατά λέξη: «Η Κυβέρνηση είναι πλέον αποφασισμένη να προχωρήσει ένα φιλόδοξο πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων». Το ψηφίσατε όλοι. Και τώρα με ζήλο, θα έλεγα, και ταχύτητα, μετά από τις παρατηρήσεις του κουαρτέτου για καθυστερήσεις στις ιδιωτικοποιήσεις, προχωράει.

Μάλιστα, η Κύρωση της Σύμβασης Παράτασης της Παραχώρησης του Διεθνούς Αερολιμένα για άλλα είκοσι χρόνια εντάσσεται στον στόχο και στο πρόγραμμα που έχει το ΤΑΙΠΕΔ, προκειμένου να επισπεύσει τη διαδικασία πώλησης του 30% του

αεροδρομίου. Και εδώ σιωπάτε όλα τα Κόμματα της Αντιπολίτευσης.

Δεύτερον, είναι το μοναδικό αεροδρόμιο στο Λεκανοπέδιο και σε ακτίνα διακοσίων χιλιομέτρων, μαζί με τα άλλα δεκατέσσερα πιο στρατηγικά και κερδοφόρα αεροδρόμια της χώρας, που τα εκμεταλλεύεται το μονοπώλιο της FRAPORT. Ουσιαστικά, όλοι σας, σημερινές και προηγούμενες κυβερνήσεις, εκχωρήσατε την αεροπορική αγορά στους ιδιώτες.

Αυτό σημαίνει ότι μπορούν να ελέγχουν ποιος και πότε πετάει, τι τιμές διαμορφώνονται και να ελέγχει, στην κυριολεξία, την αεροπορική αγορά στη χώρα. Και συμφωνείτε και εσείς που καταψηφίζετε.

Τρίτον, η ιδιωτικοποίηση συνεχίζει να μην εξασφαλίζει τους εργαζόμενους, όπως και η αρχική επί ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία -αυτό δεν σας απασχολεί, ούτε αναφερόσαστε στους εργαζόμενους- τη στιγμή, μάλιστα, που υπάρχει αύξηση της επιβατικής κίνησης στο αεροδρόμιο της Αθήνας. Παραδείγματος χάριν, τα ίδια τα επίσημα στοιχεία λένε ότι 10% πάνω σε σχέση με το 2017 και 75% επάνω σε σχέση με το 2014. Και, βέβαια, υπάρχει αύξηση στα κέρδη των εταιρειών του κλάδου.

Ωστόσο, οι εργαζόμενοι αντιμετωπίζουν ως αποτέλεσμα αυτής της ανάπτυξής σας την αυξημένη εντατικοποίηση, εξαντλητικές βάρδιες, ευέλικτα ωράρια και μισθούς πείνας. Δηλαδή, βιώνουν, μαζί με τα ρεκόρ στους αριθμούς των πτήσεων και των επιβατών, να απογειώνονται τα ωράρια, η εντατικοποίηση και η καταπόνησή τους. Αυτή είναι η αλήθεια. Και γι' αυτούς δεν έχετε λέξη να πείτε.

Τέταρτον, ο καθορισμός των εισιτηρίων από ιδιώτη επηρεάζει και την τουριστική βιομηχανία. Όμως, η ουσία είναι ότι το αεροδρόμιο «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» είναι από τα ακριβότερα του κόσμου. Βέβαια, η τουριστική κίνηση δεν πλήττεται από τα ακριβότερα εισιτήρια. Γιατί; Διότι το τουριστικό προϊόν διαμορφώνεται μέσα από συνολικά πακέτα. Όμως, θίγονται τα λαϊκά στρώματα της χώρας μας, που εξαναγκάζονται να πληρώνουν πανάκριβα εισιτήρια και να δυσκολεύονται να έχουν πρόσβαση τελικά. Κυρίως, όμως, η τουριστική σας ανάπτυξη είναι ακριβή για τον λαό, αλλά κερδοφόρα για τις μεγαλοεταιρείες.

Πέμπτον, αναφέρεται στο άρθρο 4 του νομοσχεδίου -το οποίο διαβάζω σχεδόν αυτολεξεί- το εξής: «Η παρούσα Σύμβαση περιέχει την πλήρη συμφωνία μεταξύ των μερών αναφορικά με την παράταση της συμβατικής περιόδου και υπερισχύει κάθε προγενέστερης συμφωνίας μεταξύ αυτών». Τι σημαίνει; Ότι ήδη η απαράδεκτη Σύμβαση χειροτερεύει ακόμη πιο πολύ, φτάνοντας στο σημείο να τροποποιείται το άρθρο 5 παράγραφος 1 της Σύμβασης, όπως αναφέρεται και στο Παράρτημα, δηλαδή ότι η παρούσα Σύμβαση θα υπερισχύει επί παντός ελληνικού νόμου, γενικής ή ειδικής φύσεως.

Αυτό σημαίνει ότι ακόμη και σε έκτακτες περιπτώσεις πολεμικών συρράξεων, υπερισχύει το συμφέρον, το κέρδος του επιχειρηματία, το οποίο και κατοχυρώνετε. Ουσιαστικά δεν ισχύει στις δύσκολες καταστάσεις το συμφέρον της χώρας και του λαού. Έτσι είναι. Προστατεύετε το ξένο κεφάλαιο προκλητικά, με αποικιοκρατικά άρθρα του Συντάγματος και αντίστοιχων νόμων, που σαν Αντιπολίτευση καταγγέλλατε ως αποικιοκρατικού χαρακτήρα. Τώρα αυτά εσείς τα ενισχύετε.

Τέλος, δεν μπορώ να μην επισημάνω τη συνέπεια που έχετε οι κυβερνήσεις μεταξύ σας, που εναλλάσσετε, στη συνέχιση της αντιλαϊκής και βάρβαρης πολιτικής. Εκεί που τελειώνει ο ένας, αρχίζει ο άλλος σε βάρος πάντα των λαϊκών στρωμάτων. Και αυτό φαίνεται και στην απελευθέρωση των αερομεταφορών, αλλά και στην παρούσα Συμφωνία.

Κατά τα άλλα, μπορείτε να τσακώνεστε για το ύψος του τιμήματος και όχι για την ουσία, ότι οι αερομεταφορές είναι στα χέρια των επιχειρηματικών ομίλων και όχι των λαϊκών συμφερόντων και να αποσιωπάτε τη χειροτέρευση των όρων και την εκμετάλλευση των εργαζομένων.

Όπως καταλαβαίνετε, καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κυρία Διαμάντω Μανωλάκου.

Επειδή λείπει ο κ. Καβαδέλλας -θα τον περιμένουμε- να δώσουμε τον λόγο στον κ. Ηλία Παναγιώταρο, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Χρυσής Αυγής και μετά στον κ. Λοβέρδο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Θα μιλήσουν οι ομιλητές μετά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Έχουμε και ομιλητές. Έχουμε τον κ. Βορίδη, ο οποίος δεν είναι ακόμη εδώ, τον κ. Καρρά, ο οποίος, επίσης, δεν είναι εδώ. Θα το δούμε. Θα προχωρήσουμε εναλλάξ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Θα ήταν χρήσιμο να ακούσουμε τον κύριο Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ήρθε ο κ. Καβαδέλλας.

Κύριε Παναγιώταρε, έχετε αντίρρηση να παραχωρήσετε τη θέση σας στον κ. Καβαδέλλα;

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε Καβαδέλλα, έχετε τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ και τον κύριο Πρόεδρο και τον κ. Παναγιώταρο για την εξυπηρέτηση.

Ερχόμαστε σήμερα να κυρώσουμε με νόμο την εικοσαετή παράταση της Σύμβασης Παραχώρησης του «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» από τις 11/6/2026 μέχρι -είπαμε είκοσι χρόνια- το 2046. Αυτή η παράταση υπεγράφη πριν από λίγες ημέρες, στις 24 Ιανουαρίου του 2019, μεταξύ του ελληνικού Δημοσίου, του ΤΑΙΠΕΔ και του Διεθνούς Αερολιμένα Αθηνών. Βεβαίως, η όλη υπόθεση ξεκινά από πολύ πιο παλιά, από το 1993 και αργότερα το 1995. Το 1993 είχε πέσει, που λένε, μια μονογραφή και αργότερα τροποποιήθηκαν τα πράγματα προς θετική, μάλλον, κατεύθυνση έως 31/7/1995 με την κύρωσή της με τον ν. 2338/1995.

Η Σύμβαση, λοιπόν, τέθηκε σε ισχύ στις 11/6/1996. Αυτή η Σύμβαση είχε διάρκεια τριάντα ετών. Το κείμενο της Σύμβασης προέβλεπε ότι εντός, τουλάχιστον, δέκα ετών πριν από τη λήξη της συμβατικής περιόδου -δηλαδή, το 2026- το ελληνικό Δημόσιο και η εταιρεία που διαχειρίζεται το Αεροδρόμιο θα αρχίσουν κάποιες διαπραγματεύσεις για την παράταση της Σύμβασης Παραχώρησης.

Και εδώ αρχίζει το δράμα. Πραγματοποιήθηκαν διαπραγματεύσεις από το 2016 που κατέληξαν στην υπογραφή της αρχικής Σύμβασης της εικοσαετούς παράτασης στις 30/9/2017 έναντι του εξωφρενικά χαμηλού ποσού των 483 εκατομμυρίων ευρώ.

Ουσιαστικά ήταν περίπου 24 εκατομμύρια ευρώ τον χρόνο συν το ΦΠΑ, ενώ η πραγματική δυναμική του αεροδρομίου -σύμφωνα με την απόδοση του 2017- ήταν 285 εκατομμύρια ευρώ.

Εμείς, λοιπόν, το δώσαμε με την πρώτη σύμβαση 24 εκατομμύρια ευρώ τον χρόνο.

Το παρουσιάσαμε αυτό στους εταίρους μας και δανειστές μας, οι οποίοι -όπως ήταν φυσικό- απέρριψαν αυτό το τίμημα των 483 εκατομμυρίων ευρώ. Το χαρακτήρισαν ιδιαίτερα χαμηλό και ζήτησαν επαναδιαπραγμάτευση, η οποία και έγινε εκατέρωθεν.

Με τη νέα, λοιπόν, διαπραγμάτευση ήρθε η νέα προσφορά, η οποία έφτανε το 1,1 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή υπήρξε μια βελτίωση κατά 130%, ήτοι 631 εκατομμύρια ευρώ μας έδωσαν περισσότερο. Χρειάστηκε, λοιπόν, η παρέμβαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Χρειάζονται οι ξένοι πάντα να μας τραβάνε τα αυτιά για να μπούμε στον ίσιο δρόμο, να ζητήσουμε περισσότερα. Αναρωτιέμαι το εξής: Αν θα

πωλούσατε το σπίτι σας, έτσι θα το δίνετε; Γιατί δεν έγινε ένας ανοιχτός, διεθνής διαγωνισμός, να μπορούμε να έχουμε και περισσότερο όφελος; Βεβαίως, εμείς αντιλαμβανόμαστε το γιατί.

Τώρα ζητάτε εμείς να κυρώσουμε αυτό το νέο τίμημα και τη νέα κατάσταση. Όμως, τώρα είμαστε δύσπιστοι. Μας κάνατε επιφυλακτικούς. Οι δικαιολογίες ήταν φθηνές, ότι το ΤΑΙΠΕΔ είναι Ανεξάρτητη Αρχή και εσείς δεν επεμβαίνετε στην Ανεξάρτητη Αρχή. Όμως, μετά τακτοποιήθηκαν τα πράγματα. Πρόκειται για πολλά χρήματα. Το όφελος είναι μεγάλο, όπως είπα.

Εμείς αρνούμεθα να υποστηρίξουμε αυτήν τη νέα κατάσταση, γιατί δεν έχουμε το σκεπτικό στα χέρια μας. Με βάση ποιο σκεπτικό έχει απορρίψει η Διεύθυνση Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής την πρώτη προσφορά; Τι είπατε μεταξύ σας; Τι συμφωνήσατε; Τι συμφώνησε η Κυβέρνηση με την Κομισιόν; Το σίγουρο είναι ότι δεν έχουμε αυτή στιγμή στοιχεία. Το μόνο στοιχείο που έχουμε είναι ότι αποδίδει περίπου 285 εκατομμύρια τον χρόνο καθαρά, κατά τα στοιχεία του 2017.

Επομένως, εμείς διαφωνούμε κάθετα με αυτήν τη συμφωνία και αρνούμαστε να την υπερψηφίσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Καβαδέλλα.

Τον λόγο έχει ο κ. Ηλίας Παναγιώταρος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής, για δώδεκα λεπτά.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αεροδρόμιο Ελευθέριος Βενιζέλος: Είναι μια υπόθεση τόσο αμαρτωλή όσο και οι μίζες δισεκατομμυρίων δραχμών που εισέπραττε ή σακούλιαζε ο σύντροφος Τσουκάτος για λογαριασμό του ΠΑΣΟΚ, όπως είπε και στην προχθεσινή του κατάθεση. Και ω, τι σύμπτωση, όλα αυτά γίνονταν την ίδια περίοδο. Την ίδια περίοδο -το 1995-1996- υπεγράφησαν οι τελικές συμβάσεις παραχώρησης του αεροδρομίου στην «Hochtief» και την ίδια περίοδο ο κ. Τσουκάτος είπε στην απολογία του, στην κατάθεσή του, ότι εισέπραττε δισεκατομμύρια δραχμές από πάρα πολλές επιχειρήσεις -όχι μόνο από τη «Siemens»- για λογαριασμό του ΠΑΣΟΚ. Είναι μια πρακτική -λέει- και μια τακτική που γινόταν και για τα άλλα κόμματα τα οποία κυβερνούσαν εναλλάξ εκείνη την εποχή.

Αν γυρίσουμε λίγο πίσω το χρόνο, η πρώτη υπογραφή είχε μπει επί κυβερνήσεως Μητσοτάκη, το 1993. Το 1995-1996, επί κυβερνήσεως Σημίτη, μπήκε η τελική υπογραφή. Ήταν η πρώτη -αν δεν κάνω λάθος- σύμβαση η οποία γινόταν και υπεγράφη με βάση το αγγλικό Δίκαιο, όπως αναφέρει. Οι όποιες διαφορές θα επιλύονται στα δικαστήρια του Λουξεμβούργου. Κάτι ήξεραν οι σύντροφοι τότε που

υπέγραψαν το 1995 για το αγγλικό Δίκαιο και για τα δικαστήρια του Λουξεμβούργου. Διότι, η εταιρεία που εκμεταλλευόταν το αεροδρόμιο, η «Hochtief», παντελόνιασε, υπέκλεψε, υφάρπαξε 400 και πλέον εκατομμύρια ευρώ από το ελληνικό δημόσιο, διότι πολύ απλά εισέπραττε το ΦΠΑ, αλλά δεν το απέδωσε ποτέ στο ελληνικό Δημόσιο, γιατί έτσι ήταν σε αυτήν την απίστευτη Σύμβαση. Και όταν έγιναν βούκινο όλοι για αυτό το αίσχος, το ελληνικό κράτος αναγκάστηκε να προσλάβει ένα πολύ μεγάλο δικηγορικό γραφείο του εξωτερικού, το οποίο πήρε αμοιβή γύρω στα 50 εκατομμύρια ευρώ, προκειμένου να διεκδικήσει τα 400 και πλέον εκατομμύρια ευρώ, το ΦΠΑ που δεν απεδόθη ποτέ στο ελληνικό Δημόσιο.

Φυσικά, χάθηκε η υπόθεση, γιατί η Σύμβαση το είχε προβλέψει αυτό. Δεν τιμωρήθηκε κανένας. «Τι κρίμα, κάποιο λάθος έγινε». Και όχι μόνο αυτό, αλλά η «Hochtief» φέσωσε και τα δημοτικά τέλη και ό,τι άλλο φόρο έπρεπε να πληρώσει, στον Δήμο στον οποίο υπάγεται το αεροδρόμιο, στους όμορους δήμους και όλα αυτά, χωρίς ποτέ να πληρώσει τίποτα.

Στο τέλος, όπως είπαμε, κέρδισε και το δικαστήριο και επιβραβεύτηκε από το ελληνικό Δημόσιο, γιατί αφού έγιναν όλα αυτά και αποχώρησε από τη διαχείριση και εκμετάλλευση του αεροδρομίου, πήρε -μαζί με τον «ΑΚΤΩΡΑ» και κάνα δυο άλλες εταιρείες- όλες τις συμβάσεις για την κατασκευή του οδικού δικτύου και στην Πελοπόννησο και στην Βόρεια Ελλάδα και στην Ιόνια Οδό και παντού. Όπου κι αν πάτε τώρα, σε όλα αυτά τα εγκαίνια που έχουν γίνει τα τελευταία δύο-τρία χρόνια, θα δείτε παντού, φαρδιά-πλατιά, την πινακίδα «Hochtief». Για να καταλάβετε σε τι μπανανία ζούμε και ποιοι κυβερνάνε αυτό τον τόπο. Αν ζούσε ο Εσκομπάρ θα είχε εγκαταλείψει τις δραστηριότητές του και θα είχε πάει να ανοίξει καμιά καντίνα σε καμιά παραλία της Νοτίου Αμερικής, βλέποντας όλα αυτά.

Από όλα όσα συνέβησαν τότε, φτάνουμε στην νέα Σύμβαση. Αντί να έχετε μάθει από αυτά τα αίσχη τα οποία συνέβησαν και συμβαίνουν, δώσατε με απευθείας ανάθεση, έναντι ευτελούς τιμήματος, σε έναν -προσέξτε, «σε έναν», το κρατάτε αυτό- την εκμετάλλευση του αεροδρομίου πάλι για πάρα πολλά χρόνια. Και επενέβη μέχρι και η Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτή η οποία μέσω των μνημονίων και των εταίρων μας, μάς έχει επιβάλλει να ξεπουλάμε τα πάντα και λέει: «Επ, τι κάνετε εδώ πέρα; Αυτό δεν είναι ξεπούλημα. Αυτό είναι χάρισμα». Έτσι, αναγκάζεστε και αλλάζετε το τίμημα και το διπλασιάζετε σχεδόν.

Ο νέος εκμεταλλευτής δεν λέει λέξη. Φανταστείτε πόσα πολλά έχει να εισπράξει τα χρόνια τα οποία θα το εκμεταλλεύεται.

Δηλαδή, όλη η ιστορία ήταν η εξής: Εσείς δώσατε για καθρεφτάκια και για χάντρες τη συνέχιση εκμετάλλευσης του αεροδρομίου και έγινε βαβούρα, ώστε να είναι λίγο περισσότερα τα καθρεφτάκια.

Και για να γυρίσουμε πάλι πίσω, στην πρώτη Σύμβαση του «Ελευθέριος Βενιζέλος», όπου εκτός όλων όσων είπαμε για τον ΦΠΑ, για το αγγλικό Δίκαιο, για τα δικαστήρια του Λουξεμβούργου, υπήρχαν κι άλλοι όροι μυστήριοι και παράξενοι. Για να καταλάβετε τι εστί φιλελεύθερη οικονομία για εσάς, υπήρχε και υπάρχει ακόμα όρος ότι σε απόσταση 100 χιλιομέτρων δεν θα πρέπει να υπάρχει άλλο αεροδρόμιο. Γι' αυτό έκλεισε και το Ελληνικό. Το κοντινότερο αεροδρόμιο -για να δείτε τι γίνεται- είναι στα Μέγαρα. Και εκεί που ήταν ένα αεροδρόμιο όπου υπήρχαν μόνο κάτι αεροπλανάκια για να κάνουν ερασιτεχνικό αλεξιπτωτισμό, αν περάσει κάποιος τώρα θα δει μέχρι και λίαρ τζετ να βρίσκονται εκεί, πολύ απλά γιατί το κόστος του «Ελευθέριος Βενιζέλος» είναι τεράστιο ως μονοπωλιακό αεροδρόμιο.

Θα δείτε ότι τα ελικόπτερα της Πυροσβεστικής, τα ελικόπτερα της Αστυνομίας και διάφορων άλλων κρατικών υπηρεσιών δεν είναι στο Αεροδρόμιο της Ελευσίνας, που θα μπορούσαν να σταθμεύουν δωρεάν. Βρίσκονται στο «Ελευθέριος Βενιζέλος» και πληρώνουν ένα υψηλότατο τίμημα.

Σε απανωτές ερωτήσεις των Βουλευτών της Χρυσής Αυγής, αλλά φαντάζομαι και άλλων, ανά τακτά χρονικά διαστήματα, οι απαντήσεις που μας δίνουν είναι «τρεις λαλούν και δυο χορεύουν».

Υπήρχαν και άλλοι παράξενοι και μυστήριοι όροι. Το ακούσαμε πριν κι από την κ. Ζαρούλια, την ειδική αγορήτρια της Χρυσής Αυγής: αν είναι δυνατόν, είμαστε μία χώρα που πλέον κρεμόμαστε από τον τουρισμό, όπως λέμε ότι κρεμόμαστε από μια κλωστή, και η πρωτεύουσα της χώρας, όπου ο τουρισμός τα τελευταία πέντε-έξι χρόνια σχεδόν έχει διπλασιαστεί, έχει ένα αεροδρόμιο, ενώ σε όλες τις χώρες του κόσμου υπάρχουν δύο και τρία.

Εμείς έχουμε αεροδρόμιο έτοιμο, είναι το Ελληνικό, το οποίο θα μπορούσε να λειτουργεί, θα μπορούσε να γίνει αλλαγή στη Σύμβαση, αλλά δεν κάνετε τίποτα επ' αυτού, γιατί κι εκεί είναι το άλλο μεγάλο deal. Πάλι ένας επενδυτής μόνο πήρε το Ελληνικό έναντι ευτελούς τιμήματος σε πάρα πολλές δόσεις, σαν αυτά τα αυθαίρετα οικόπεδα που πούλαγαν κάποτε στις παραλίες της Αττικής, που έλεγαν: «Με γραμμάτια, σε πολλές δόσεις».

Το έχουμε πει πολλές φορές -και σας το ξαναλέμε- ότι όταν θα καταστραφούν οι υποδομές του αεροδρομίου του Ελληνικού, αυτομάτως την επόμενη μέρα, εσείς εδώ που κυβερνάτε αυτόν τον τόπο, θα φέρετε νομοσχέδια και θα λέτε ότι είναι επιτακτική ανάγκη κατασκευής δεύτερου αεροδρομίου, διότι ο τουρισμός μας δεν μπορεί να έχει μόνο ένα αεροδρόμιο και θα ξοδευτούν πάλι δισεκατομμύρια ευρώ για απαλλοτριώσεις, για κατασκευές σε κάποιο άλλο τμήμα της Αττικής ή κάπου εδώ κοντά. Αυτό να το θυμάστε. Σας το έχουμε πει και δυστυχώς θα γίνει με μαθηματική ακρίβεια.

Γενικώς οι όροι της σύμβασης του 1995-96 ήταν τραγικοί, εξίσου τραγικοί είναι και οι όροι της νέας Σύμβασης. Πάλι δεν βγαίνει ο όρος τού «να μην υπάρχει άλλο αεροδρόμιο σε ακτίνα 100 χιλιομέτρων», ενώ το δεύτερο αεροδρόμιο είναι επιτακτικότερη ανάγκη, και διάφορες άλλες παράμετροι και λεπτομέρειες.

Αλήθεια, όλοι εσείς που μιλάτε για τη φιλελεύθερη οικονομία, ακόμα κι εσείς σύντροφοι του ΣΥΡΙΖΑ που πλέον είσαστε οι πλέον μνημονιακότεροι όλων και οι καλύτεροι εξυπηρετητές των μνημονίων και των διαθέσεων των πάσης φύσεως «επενδυτών», θα θέλαμε να μας πει κάποιος γιατί πάντοτε σε όλα αυτά τα «φιλέτα», όπως λέτε στις διάφορες αιτιολογικές όταν τα φέρνετε στη Βουλή και στις επιτροπές προκειμένου να ξεπουληθούν, υπάρχει πάντοτε μόνο ένας ενδιαφερόμενος; Ένας για το Ελληνικό, ένας για τα λιμάνια, ένας για τα αεροδρόμια, ένας για όλα. Γιατί; Θα σας πούμε εμείς γιατί. Όπως είχε βγει και για το Ελληνικό, οι ενδιαφερόμενοι ήταν πολλοί, αλλά επειδή το παιχνίδι ήταν μιλημένο, οι πάσης φύσεως ενδιαφερόμενοι «έτρωγαν πόρτα» με διάφορα τερτίπια, κολλήματα και οτιδήποτε άλλο. Όταν καθάριζε το τοπίο, τότε φτιαχνόταν η φόρμουλα, η τράπουλα για τον ένα παίκτη.

Το ίδιο συμβαίνει και για το Αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος», το ίδιο συμβαίνει και με αυτό το οποίο συζητούσαμε σε μία επιτροπή πριν από λίγο σχετικά με την παραχώρηση και των υπολοίπων λιμένων. Σιγά-σιγά όλα τα καλά λιμάνια της πατρίδας μας δίνονται πάντοτε σε έναν ενδιαφερόμενο. Τώρα, επαναλαμβάνω, πώς γίνεται αυτό, είναι κάτι διαστημικό.

Η Χρυσή Αυγή δεν ήταν ποτέ αντίθετη με τις όποιες επενδύσεις, αρκεί να μην πλήττουν συμφέροντα εθνικής ασφάλειας και ζωτικής σημασίας για το έθνος. Η Χρυσή Αυγή, όμως, όπως και κάθε λογικός, σκεπτόμενος άνθρωπος, είναι αντίθετη στις πάσης φύσεως αποικιοκρατικές συμβάσεις, οι οποίες δεν ωφελούν σε τίποτα το ελληνικό Δημόσιο και τον ελληνικό λαό, παρά μόνον αυτούς οι οποίοι εκμεταλλεύονται ή αγοράζουν αυτά τα «φιλέτα», όπως λέτε.

Το 2010, όταν και αρχίσαμε να χορεύουμε στον χορό των μνημονίων, έχουν περάσει οκτώ και πλέον έτη και τριάμισι, τέσσερα μνημόνια, επί της ουσίας έχει περάσει η πατρίδα μας, έχει κάνει απίστευτες θυσίες ο ελληνικός λαός, τεράστιες, είχαμε

ανθρώπους οι οποίοι τερμάτισαν τη ζωή τους αυτοκτονώντας, εκατοντάδες χιλιάδες συμπατριώτες μας οι οποίοι μετανάστευσαν στο εξωτερικό, εκατομμύρια ανέργων, και όλα αυτά τα προβλήματα τα οποία συμβαίνουν. Και πού φτάσαμε; Το χρέος της πατρίδας μας να είναι κατά 40 δισεκατομμύρια περίπου μεγαλύτερο από ό,τι ήταν όταν υπογράφατε το πρώτο μνημόνιο.

Σας υποσχόμαστε, όταν και αν έρθουμε στα πράγματα, να επανεξετάσουμε όλες αυτές τις άθλιες αποικιοκρατικές συμβάσεις που δεν εξυπηρετούν ούτε κατ' ελάχιστο τον ελληνικό λαό, το ελληνικό κράτος, το ελληνικό έθνος και εξυπηρετούν μόνο τις τσέπες των γνωστών νταραβεριτζήδων οι οποίοι επιβιώνουν με όλες τις κυβερνήσεις.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε.

Προχωρούμε με τον κ. Ανδρέα Λοβέρδο, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Δημοκρατικής Συμπαράταξης.

Έχετε τον λόγο, κύριε Λοβέρδο, για δώδεκα λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ομολογώ ότι με τα θέματα αυτού του είδους, των μεγάλων υποδομών, δεν έχω και την καλύτερη δυνατή σχέση. Τελευταία φορά που έχω ασχοληθεί με προσοχή ήταν γύρω στα 2006-2007 όταν ήμουν, στην αντιπολίτευση τότε, σκιώδης Υπουργός Δημοσίων Έργων και Περιβάλλοντος.

Η προσπάθειά μου να μπω στο συγκεκριμένο συμβατικό δίκαιο δεν είχε ευκολίες, είχε δυσκολίες, γι' αυτό ό,τι θα πω, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, θα το πω δηλώνοντας, εκεί που το χρειάζομαι, τις επιφυλάξεις μου.

Ανεπιφύλακτα όμως μπορώ να πω εκκινώντας ότι αντιμετωπίζοντας, από πλευράς Εθνικής Αντιπροσωπείας, την κύρωση αυτής της Σύμβασης εν προκειμένω, αντιμετωπίζουμε ένα θέμα, μία πηγή εθνικού πλούτου, ένα συγκεκριμένο αναπτυξιακό εργαλείο από τη μία πλευρά και από την άλλη, τη διευκόλυνση της ζωής των ανθρώπων.

Τα είχε φέρει η τύχη και όταν η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας του αείμνηστου Κωνσταντίνου Μητσοτάκη έχασε τις εκλογές το 1993 να είμαι ως τζούνιορ δικηγόρος μετέχων στην υπόθεση της επαναδιαπραγμάτευσης του Αεροδρομίου.

Ο δικηγόρος με τον οποίο συνεργαζόμουν, ο καθηγητής μου Δημήτρης Τσάτσος, είχε κομβικό ρόλο ως νομικός σύμβουλος της κυβέρνησης Παπανδρέου εκείνη την εποχή. Έζησα, λοιπόν, αυτό που θα σας πω λακωνικά στο πεδίο μιας διαπραγμάτευσης από μία σύμβαση καταρτισμένη από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, την οποία η

νέα κυβέρνηση Ανδρέα Παπανδρέου δεν την εδέχθη και την επαναδιαπραγματεύτηκε. Κι έχω σαν τώρα μπροστά μου τους νέους όρους της συμφωνίας, τις πρώτες δυσκολίες η ΗΟCΗΤΙΕF να δεχτεί τις αλλαγές και τελικά την υποχώρηση της εταιρείας.

Δεν έχει σημασία από πού άντλησα τη δικηγορική μου εμπειρία, αλλά πάντως την άντλησα.

Έχουμε διαφορές -ο κ. Μανιάτης ήταν νομίζω πολύ αναλυτικός- σε πάρα πολλά πεδία, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Και οι πολιτικές μου μνήμες από τότε είναι ζωντανές, της αντιπαράθεσης που είχαμε.

Έχουμε, λοιπόν, κέρδος για το ελληνικό Δημόσιο σε ό,τι αφορά τα χρήματα, σε ό,τι αφορά τον χρόνο, τον συμβατικό χρόνο, σε ό,τι αφορά τα προνόμια του αναδόχου, σε ό,τι αφορά τη συμμετοχή του. Είναι τέσσερα κεντρικότερα θέματα από τα έξι τα οποία ανέφερε ο συνάδελφος Μανιάτης.

Αυτά, πέραν από αυτά που προείπα, το αεροδρόμιο ως αναπτυξιακό εργαλείο και ως μεταφορική υποδομή που έχει απλοποιήσει και διευκολύνει τη ζωή των ανθρώπων, Ελλήνων και μη, πέρα από αυτά, τα σημαντικά σημεία που προανέφερα αποτελούν έναν διαρκή πόρο για το ελληνικό Δημόσιο.

Και θυμάμαι την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αργότερα, την κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή, πώς εισέπραττε τους επαίνους για το έργο Ολυμπιακοί Αγώνες - όλα έτοιμα στα χέρια τους από τη δική μας κυβέρνηση- παθαίνοντας τότε απώλεια πρόσφατης μνήμης. Ξέχασε τι έκανε, πώς υπονόμεισε όλη αυτήν τη διαδικασία. Αυτά όλα τα θυμάμαι, αλλά -επαναλαμβάνω- χωρίς να είμαι ο απολύτως ειδικός για να μπω στα ζητήματα του συγκεκριμένου συμβατικού δικαίου και να βοηθήσω την Εθνική Αντιπροσωπεία.

Πάμε στα τωρινά. Ακούμε πριν από μήνες ότι η ανανέωση της σύμβασης με το καναδικό fund είναι ανανέωση της σύμβασης, ότι δηλαδή η δυνατότητα που δίνει το άρθρο 4 παράγραφος 2 της συμβάσεως του 1995, που ήταν να ανανεωθεί η σύμβαση ή να γίνει ανοιχτός διαγωνισμός, δεν αξιοποιείται.

Εδώ τηρώ επιφύλαξη. Και αναφέρομαι και στον κ. Γιάννη Μανιάτη. Δεν είμαι βέβαιος ποιος όρος είναι συμφερότερος -για να είμαι εγώ ειλικρινής. Υπάρχει δυνατότητα και υπάρχουν εκτιμήσεις και υπάρχουν προσεγγίσεις που λένε ότι από το 1 δισεκατομμύριο 200 εκατομμύρια -πόσο ήταν το τελικό τίμημα- ο ανοιχτός διαγωνισμός που ήταν ελεύθερος στη διακριτική μας ευχέρεια, λέει η προσέγγιση αυτή, θα έφερνε πολύ μεγαλύτερα οφέλη. Ανέρχονται στα δύο δισεκατομμύρια. Είναι μεγάλη διαφορά, δηλαδή.

Ωστόσο, επειδή ο εχθρός του καλού είναι το καλύτερο, εγώ καταγράφω την

επιφύλαξή μου. Αρθρώνω το επιχείρημα, χωρίς την απόλυτη βεβαιότητα ότι αυτό που λέω είναι σωστό και έτσι έπρεπε να έχει γίνει. Στέκομαι σε αυτό το οποίο έγινε. Εκτιμήθηκε -και αυτό είναι ζήτημα ελέγχου αργότερα- ότι αυτή είναι η καλύτερη μέθοδος. Ας το δεχτούμε.

Δεν προβληματίζει τους συναδέλφους της Μειοψηφίας η διαφορά του τιμήματος από τα 480 εκατομμύρια στο 1 δισεκατομμύριο 200 εκατομμύρια και ο τρόπος που προέκυψε η διαφορά;

Δηλαδή, μία επισήμανση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, από τη Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού δεν προβληματίζει; Ως διά μαγείας έγινε αυτό; Οι διαφορές αυτών των εκατοντάδων εκατομμυρίων είναι ένα απλό θέμα, το οποίο θα το ξεπεράσουμε; Πώς θα το ξεπεράσουμε; Πώς αιτιολογούνται οι διαφορές; Γιατί είχαν δίκιο και εκείνοι που εισηγούντο και υπέγραψαν τη σύμβαση των 480 εκατομμυρίων, αλλά και αυτοί οι οποίοι μεταγενεστέρως και μετά από υπόδειξη απεδέχθησαν, εισηγήθηκαν και υπέγραψαν την προκείμενη; Τι συνέβη και προέκυψε αυτή η διαφορά; Πώς αιτιολογείται από τους έχοντες τη νομοθετική πρωτοβουλία σήμερα αυτή η διαφορά; Και ποιος θα παράσχει τις σχετικές εξηγήσεις;

Αυτό είναι ένα θέμα μετέωρο και η Εθνική Αντιπροσωπεία που καλείται εν ολομέλεια να κυρώσει πρέπει να το καταγράψει στα δεδομένα της, αλλά στον κατάλογο των αποριών της. Πώς θα ψηφίσετε;

Εμείς δεν θα ψηφίσουμε, γι' αυτόν το λόγο δεν θα ψηφίσουμε. Εσείς πώς θα ψηφίσετε; Είστε πεπεισμένοι; Έχετε επιχειρήματα; Νομιμοποιείτε πρακτικές που δεν ελέγχετε μήπως εσείς οι Βουλευτές; Δεν αναφέρομαι στους κυβερνώντες. Είναι θέμα σας αυτό, όπως και να έχει.

Και να σας δώσω και μια διάσταση του θέματος από όσα μας μάθατε κυβερνώντας τέσσερα χρόνια. Ο δικός μας πολιτικός λόγος είναι προσεκτικός. Σε ό,τι με αφορά δε προσωπικά, δεν νομίζω ότι υπάρχει Βουλευτής στην Εθνική Αντιπροσωπεία που να χτυπήθηκε περισσότερο από μένα από τον ΣΥΡΙΖΑ. Μέχρι και για κατασκοπεία με έχετε παραπέμψει! Ωστόσο, διατηρώ την πολιτική μου αξιοπρέπεια και προσπαθώ να αποδείξω, χωρίς να δυσκολεύομαι, ότι το παλεύω να είμαι αντικειμενικός.

Λέω, λοιπόν, ότι η δική μας κριτική είναι κριτική πολιτική, δεν συνοδεύεται από επιχειρήματα που είναι συνήθη στους φιλοκατήγορους. Και θυμάμαι πολλούς φιλοκατήγορους από τη Νέα Δημοκρατία εναντίον του Ανδρέα Παπανδρέου, εναντίον του Κώστα Λαλιώτη. Θυμάμαι καταγγελίες στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Θυμάμαι Ευρωβουλευτές της σημερινής Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να παίζουν τον ρόλο του εχθρού της Ελλάδας. Τα θυμάμαι αυτά σαν τώρα, αλλά εμείς διατηρήσαμε και στα χρόνια που πέρασαν και απέναντι σε αυτήν την Κυβέρνηση τη σημερινή έναν λόγο πολιτικής κριτικής, ενώ έχουμε υποστεί και από τα δύο κόμματα αυτά φιλοκατήγορο

πολιτικό λόγο.

Ελάτε τώρα, κύριοι Βουλευτές, να κάνουμε μία προβολή στον εαυτό μας, ως διακτινιστούμε στην επόμενη Βουλή που η σημερινή Πλειοψηφία είναι μειοψηφία και ένας, δυο, τρεις, περισσότεροι φιλοκατηγοροί Βουλευτές -δεν θα είμαστε εμείς- αρχίζουν και αναρωτιούνται: γιατί αυτή η διαφορά;

Όπως τα κάνατε, όπως τα φτιάξατε με το διπλό σας πολιτικό λόγο η παρέμβαση του εισαγγελέα για παθητική δωροδοκία είναι αυτόματη. Ένας να αρθρώσει λόγο υποψίας στην επόμενη Βουλή -πολλοί πρόθυμοι στο ελληνικό πολιτικό σύστημα, το μονίμως πολωμένο- και θα μπλέξουν οι παρόντες Υπουργοί. Και θα μπλέξουν.

Λέμε, λοιπόν, ότι επειδή έτσι τα στρώσατε τα κρεβάτια σας και όπως στρώνεις έτσι κοιμάσαι, λέει ο λαός, αυτή εδώ η διαδικασία στην Εθνική Αντιπροσωπεία σας παρέχει, όχι εσάς της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας - μειοψηφίας, στους κυβερνώντες, μία ευκαιρία να καταθέσετε τα όπλα σας, να πείτε τα επιχειρήματά σας, όχι να κρύβεστε πίσω από ποιου είναι η αρμοδιότητα να τα κάνει όλα αυτά, διότι κάτι τέτοιο αντιλαμβανόμαστε.

Έχω ρωτήσει αρκετές φορές και με άλλες ευκαιρίες κοινοβουλευτικών διαδικασιών: αυτήν τη σύμβαση ποιος Υπουργός τη φέρει στην πλάτη του ως έχων την κύρια ευθύνη; Οι απαντήσεις είναι συγκεχυμένες. Κανείς δεν είναι ο απολύτως αρμόδιος. Όλοι είναι λίγο αρμόδιοι. Και εγώ δεν λέω ότι ο έχων σήμερα τη νομοθετική πρωτοβουλία Υπουργός είναι αυτός που φέρει την κυρίως πολιτική ευθύνη. Όχι. Δεν ξέρω, και πρέπει να μας ειπωθεί.

Και για να μας ειπωθεί στο πλαίσιο αυτής της σύνθετης διοικητικής ενέργειας που προϋποθέτει και διαπραγμάτευση πρέπει να κατατεθούν τα εργαλεία, τα επιχειρήματα, τα όπλα εκείνων που οδηγούσαν τη σύμβαση στα 480 εκατομμύρια και εκείνων που την οδήγησαν στο νέο ποσό, για να έχουμε εικόνα τι έγινε στο πρόσφατο παρελθόν και τι γίνεται σχετικά στο παρόν.

Κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν ξεμπερδεύουμε εύκολα από αυτήν την υπόθεση, αν δεν κάνουμε καθαρές κουβέντες. Εμείς ως Δημοκρατική Συμπαράταξη είμαστε πρόθυμοι να ακούσουμε τις καθαρές κουβέντες. Συμμερίζομαι, συνυπογράφω τις αιτιάσεις του συναδέλφου κ. Μανιάτη, που με θάρρος εδώ και μήνες έχει αναδείξει το θέμα αυτό και περιμένω και εγώ, όπως και αυτός κι όλη η Κοινοβουλευτική μας Ομάδα καθαρές, πεντακάθαρες, σταράτες αποσαφηνίσεις και εξηγήσεις.

Αν δεν υπάρξουν και αρκεστείτε σε λακωνικά δήθεν επιγραμματικά επιχειρήματα, κλείνοντας μία βιαστική διαδικασία υπό το φως της πολιτικής ανυποληψίας υπό την έννοια ότι ο κόσμος δεν μαθαίνει, για να κρίνει αν το θέμα είναι ανυπόληπτο ή μη,

εάν δεν γίνει αυτό, εάν δεν ξεκαθαρίσουν τα πράγματα η ψήφος της πλειοψηφίας των Βουλευτών πλειοψηφίας- μειοψηφίας δεν επηρεάζει.

Και μία και λέω αυτό, κύριε Πρόεδρε -και κλείνω- επί του θέματος οι εκχωρήσαντες τις συνειδήσεις τους έξι Βουλευτές, οι οποίοι δημιουργούν συνείδηση δεδηλωμένης ή καλύτερα αριθμό δεδηλωμένης, έχουν υπογράψει την εκχώρηση της συνειδήσής τους και για το προκείμενο; Οι 151 συνάδελφοι και συναδέλφισσες και εξ αυτών οι έξι είναι μέτοχοι αυτής της πλειοψηφίας που στηρίζει αυτήν την κύρωση της σύμβασης;

Θα είμαστε, κύριε Πρόεδρε -και αυτή είναι η τελευταία μου φράση- ευτυχείς μέχρι το πέρας της διαδικασίας οι έξι συνάδελφοι, οι εκχωρήσαντες τη συνείδησή τους έτσι απλόχερα, οι εκχωρήσαντες αυτό που το Σύνταγμα τούς δίνει ως δικαίωμα και ως δυνατότητα έτσι απλόχερα, να μας πουν εδώ πώς ακριβώς το σκέφτονται και τι ακριβώς επιλέγουν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ -ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Θα κάνουμε μία εναλλαγή με ομιλητές Βουλευτές.

Ο κ. Γεώργιος-Δημήτριος Καρράς από την Δημοκρατική Συμπαράταξη έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε, όσα έχουν ειπωθεί από τους συναδέλφους μου από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη, τον κ. Μανιάτη και τον κ. Λοβέρδο, με έχουν καλύψει ως προς τη Σύμβαση, το συμβατικό μέρος και τις αντιρρήσεις που πρέπει να προβάλλουμε.

Δεν θα ζητούσα τον λόγο, παρά μόνο αν δεν είχα αντιληφθεί μία πάγια τακτική που γίνεται αποδεκτή από την Κυβέρνηση, όταν μιλάμε για προγράμματα αποκρατικοποιήσεων-ιδιωτικοποιήσεων και την είσπραξη τιμήματος για να εξυπηρετούμε, υποτίθεται, το χρέος -το χρέος δεν τελειώνει, βεβαίως, ποτέ- και επιπλέον για να ικανοποιούμε τις απαιτήσεις ΤΑΙΠΕΔ ότι προχωρεί σε μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων του Δημοσίου για την ικανοποίηση των σκοπών του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου.

Παρακολουθώ τώρα το τελευταίο διάστημα τον τρόπο με τον οποίον πληρώνονται οι υποχρεώσεις που αναλαμβάνουν οι ονομαζόμενοι «επενδυτές» και εκπλήσσομαι από την ανοχή την οποία επιδεικνύει η ελληνική Κυβέρνηση στην κατεύθυνση αυτή, χωρίς να αντιλέγει, χωρίς να επιδιώκει την εξυπηρέτηση των καλώς εννοούμενων συμφερόντων του ελληνικού κράτους.

Ξεκίνησε, λοιπόν, αυτή η ιστορία επί Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με την υπογραφή της Σύμβασης FRAPORT, τα δεκατέσσερα αεροδρόμια, τα οποία εδόθησαν προς αξιοποίηση. Εγώ δεν θα πω αν ήταν καλή η Σύμβαση ή κακή. Έχει ξεπεραστεί τώρα πλέον, εφαρμόζεται. Θα πω, όμως, κάτι. Από πού αντλήθηκαν τα χρήματα για να πληρωθεί το τίμημα; Αντλήθηκαν με κοινοπρακτικό δάνειο στο οποίο συμμετείχε και η Alpha Bank, με ποσό 284,7 εκατομμυρίων ευρώ.

Στη συνέχεια, προχωρήσαμε σε άλλη σύμβαση, η οποία υποτίθεται ότι ήταν μία επιτυχία της Κυβέρνησης. Εξαγοράστηκε το 66% της ΔΕΣΦΑ από μία κοινοπραξία, η οποία περιελάμβανε ολλανδική, ιταλική και ισπανική εταιρεία. Από ποιον χρηματοδοτήθηκε το τίμημα της εξαγοράς; Χρηματοδοτήθηκε από την Εθνική Τράπεζα με την έκδοση ομολογιακού δανείου 350 εκατομμυρίων ευρώ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Καλό δεν είναι αυτό; Γιατί το λέτε αυτό;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Θα το ακούσετε. Γιατί παρεμβαίνετε;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Δεν το λέω με κακή έννοια. Είναι κακό που η Εθνική Τράπεζα δανείστηκε; Γιατί το θεωρώ θετικό για τις τράπεζες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Για τις τράπεζες, ναι. Όταν, όμως, οι τράπεζες δεν χρηματοδοτούν την ελληνική οικονομία και χρηματοδοτούν τους ξένους για να αγοράσουν περιουσιακά στοιχεία ελληνικά, για μένα είναι κακό, κύριε Υπουργέ. Έτσι εγώ το αξιολογώ. Εσείς μπορεί να έχετε διαφορετική άποψη.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Για να καταλάβω το επιχείρημα, μόνο για μια διευκρίνιση παρενέβην.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Στη συνέχεια, έχουμε το Εμπορευματικό Κέντρο στο Θριάσιο. Ποιος το χρηματοδότησε; Η Τράπεζα Πειραιώς ανέλαβε τη χρηματοδότηση του επενδυτικού σχεδίου, ύψους 200 εκατομμυρίων ευρώ.

Σήμερα συζητάμε, λοιπόν, για την παράταση της σύμβασης του αεροδρομίου «Ελευθέριος Βενιζέλος» και λέμε ότι θα πρέπει να πληρωθεί το τίμημα, το οποίο βεβαίως είχε μία ταλαιπωρία, ξεκίνησε από χαμηλά, έφτασε ψηλά. Τα έχει πει ο Γιάννης Μανιάτης, δεν χρειάζεται να τα επαναλάβω εγώ.

Και διαβάζουμε, λοιπόν, με τυμπανοκρουσίες μία ανακοίνωση ότι η Εθνική Τράπεζα και η Τράπεζα Πειραιώς ανέλαβαν ομολογιακό δάνειο 665 εκατομμυρίων ευρώ για τη σύμβαση παραχώρησης, ούτως ώστε να πληρωθεί το μέρος αυτό του αντίστοιχου τιμήματος.

Καταθέτω για τα Πρακτικά τα σχετικά δημοσιεύματα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος-Δημήτριος Καρράς καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτομάτως, και για να απαντήσω και πάλι στον κ. Τσακαλώτο, τίθενται ερωτήματα. Είναι σκοπός των αποκρατικοποιήσεων να πληρώνουν οι ελληνικές τράπεζες οι οποίες βρίσκονται μέσα σε μία δίνη; Ο κ. Δραγασάκης προχθές αμφισβήτησε και την κεφαλαιακή επάρκειά τους. Είπε ότι χρειάζονται ανακεφαλαιοποίηση. Βεβαίως, ξέρω την ερμηνεία με την οποία το είπε, για να τρομάξει τους δανειολήπτες να πάνε να συμβιβαστούν με τις τράπεζες. Αυτή την ερμηνεία έδωσα εγώ.

Οι ελληνικές τράπεζες έχουν υποστεί την ταλαιπωρία τριών ανακεφαλαιοποιήσεων, στις οποίες έχουν χαθεί τα κεφάλαιά τους. Διερωτάται, λοιπόν, κανείς: Θεωρείτε ότι είναι επιτυχία για την ελληνική οικονομία να χρηματοδοτεί τους Ισπανούς, τους Καναδούς αυτή τη στιγμή, που είναι οι πλειοψηφούντες στο κεφάλαιο του αεροδρομίου, τους Ολλανδούς που εμφανίστηκαν ως μεγάλοι επιχειρηματικοί κολοσσοί, τη FRAPORT που μας είπατε ότι είναι επιτυχημένη εταιρεία στη διαχείριση γερμανικών αεροδρομίων;

Γιατί δεν λαμβάνετε πρόβλεψη, κύριοι της Κυβέρνησης, αυτά τα χρήματα να διατίθενται στην ελληνική οικονομία, να στηρίζουν τη μικρομεσαία επιχείρηση, να αναλαμβάνουν επενδύσεις οι Έλληνες, ούτως ώστε να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας -και όχι μόνο; Δεν θα υπάρξουν μόνο φορολογικά έσοδα για το Δημόσιο, αλλά η πολλαπλασιαστική λειτουργία του χρήματος στη συγκεκριμένη περίπτωση θα αυξηθεί μέσω της κατανάλωσης, θα αποδοθούν φόροι, θέσεις εργασίας, ανάπτυξη.

Ξέρετε τι κάνουμε τώρα; Τα χρήματα αυτά κατευθύνονται στο εξωτερικό. Φεύγουν από το ελληνικό χρηματοπιστωτικό σύστημα άμεσα. Περιμένει να πάρει έναν τόκο η τράπεζα γιατί είναι τοκοχρεολυτικά δέκα-δεκαπέντε ετών. Με ελληνικά χρήματα - γιατί στα κεφάλαια των τραπεζών πρέπει να θυμίσω ότι είναι και τα 26 δισεκατομμύρια της τελευταίας ανακεφαλαιοποίησης του 2015, τα οποία εξαερώθηκαν κάποια στιγμή, είναι ελάχιστα- φτάνουμε να κάνουμε τους ξένους πλουσιότερους εις βάρος μας. Θα πρέπει να κάνουμε τους Έλληνες κάποια στιγμή πλούσιους και όχι τους ξένους!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

Θα πρέπει αυτή η τακτική να σταματήσει. Θα πρέπει οποιαδήποτε άλλη σύμβαση -και αυτό το θεωρώ τουλάχιστον προσωπική μου δέσμευση για να την ψηφίσω ή να την υπερασπιστώ- να έρχεται με όρο, σύμφωνα με τον οποίον ο επενδυτής να έχει φέρει μαζί του εγγυητική επιστολή ξένης τράπεζας που να εξασφαλίζει την πληρωμή του

τιμήματος κι όχι τα ελληνικά χρήματα, τα οποία τα στερείτε από την ελληνική οικονομία να συνεχίσουν να διατίθενται γι' αυτούς τους πόρους, για να επαίρεται η Κυβέρνηση ότι επιτυγχάνει την αξιολόγηση. Όχι, κύριοι! Νομίζω ότι πρέπει να τελειώσει αυτή η ιστορία.

Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Καρρά.

Τον λόγο έχει ο κ. Βασίλειος Κεγκερογλου, Βουλευτής της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης, για επτά λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ευκαιρία σήμερα να τονίσουμε ότι η πρόοδος της πατρίδας μας που συντελέστηκε στη Μεταπολίτευση ήταν πολύ μεγάλη, μετρήσιμη και αναμφισβήτητη, παρά τη συντονισμένη προσπάθεια από διάφορες πλευρές για διαστρέβλωση και παραποίηση της ιστορίας.

Ταυτόχρονα, βεβαίως, αποτελεί πραγματικότητα και η κρίση και η απώλεια ευκαιριών. Είναι κρίσιμο, όμως, και χρήσιμο για το παρόν και το μέλλον να έχουμε αυτογνωσία για τις πολιτικές επίτευξης της προόδου, αλλά και για τα αίτια της κρίσης και των οπισθοδρομήσεων.

Η συζήτηση για τη σύμβαση παραχώρησης του «Ελευθέριος Βενιζέλος» μας δίνει την ευκαιρία να αναδείξουμε και τις επιλογές του ΠΑΣΟΚ, της Δημοκρατικής Συμπαρατάξης, για το διεθνές αεροδρόμιο και τον τρόπο με τον οποίο μπορεί να δημιουργείται εθνικός πλούτος και να διασφαλίζει το δημόσιο συμφέρον.

Θυμίζω ότι η σύμβαση που είχε υπογραφεί το 1993, χωρίς να έχει κυρωθεί, από τη Νέα Δημοκρατία και την κυβέρνηση Μητσοτάκη, ήταν μία σύμβαση αποικιοκρατικού τύπου, που έδινε τεράστια οικονομικά οφέλη και προνόμια στη HOCHTIEF.

Μετά τις εκλογές του 1993, η Κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου με την επιλογή της επαναδιαπραγμάτευσης που ακολούθησε, δημιούργησε μία εθνικοπλουτοπαραγωγική πηγή και δικαιώθηκε ιστορικά, πολιτικά και ηθικά.

Για όλα αυτά, κάτι ψέλλισε ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ σήμερα, μάλλον ως απολογία, αφού το κόμμα του και ο κ. Τσίπρας προσωπικά ακόμα και σήμερα επαναλαμβάνουν την ψευτιά του αιώνα. Λένε ότι δήθεν η Μεταπολίτευση με πρωταγωνιστή το ΠΑΣΟΚ κατέστρεψε την Ελλάδα.

Επαναλαμβάνω ότι η Μεταπολίτευση είναι η καλύτερη περίοδος της ελληνικής

ιστορίας, παρά τα λάθη, τις παραλείψεις και την αδυναμία αντιμετώπισης των διεθνών κρίσεων και τους εκτροχιασμούς που έφεραν κάποιои.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Σας τα είπε ο Τσουκάτος!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και του κ. Τσίπρα, αντί να παραδειγματιστεί και να αξιοποιήσει τη δυνατότητα μεγιστοποίησης του δημόσιου οφέλους, όπως έκανε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ που επαινέσατε σήμερα, κύριε Αθανασίου, γιατί επιλέγει να ταυτιστεί με άλλες επιλογές και να εκποιήσει σε τιμή ευκαιρίας ένα μεγάλο πλεονέκτημα της Ελλάδας που έχει τεράστια αξία και υπεραξία;

Οι ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ σήμερα αντιγράφουν απόλυτα τη λογική της Νέας Δημοκρατίας, εμπλουτίζοντάς την μάλιστα με τον παραλογισμό του Υπερταμείου. Γι' αυτό και ΣΥΡΙΖΑ και Νέα Δημοκρατία λένε «ΝΑΙ» στη σύμβαση. Ταυτίζονται.

Σήμερα, η Ελλάδα έχει τη δυνατότητα να αξιοποιήσει το Διεθνές Αεροδρόμιο Αθηνών, επειδή το 1993 άλλαξε η σύμβαση και αντί να λήγει το 2046 με την επαναδιαπραγμάτευση το 1993 που υπογράφηκε το 1995, λήγει το 2026. Γι' αυτό συζητάμε. Άλλως, δεν θα συζητούσαμε.

Με τη σύμβαση της Νέας Δημοκρατίας, η Κοινοπραξία με το ίδιο ποσό των 180 εκατομμυρίων ευρώ θα κατείχε ένα ποσοστό 60%, ενώ με τη σύμβαση του ΠΑΣΟΚ αυτό έμεινε στο 45%. Και, βέβαια, όπως είπα, αντί πενήντα χρόνια συνεκμετάλλευση, θεσπίστηκε για τριάντα χρόνια.

Η σύμβαση προέβλεπε ακόμα ότι τριάντα έξι χιλιάδες πεντακόσια (36.500) στρέμματα που ήταν -και είναι- γύρω από το Αεροδρόμιο, θα ήταν για ενενήντα εννέα χρόνια με πολλά προνόμια στην Κοινοπραξία. Αυτό άλλαξε και έγινε, όσο διαρκεί και η σύμβαση, χωρίς προνόμια και δικαιώματα.

Η σύμβαση όπως υπογράφηκε το 1995 διασφάλισε ότι με το ίδιο κόστος κατασκευής θα είχαμε σημαντικές πρόσθετες εργασίες, σημαντικές βελτιώσεις, οι οποίες έγιναν πράξη και εφαρμόστηκαν οι ελληνικοί κανόνες, αντί άλλοι ελαφρύτεροι. Συνήθως, οι γερμανικοί κανόνες είναι βαρύτεροι, ως προς ορισμένους τομείς. Ως προς την αντισεισμικότητα, όμως, για παράδειγμα, ο ελληνικός Αντισεισμικός Κανονισμός είναι βαρύτερος και είχαν επιλέξει τότε τον γερμανικό. Σας το λέω, για να καταλάβετε.

Ειπώθηκαν και τα άλλα πλεονεκτήματα της σύμβασης του 1995 και ως προς την εκπροσώπηση και ως προς τον αριθμό των προσώπων. Τελικά, το μετρήσιμο όφελος από αυτήν την επαναδιαπραγμάτευση, με ανεξάρτητο μελετητή, καταγράφηκε στα 100 δισεκατομμύρια ευρώ, αλλά χωρίς να είναι μόνο αυτό. Η γενικότερη ωφέλεια στην ελληνική οικονομία και η προοπτική ήταν αυτό που ήταν η μεγάλη διαφορά.

Το 2011, επειδή έγινε κι εδώ μία νύξη, από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ τέθηκε ως ανώτατο όριο επέκτασης τα είκοσι χρόνια και η εκτίμηση τότε, όπως ανέφερε ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, αφορούσε το ποσό που αντιστοιχεί στο ποσοστό του ΤΑΙΠΕΔ και με τα τότε στοιχεία, του 2011. Όμως, τα πράγματα ήρθαν με τέτοιο τρόπο που δεν υλοποιήθηκε αυτή η εκτίμηση και δεν προχώρησε η διαδικασία, γιατί απλούστατα δεν έπρεπε να προχωρήσει, αφού είχαμε ένα διάστημα πέντε έως δεκαπέντε χρόνια μπροστά μας.

Ήρθαν, όμως, οι κύριοι ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, οι οποίοι δημιούργησαν το Υπερταμείο για ενενήντα εννέα χρόνια –ενενήντα εννέα και ο Μητσοτάκης την παραχώρησε- και στο οποίο παραχώρησαν επιπλέον το 25% της συμμετοχής του Δημοσίου στο Αεροδρόμιο.

Το 2017 ήρθε η απόφαση των Υπουργών του ΣΥΡΙΖΑ για 484 εκατομμύρια ευρώ και η διαδικασία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής το ανέβασε στο ένα δισεκατομμύριο ευρώ περίπου. Δεν έχουμε ούτε τα στοιχεία στη διάθεσή μας ούτε κρίσιμους κανόνες και δείκτες, με βάση τους οποίους βγήκε αυτό το νούμερο.

Εμείς εκτιμούμε, με βάση τη γνώση που έχουμε για τα στοιχεία, ότι με την ίδια διαδικασία διαπραγμάτευσης, δηλαδή για επέκταση, το όφελος της χώρας θα μπορούσε να φτάσει, να αγγίξει και τα 2 δισεκατομμύρια ευρώ. Κι αυτό το στοιχειοθετούμε.

Όμως, σε κάθε περίπτωση, αυτό το οποίο έπρεπε να κάνει –και πρέπει να κάνει και μπορεί- τώρα η Κυβέρνηση είναι να σταματήσει τη διαδικασία και να προχωρήσει σε ανοιχτό διεθνή δημόσιο διαγωνισμό. Αυτό θα εκτόξευε πραγματικά τα οφέλη σε πολλαπλάσιο βαθμό. Δεν είναι δυνατόν η Κυβέρνηση να έρχεται, χωρίς τα στοιχεία που ζητήσαμε στην Επιτροπή –και που ο κ. Μπαλαούρας έκανε ότι δεν τα άκουσε- χωρίς κρίσιμους παράγοντες που έχουν να κάνουν με τις παραδοχές που έλαβε υπ' όψιν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για να υπολογίσει το τίμημα, και να μας ζητά να κυρώσουμε τη σύμβαση. Αυτά είναι στοιχεία που είναι απαραίτητα για οποιαδήποτε συζήτηση.

Το πιο κρίσιμο είναι ότι θα πρέπει να μας πείτε για τα έσοδα και την κερδοφορία, αλλά και το προεξοφλητικό επιτόκιο που τελικά υιοθετήθηκε. Είναι κρίσιμοι παράγοντες που οδηγούν σε συμπεράσματα.

(Στο σημείο αυτό χτυπά το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πείτε μας και το άλλο. Είναι αλήθεια, όπως γράφτηκε στον Τύπο, ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρότεινε ανοιχτό διεθνή διαγωνισμό, αντίθετα μ' αυτό που κάνατε εσείς; Είναι αλήθεια, ναι ή όχι; Φέρτε όλα τα στοιχεία εδώ, για να προχωρήσει με διαφάνεια η ελληνική Βουλή.

Εμείς καταψηφίζουμε αυτήν την πρόταση, η οποία στο μέλλον θα αποτελέσει αντικείμενο πραγματικά αξιολόγησης και εξέτασης, για να δούμε πώς η Ελλάδα χάνει άλλη μια ευκαιρία που είχαμε δημιουργήσει από το 1995, πώς ξεπουλά μια πλουτοπαραγωγική πηγή που μπορεί να δώσει νέο πλούτο στη χώρα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστώ κι εγώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΝΑΣΟΣ) ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε για τη διακοπή. Έχει αναφερθεί δέκα φορές το όνομά μου. Μπορώ να έχω τον λόγο μόνο για ένα λεπτό, διότι είπα κάτι το οποίο έχει κάπως τραβηχτεί;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΝΑΣΟΣ) ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Είπα όσα είπα και, μάλιστα, τα τιτλοφόρησα με τον σκληρό τίτλο «Η εκδίκηση της ιστορίας».

Πραγματικά, η σύμβαση του 1995 επέφερε δύο μεγάλες ευεργετικές αλλαγές και τις ανέφερα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Έξι αλλαγές ήταν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΝΑΣΟΣ) ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ανέφερα μόνο τις δύο. Υπάρχει και κατάλογος. Έγινε συζήτηση το 1995 στη Βουλή. Υπάρχει ολόκληρος κατάλογος που συγκρίνει τις δύο συμβάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Μην κάνετε διάλογο. Πείτε αυτό που θέλετε να πείτε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΝΑΣΟΣ) ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Θέλω να πω το εξής. Ό,τι είπα το είπα και είναι καταγεγραμμένο. Ελάχιστα θα μπορούσε να προσθέσει κανείς, αρκεί ό,τι λέει ο συνομιλητής μας να το βάζουμε τουλάχιστον σε εισαγωγικά, να το σεβόμαστε και να μην το συστέλλουμε ή το διαστέλλουμε.

Κύριε Πρόεδρε, εγώ πιστεύω ότι ιστορία θα εκδικηθεί και πάλι. Και ζήτησα τριάντα δευτερόλεπτα. Μία λέξη θα προσθέσω. Ήδη άρχισε η ιστορία να εκδικείται. Πώς εκδικείται; Θα το πω μόνο με μία λέξη: «Σαρλ λε Ρουά».

Κοιτάξτε, θέματα αποτίμησης ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και σε άλλα αεροδρόμια έχουν ανακύψει. Εδώ αναφέρω το Αεροδρόμιο «Σαρλ λε Ρουά» στο Βέλγιο. Η υπόθεση, μάλιστα, εκεί οδηγήθηκε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, το οποίο αφού αναγνώρισε λάθη σε κάποιες παραδοχές της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

διαπίστωσε –προσέξτε– ότι το βελγικό αεροδρόμιο έπρεπε να ευθυγραμμιστεί με τις παρατηρήσεις της Κομισιόν.

Το πας στην Επιτροπή Ανταγωνισμού –έτσι γίνεται με τα μεγάλα ΣΔΙΤ– εξ αρχής, για να μπορούμε να μιλάμε επιτέλους με επιχειρήματα.

Στη δευτερολογία μου έχω να κάνω αρκετές διευκρινίσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Κουτσούκος, Βουλευτής της Δημοκρατικής Συμπαράταξης.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι ο εισηγητής μας, ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, ο κ. Καρράς και ο κ. Κεγκέρογλου, που προηγήθηκαν τεκμηρίωσαν την άποψή μας για το μικρό και το μεγάλο σκάνδαλο. Και θα αναφερθώ στον λίγο χρόνο που έχω ποιο είναι το μικρό και ποιο είναι το μεγάλο.

Εγώ, όμως, ήθελα εισαγωγικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναδείξω δύο διαφορετικές προσεγγίσεις, δύο διαφορετικές στρατηγικές, δύο μεγάλες πολιτικές διαφορές στο πώς δημιουργείται δημόσιος πλούτος και πως αυτός αξιοποιείται.

Άκουσα τον κ. Τζανακόπουλο νωρίτερα ότι τα βρήκαμε με τη Νέα Δημοκρατία για τον Πρόεδρο. Άκουσα τον υπαινιγμό του κυρίου Υπουργού ότι συρόμαστε πίσω από τη Νέα Δημοκρατία. Ακούω τα «παπαγαλάκια»! Εδώ, όμως, στην πράξη θα μετρηθούμε.

Είπε ο κ. Αθανασίου, λοιπόν –προς τιμήν του– για την επαναδιαπραγμάτευση του '95. Τι ήταν το '95, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Ήταν η προσπάθεια μιας κυβέρνησης του πατριωτικού ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα Παπανδρέου και του Κώστα Λαλιώτη να ανακτήσουμε τη δημόσια περιουσία, που είχε εκχωρήσει με μία αποικιακή σύμβαση ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Μητσοτάκης.

Θυμίζω ότι ήταν η εποχή του βαλκανικού θατσερισμού. Είχε εκχωρηθεί η κινητή τηλεφωνία. Είχε απαγορευτεί στον ΟΤΕ να συμμετάσχει στην κινητή τηλεφωνία. Δεν θέλω να πω άλλα. Είναι γνωστά. Και υπήρξε μία μεγάλη επιτυχία. Εγώ δεν ήξερα ότι ο κ. Λοβέρδος είχε συμμετάσχει σε αυτή τη διαπραγμάτευση, αλλά την έχω αποτυπωμένη στο χαρτί.

Τι λέει, δηλαδή, ότι πέτυχε αυτή η διαπραγμάτευση της δημιουργίας εθνικού πλούτου και περιουσίας; Πέτυχε να αλλάξει το συμβατικό χρόνο από τα πενήντα χρόνια στα τριάντα χρόνια. Αυτό προφανώς είναι χρήμα. Και πέτυχε να αλλάξει τη συμμετοχή του δημοσίου, που έγινε πλέον πλειοψηφική. Δεν είναι μικρό το ποσοστό της συμμετοχής που άλλαξε. Δεν έχει σημασία αυτό. Σημασία έχει ότι έγινε πλειοψηφική.

Και τι κατάφερε ακόμα; Να αλλάξει τη συμμετοχή στο διοικητικό συμβούλιο με καθοριστικό ρόλο του ελληνικού Δημοσίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό σημαίνει ότι από τη μειοψηφία, από το 6-3 πήγαμε στο 4-4 και υπάρχει και ένας κοινής αποδοχής. Αυτή είναι η σύνθεση που σήμερα υπάρχει στο Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Αερολιμένα Αθηνών. Την έχει ορίσει η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι ο κ. Δημήτριος Δημητρίου ως Πρόεδρος. Είναι οι εκπρόσωποι της Κυβέρνησης κ.κ. Χαράλαμπος Παμπούκης, Σπυρίδων Παπακωνσταντίνου, Παναγιώτης Παυλόπουλος, Νικόλαος Πρωτονοτάριος. Και είναι και άλλοι αξιότιμοι κύριοι, αλλά δεν είναι καλά τα γερμανικά μου και θα σας μπερδέψω. Είναι οι εκπρόσωποι των επενδυτών.

Και η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ που μας κατηγορούσε σαν «γερμανοτσολιάδες» και «πουλητάρια» είχε στα χέρια της μία σύμβαση που της έδινε τη δυνατότητα μιας ουσιαστικής κερδοφόρας επαναδιαπραγμάτευσης, αξιοποιώντας τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της σύμβασης. Η σύμβαση έλεγε ότι δυνάμεθα, εάν δεν μας αρέσει η προσφορά, να την απορρίψουμε και να πάμε σε διεθνή διαγωνισμό. Δεν το έκανε. Και εδώ είναι το μικρό σκάνδαλο.

Το μικρό σκάνδαλο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτιμάται σε 683 εκατομμύρια. Καταλαβαίνετε για τι τάξη μεγέθους μιλάμε, πόσο είναι αυτό; Είναι όλο το ΕΚΑΣ και παραπάνω, αφού το ΕΚΑΣ είναι 450 εκατομμύρια. Εδώ για 20 εκατομμύρια βασανίσαμε τον κλάδο των οινοπαραγωγών με το φόρο στο κρασί! Έχετε καταλάβει την τάξη μεγέθους;

Γιατί χάθηκαν αυτά τα χρήματα; Γιατί έτρεξαν οι πρόθυμοι του Υπουργικού Συμβουλίου που συμμετέχουν στην σχετική επιτροπή, δηλαδή ο κ. Παπαδημητρίου - που μας χαιρέτησε- η κυρία Αχτσιόγλου, ο κ. Σταθάκης και ο κ. Σπίρτζης -που υπογράφει κλαίγοντας- να αποδεχθούν μια εισήγηση του ΤΑΙΠΕΔ για την οποία ζητήσαμε την τεκμηρίωση και δεν μας δίνετε καμία τεκμηρίωση;

Είναι τυχαίο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ο Πρόεδρος της Επιτροπής, κ. κ. Μπαλαούρας, με τη δική σας συμπαράσταση και της Κυβέρνησης, αρνήθηκε την πρόταση μας να έρθουν εδώ οι φορείς; Ποιοι είναι οι φορείς; Το ΤΑΙΠΕΔ και η διοίκηση του αεροδρομίου. Να μας πούνε, λοιπόν, ποιες ήταν οι εκτιμήσεις τους για τα 480 εκατομμύρια.

Και είναι τυχαίο ότι κάνουμε μία παράλληλη συνεδρίαση που την είχατε προγραμματίσει για δύο ώρες, τύπου «ψεκάστε, σκουπίστε, και τελειώσατε»;

Αυτό, λοιπόν, είναι το μικρό σκάνδαλο. Και ήρθε η Επιτροπή Ανταγωνισμού -στην οποία οφείλατε να το στείλετε, διότι ελέγχει τις κρατικές ενισχύσεις- και σας λέει: «Ρε παιδιά, όπα!» και προσδιόρισε μία τιμή που είναι αγοραία. Η Επιτροπή

Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έκρινε το εάν μπορούσαμε να πάρουμε περισσότερα. Και θέλουμε τις επιστολές. Θέλουμε την αλληλογραφία.

Να σας πω κάτι. Επειδή έχει παραγίνει το κακό. Υπάρχουν αναπάντητες κοινοβουλευτικές ερωτήσεις μας που αφορούν το δημόσιο συμφέρον, όπως παραδείγματος χάριν η μεταφορά 10.119 ακινήτων εδώ και 6 μήνες. Τι πρέπει να κάνουμε; Να πάμε στον εισαγγελέα να ζητήσουμε κατάθεση εγγράφων; Πού μας σπρώχνετε δηλαδή, με ευθύνη σας, εσείς, η πλειοψηφία, ο Πρόεδρος της Βουλής και η Κυβέρνησή σας;

Γιατί δεν φέρνετε τα σχετικά έγγραφα στην Βουλή, να τα ελέγξουμε, να γίνει αντιπράθεση και να πούμε, ότι ναι δίκιο έχετε, ρε παιδιά μας ή, εν πάση περιπτώσει, ότι εμείς θα πετυχαίναμε κάτι καλύτερο; Γιατί τα κρύβετε;

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα τελειώσω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Και ήρθε, λοιπόν, η Επιτροπή Ανταγωνισμού και σας υποχρέωσε να αποδεχτείτε ένα πολύ υψηλότερο τίμημα του ενός 1.115.000.000 ευρώ.

Όμως, το μεγάλο, σκάνδαλο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει να κάνει με το εξής. Αναφέρθηκε ο κ. Μανιάτης στα κέρδη προ φόρων, τόκων και αποσβέσεων, το περίφημο EBITDA. Είναι 250 εκατομμύρια. Ξέρετε πόσο θα γίνει αυτή η κερδοφορία σε τρία χρόνια, το 2022, όταν θα ολοκληρωθεί η εξόφληση των δανείων; Το έχετε λογαριάσει; Και ποιο θα μπορούσε τότε να είναι το τίμημα; Δηλαδή, ο χρόνος στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι χρήμα.

Και γιατί η βιασύνη να το κλείσετε τότε; Και τελικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι σας ώθησε να πάρετε το υπόλοιπο 25% των μετοχών, που δεν είχε εκχωρηθεί στο δημόσιο ΤΑΙΠΕΔ και να το πάτε στο υπερταμείο του κ. Λε Παπέ; Τι σας ώθησε; Και πόσο θα εκχωρηθεί τώρα η εναπομείνασα περιουσία, όταν έχει κλείσει το τίμημα για τα επόμενα είκοσι χρόνια; Είναι κορόιδα οι επενδυτές; Εκτός και εάν έχετε παραδώσει και αυτό. Δεν ξέρω τι κρυφά χαρτιά υπάρχουν και δεν αναφέρομαι σε αυτούς που αναφέρθηκε ο κ. Λοβέρδος. Δεν είναι η παράταξή μας σε αυτούς.

Ο κ. Λαλιώτης γλίτωσε το ειδικό δικαστήριο, γιατί τότε βυσοδομούσε η δεξιά παράταξη με δημοσιεύματα και ο κ. Κόκκινος τον παρέπεμψε και απηλλάχθηκε με απόφαση Συμβουλίου Εφετών ή -δεν ξέρω- πρωτοδικών. Δεν είμαστε εμείς αυτοί. Όμως, να σκεφτείτε ότι με αυτά που κάνετε πόσο μπορείτε να τα βρείτε μπροστά σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε τη σκέψη σας παρακαλώ.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Τελειώνω κύριε πρόεδρε

Εκείνο, όμως, που με ενδιαφέρει είναι ότι εδώ συγκρούονται δύο στρατηγικές. Πώς δημιουργείς εθνικό πλούτο και τον αξιοποιείς για να ενισχύσεις το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα και όχι τους Καναδούς συνταξιούχους –γιατί το fund είναι οι Καναδοί συνταξιούχοι- και πώς μέσα απ' αυτό μειώνεις το δημόσιο χρέος.

Πέντε δισεκατομμύρια θα μπορούσαμε να έχουμε προοπτικά με προεξοφλητικό επιτόκιο. Πόσο τοις εκατό είναι επί του δημόσιου χρέους; Θα μας τα πει ο κ. Τσακαλώτος.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε για τη μικρή ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Τον λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομικών, κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος, για δεκαοκτώ λεπτά

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λυπάμαι για τον τόνο μερικών ομιλητών σήμερα. Δεν τον καταλαβαίνω. Προσπάθησα στην Επιτροπή να δώσω εξηγήσεις. Θα προσπαθήσω ξανά να δώσω εξηγήσεις για το πώς εμείς καταλαβαίνουμε τα πράγματα.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά αυτά που έχετε ζητήσει -δεν νομίζω να έχω παραλείψει κάτι-, δηλαδή το κείμενο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, το δελτίο τύπου της DG-COM - δηλαδή η Διεύθυνση Ανταγωνισμού, η οποία θα βγάλει κάποια στιγμή την απόφασή της, είναι σαν τα δικαστήρια που βγαίνει μια απόφαση και μετά βγάζει τη λογική- και το έγγραφο της DG-GROWTH, που συζητάει για επέκταση ή για καινούργιο διακανονισμό και το έγγραφο του ΤΑΙΠΕΔ με την ανάλυση του τιμήματος.

Το μόνο που διαφοροποιώ είναι το τέταρτο του ΤΑΙΠΕΔ, που θέλω να είναι στο αρχείο της Ολομέλειας, αλλά δεν επιθυμώ να μπει στα Πρακτικά. Να είναι στη διάθεση των αντιπροσώπων των κομμάτων, αλλά να μην τριγυρίσει παντού και το καταλαβαίνετε αυτό. Τα καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομικών κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πάμε τώρα στα ουσιαστικά επιχειρήματα που έχουμε, για να δούμε τι μπορούμε να πούμε και τι όχι. Άκουσα σουρεαλιστικά επιχειρήματα, στα οποία δεν θα δώσω βάση, όπως ότι είναι κρίμα που χρηματοδότησε το έργο η Εθνική Τράπεζα. Πρέπει να σας πω ότι αυτή ήταν πολύ μεγάλη επιτυχία της Εθνικής Τράπεζας και γιατί το

χρηματοδότησε και έδειξε ότι το ελληνικό χρηματοπιστωτικό σύστημα είναι πολύ πιο ισχυρό από ό,τι λέγεται και γιατί αυτή η επένδυση έδειξε πόσο καλύτερα έχει πάει η ελληνική οικονομία, στο οποίο θα επιστρέψω.

Δεν έχω καταλάβει ακόμα το επιχείρημα, το οποίο μου φαίνεται ακόμα πιο σουρεαλιστικό, ότι ήταν μία εξαιρετική σύμβαση του '95, ενώ εμείς κάνουμε επέκταση και κατά κάποιο τρόπο τώρα γίνεται χάλια. Το βασικό επιχείρημα, που είναι τελείως σουρεαλιστικό, είναι ότι το δικό μας σκάνδαλο έχει ένα πρόσημο μείον 600 εκατομμύρια.

Θέλω να ανατρέξετε σε όλα τα σκάνδαλα των τελευταίων είκοσι ετών, είτε αυτά που είναι στα δικαστήρια και έχουν τελειώσει είτε αυτά που είναι στα δικαστήρια τώρα και συζητούνται και θα παρατηρήσετε μία διαφοροποίηση, ότι το ποσό που συζητιέται δεν είναι πλην, είναι συν. Σκάνδαλο συνήθως είναι όταν ζημιώνεις τη χώρα σου. Θα δείτε ότι σε αυτό αυξήσαμε 600 εκατομμύρια από την αρχή.

Τέταρτο σουρεαλιστικό επιχείρημα. Έχουμε μία Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, πριν από την Οικουμενική του κ. Παπαδήμου, η οποία περνάει ένα νομοσχέδιο για το ΤΑΙΠΕΔ. Αυτή αποφασίζει για το νομοσχέδιο για το ΤΑΙΠΕΔ, αυτή αποφασίζει γιατί είναι υπεύθυνο το ΤΑΙΠΕΔ. Εμείς ήμασταν ενάντια σε αυτόν τον νόμο -εγώ είμαι ακόμα ενάντια και θεωρώ επιβολή των πιστωτών αυτόν το νόμο για το ΤΑΙΠΕΔ και πολύ χειρότερο, πράγμα που θα εξηγήσω, από το υπερταμείο- που λέει πως η ευθύνη για όλα τα περιουσιακά στοιχεία εντός του ΤΑΙΠΕΔ, είναι ευθύνη του ΤΑΙΠΕΔ.

Τι ακριβώς μου λέτε; Ότι όταν κάνατε αυτόν το νόμο, έπρεπε συγχρόνως να φτιάξετε ένα καινούργιο οργανισμό, γραφείο, διεύθυνση στο Υπουργείο Οικονομικών, να τσεκάρει διπλά τη δουλειά; Αυτό ήταν; Ή ήταν ιδέα σας ότι εντάξει, είπαμε στους θεσμούς μία χαζομάρα, ότι υπάρχει το ΤΑΙΠΕΔ και δεν θα επεμβαίνει ο Υπουργός, αλλά ουσιαστικά ο Υπουργός θα το έκανε; Δεν καταλαβαίνω τι μου λέτε.

Εγώ καταλαβαίνω ότι δώσατε το ΤΑΙΠΕΔ, κάνατε το νομοσχέδιο, δώσατε την ευθύνη για τις παραχωρήσεις και τις ιδιωτικοποιήσεις στο ΤΑΙΠΕΔ και έκανε τη δουλειά του. Καλώς ή κακώς είναι μία Ανεξάρτητη Αρχή. Δεν φτιάξατε στο νόμο ένα άρθρο που λέει «για τη δουλειά του ΤΑΙΠΕΔ, θα φτιάξουμε έναν οργανισμό που θα το ελέγχει εκ των υστέρων αν το κάνουν καλά», γιατί τότε θα είχαμε μη ανεξαρτησία του ΤΑΙΠΕΔ. Αυτό καταλαβαίνω εγώ.

Ούτε βάλατε αυτό που βάλαμε εμείς στο υπερταμείο, ότι οποιαδήποτε ιδιωτικοποίηση μεγάλου έργου πρέπει να πάρει την έγκριση του Υπουργού. Δεν υπάρχει. Άρα, δικός σας νόμος είναι, εσείς το βάλατε, δεν σας αρέσει και αυτά είναι τα αποτελέσματα.

Εμείς -και δεν έχετε δίκιο- όπως ξέρετε σε πάρα πολλές υποθέσεις έχουμε πάει στα Ευρωπαϊκά Δικαστήρια για το δίκαιο του ανταγωνισμού και την κρατική βοήθεια.

Γιατί πληρώναμε πρόστιμα; Γιατί δεν πήγαν οι συμβάσεις εκ των προτέρων. Γι' αυτό πληρώνουμε σε διάφορες περιπτώσεις και πληρώσαμε και τελειώσαμε και συγχωνευτήκαμε μετά. Γιατί οι δικές σας οι κυβερνήσεις πέρναγαν τη σύμβαση εδώ και μετά πήγαινε, αλλά δεν είχατε το OK και γι' αυτό γίνονταν ευρωπαϊκά δικαστήρια.

Γι' αυτό εμείς είχαμε την Ανεξάρτητη Αρχή που είναι το ΤΑΙΠΕΔ και μετά είπαμε ότι για να είμαστε σίγουροι, για να εξετάσουμε το δίκαιο του ανταγωνισμού και τι είναι το fair price, θα πάμε στη DG-COM. Και η DG-COM, η Διεύθυνση Ανταγωνισμού, θα μας πει ποια είναι η σωστή τιμή, αν υπήρχε η κρατική βοήθεια. Η DG-COM είπε ότι υπήρχε κρατική βοήθεια.

Ρωτά ο κ. Μανιάτης -και δεν είμαι σίγουρος αν ήταν και ο κ. Κουτσούκος και ο κ. Βλάχος- γιατί υπήρχε αυτή η μεγάλη απόκλιση των τιμών. Σας απάντησα στην Επιτροπή. Υπήρξε διότι μας άλλαξαν τα δεδομένα. Αλλάζουν τα δεδομένα. Αυτό ήταν το βασικό στοιχείο εκτός από την πρόβλεψη για τον τουρισμό. Όπως φαντάζεστε -όχι μόνο εσείς, αλλά όλος ο ελληνικός λαός- η οικονομία πηγαίνει καλύτερα με την Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ από τις προηγούμενες. Και έγινε μία αλλαγή στην πρόβλεψη.

Το πιο σημαντικό όμως -γιατί έχουμε δύο διαφορετικές απόψεις- είναι τι βάζουμε ως το προεξοφλητικό επιτόκιο, που εξαρτάται από διάφορα πράγματα, όπως τί είναι το ρίσκο της εταιρείας, τί ρίσκο έχει το κράτος το ίδιο, το sovereign risk, τί επιτόκιο έχει το δεκαετές ομόλογο. Έχει δηλαδή κάποια πράγματα πάνω στα οποία βγάζεις ένα επιτόκιο, για να δεις αν είναι χαριστική η αλλαγή, η σύμβαση ή δεν είναι.

Και επειδή η DG-COM έχει πολύ μεγάλη εμπιστοσύνη και εκτίμηση στην ελληνική Κυβέρνηση, προφανώς αποφάσισε ότι το επιτόκιο που είχαν χρησιμοποιήσει στο ΤΑΙΠΕΔ ήταν πολύ μεγάλο, ότι έχει μειωθεί το ρίσκο της επιχείρησης, έχει μειωθεί το ρίσκο του κράτους, το sovereign risk, έχει μειωθεί το δεκαετές, άρα δεν μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το ίδιο επιτόκιο. Κόλλησαν και μέσα τις προβλέψεις για τον τουρισμό και βγήκε αυτό το αποτέλεσμα.

Σας είπα ότι δεν άκουσα κανέναν να αναφερθεί σε αυτό. Λέτε ότι εδώ ήλθατε να ακούσετε επιχειρήματα γι' αυτό το σκάνδαλο. Σας είπα τι είναι και με ρωτάτε και γιατί υπάρχει απόκλιση; Λέω την απόκλιση στην Επιτροπή. Απορώ γιατί κάνουμε τις επιτροπές αν δεν έχουμε έναν διάλογο. Λέω εγώ στην Επιτροπή κάτι, λέτε εσείς στην Επιτροπή κάτι, λέμε ξανά τα ίδια επιχειρήματα.

Άρα, το σκάνδαλο είναι ένα, ότι με δική μας πρωτοβουλία, πριν έρθει στη Βουλή πήγε η σύμβαση DG-COM, με αυτό αυξήσαμε συν 600 εκατομμύρια, ότι ο λόγος που έγινε αυτό ήταν γιατί έχουν βελτιωθεί οι συνθήκες στην ελληνική οικονομία και κάτι ακόμα στο οποίο θα επιστρέψω.

Τώρα θα αναφερθώ σε μερικά πράγματα που είπε ότι ο κ. Βλάχος και σε κάτι που είπε

και ο κ. Τραγάκης στην επιτροπή και δεν είχα την ευκαιρία να το απαντήσω, για το Ελληνικό και πόσο θα έπρεπε να πηγαίνει το 10%. Αυτό να το συζητήσουμε, αν το έχω καταλάβει καλά. Οι δικοί μου νομικοί λένε ότι όντως υπήρχε αυτή η πρόβλεψη το '95 και όντως υπήρχε η πρόβλεψη για έναν φορέα που θα υλοποιούσε αυτό το 10%.

Αυτό οι κυβερνήσεις μετά από το '95 δεν το υλοποίησαν. Δεν φτιάχτηκε ποτέ αυτός ο φορέας. Έτσι καταλαβαίνω εγώ και να το συζητήσουμε στη συνέχεια και να το δούμε. Μετά, όταν έγινε η πώληση το 2012, αυτό αναίρεσε τον προηγούμενο νόμο. Άρα χάθηκε. Δεν ήταν κάτι που έγινε επί της δικής μας Κυβέρνησης, το 2015. Το παιχνίδι χάθηκε από το 2012.

Κύριε Βλάχο, και εκεί προφανώς θα υπάρχει μια συζήτηση είναι αν ήταν καλύτερη η επέκταση ή ο ανοικτός διαγωνισμός. Εγώ μπορώ να σας πω επιχειρήματα και υπέρ και κατά, δεν είναι αυτό που λένε οι Βρετανοί rocket science. Είναι δηλαδή κάτι που είναι θέμα να το συζητήσεις, δεν βγαίνει ένα αριθμός που λέει ότι είναι καλύτερο το ένα από το άλλο.

Αφού αποφασίστηκε από το ΤΑΙΠΕΔ -επί Βενιζέλου, με τη δεύτερη Κυβέρνηση, όχι την πρώτη που έγινε το ΤΑΙΠΕΔ- η επέκταση να είναι στο ΤΑΙΠΕΔ, όπως και το 30%, το ΤΑΙΠΕΔ παίρνει μια απόφαση υπέρ της επέκτασης και όχι της παραχώρησης και, όπως καταλαβαίνετε, μέσα στην επέκταση δεν θα μπορούσαν να αλλάξουν οι βασικοί όροι. Αυτό είναι το πρόβλημα.

Και πάω στην τελευταία ερώτηση. Θέλω να το τσεκάρω εάν εννοείτε ακριβώς αυτό που εννοούσε και ο κ. Τραγάκης, που λέει ότι «σε κάθε περίπτωση ισχύει αυτό». Με ρώτησε ο κ. Τραγάκης τι εννοεί «σε κάθε περίπτωση»; Εσείς το βάλατε με διαφορετικό τρόπο. Είπατε, τέλος πάντων, «τι υποχρεώσεις έχουμε»; Νομίζω κάνετε την ίδια ερώτηση. Να σας πω την απάντηση και θα μου πείτε μετά εσείς αν είναι όντως έτσι ή δεν είναι έτσι.

Εάν μετά τη θέση σε ισχύ της σύμβασης και μετά την καταβολή του τιμήματος, η σύμβαση ακυρωθεί για κάποιον λόγο μέχρι 11 Ιουνίου 2026, τότε πρέπει να επιστρέψουμε το τίμημα. Είναι λογικό γιατί δεν θα υπάρχει πλέον σύμβαση για την περίοδο 2026-2046. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται σε κάθε περίπτωση ακύρωσης. Πριν τις 11 Ιουνίου 2026, ανεξάρτητα του λόγου υπάρχει ακύρωση της σύμβασης.

Αυτό δεν αφορά την περίπτωση παραβίασης της αρχικής σύμβασης από την εταιρεία, αλλά μόνο ακύρωση της παράτασης, για παράδειγμα από κάποιο δικαστήριο. Αυτό φαίνεται καθαρά στο άρθρο 4.4. Αν η εταιρεία παραβιάσει όρους της αρχικής σύμβασης, προφανώς ισχύουν οι όροι και οι ρήτρες της αρχικής σύμβασης. Αυτό με είχε ρωτήσει ο κ. Τραγάκης και νομίζω αυτό λέγατε και εσείς στο τέλος, όταν

ρωτήσατε τι ευθύνη έχει το Ελληνικό Κράτος. Έτσι δεν το είπατε;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφού σας έπεισα ότι δυσκολεύομαι να καταλάβω γιατί το συν 600 εκατομμύρια αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα από την αρχή του δυτικού κόσμου, από τότε που άρχισε η ιστορία, θέλω να σας πω τι σηματοδοτεί αυτή η σύμβαση και πόσο σημασία έχει.

Και πάλι δεν κατάλαβα τι εννοούσε ο κ. Καρράς, που είπε ότι θα κερδίσουν τα καναδέζικα συνταξιοδοτικά funds. Είχαμε και μια συζήτηση, αν θυμάται η κυρία Μανωλάκου, στην Επιτροπή. Είναι μια ψήφος εμπιστοσύνης της ελληνικής οικονομίας.

Και, επειδή έχω τη συνήθεια να σας λέω τα καλά νέα στην οικονομία, μόνο από την προηγούμενη φορά που έχω μιλήσει –κάθε φορά σας τα λέω αυτά- θέλω να τελειώσω με αυτά, για να έχουμε την ίδια εικόνα για την οικονομία και πού πάει, παρ' όλα όσα λέτε.

Τα καλά νέα, λοιπόν, από τότε που μίλησα την προηγούμενη φορά στην Ολομέλεια έχουν, πρώτον, να κάνουν με την ανεργία. Το εποχιακά διορθωμένο ποσοστό ανεργίας του Νοεμβρίου του 2018 ανήλθε σε 18,5% έναντι 21,1% τον Νοέμβριο του 2017, μείωση 2,6. Με άλλα λόγια τον Νοέμβριο του 2014, λίγο πριν αναλάβουμε, η χώρα είχε 1.230.000 άνεργους. Τον πρόσφατο Νοέμβριο –γιατί δεν έχουμε στοιχεία πέραν του Νοεμβρίου- είχε 870.000 και εξακολουθούν να μειώνονται. Εξακολουθούν να είναι πολλοί, όμως υπάρχει μια μείωση 29%.

Πάμε στην ανάπτυξη. Η Commission αναθεωρεί προς το καλύτερο τις προβλέψεις για το ΑΕΠ στην Ελλάδα σε σχέση με τον προηγούμενο Νοέμβρη. Το ΑΕΠ εκτιμάται ότι αναπτύχθηκε με ρυθμό 2% το 2018, θα σημειώσει αύξηση το 2019 στο 2,2% και το 2020 θα είναι στο 2,3%. Ταυτόχρονα αναθεωρεί προς τα κάτω τις προβλέψεις για την Ευρωζώνη. Σύμφωνα με τις τελευταίες προβλέψεις της Επιτροπής, το ΑΕΠ της Ευρωζώνης θα αυξηθεί 1,3% έναντι του 1,9% του χρόνου και 1,6% το 2020 αντί για 1,7%.

Με άλλα λόγια όχι μόνο προβλέπεται να έχουμε μεγαλύτερη ανάπτυξη από τον μέσο όρο της Ευρωζώνης, αλλά οι προβλέψεις για εμάς βελτιώνονται, ενώ για την υπόλοιπη Ευρωζώνη χειροτερεύουν. Η Commission αποδίδει τη θετική εξέλιξη της ανάπτυξης στην Ελλάδα στις εξαγωγές και στην αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης, που ευνοήθηκε από τη σημαντική αύξηση της απασχόλησης.

Ο κ. Μητσοτάκης στο Economist τον προηγούμενο μήνα είπε: «Η Ελλάδα δεν έχει γυρίσει σελίδα και καθώς η εμπιστοσύνη των αγορών δεν έχει αποκατασταθεί, η ανταγωνιστικότητα υποχωρεί, η ποιότητα των θεσμών της διακυβέρνησης έχει υποβαθμιστεί και η οικονομία σημειώνει αναιμικούς ρυθμούς ανάπτυξης χαμηλότερους των εκτιμήσεων». Από τότε βγήκαμε στις αγορές και οι ρυθμοί

ανάπτυξης βελτιώνονται.

Ο κ. Σταϊκούρας πριν από ενάμιση χρόνο είπε: «Την ίδια στιγμή μάλιστα που η Ευρώπη επιταχύνει, η χώρα μας οπισθοχωρεί. Είναι απολύτως σαφές ότι η χώρα χρειάζεται μια άλλη οικονομική πολιτική».

Για πείτε μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, τώρα που συμβαίνει το αντίθετο απ' ό,τι είπε ο κ. Σταϊκούρας πριν από ενάμιση χρόνο, θεωρεί ότι αλλάξαμε εμείς οικονομική πολιτική ή ότι όλη η Ευρώπη πρέπει να ακολουθήσει την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ; Να ξέρετε ότι τα λόγια σας της καταστροφολογίας μετρώνται, καταγράφονται και έρχονται πίσω.

Αυτή η καταστροφολογία δεν σας βοηθάει, όταν λέγατε ότι είμαστε χειρότεροι απ' όλη την Ευρώπη και η Commission μας μειώνει και όλους τους άλλους τους αυξάνει. Τώρα που μας αυξάνει εμάς και τους μειώνει όλους τους άλλους και έχουμε μεγαλύτερο από τον μέσο όρο της Ευρώπης, τι θα πείτε; Πάλι καταστροφολογία;

Έχω και άλλα πράγματα να σας πω για το πού βασίζεται αυτή η ανάπτυξη και τα στοιχεία που έδωσε ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Εξαγωγών μιλώντας για νέο ιστορικό ρεκόρ στις εξαγωγές το 2018. Έχω πάλι το PMI, που όπως σας έχω πει πολλές φορές, είναι το στοιχείο που δείχνει αν η βιομηχανία θα αναπτυχθεί ή θα συρρικνωθεί, που ήταν πολύ θετικό.

Και τελειώνω με την οικοδομική δραστηριότητα. Σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ, η συνολική οικοδομική δραστηριότητα το εντεκάμηνο Γενάρη-Νοέμβρη εμφανίζει στο σύνολο της χώρας αύξηση κατά 11,9% στον αριθμό των οικοδομικών αδειών, κατά 23,6% στην επιφάνεια και κατά 21,3% στον όγκο, σε σχέση με το αντίστοιχο εντεκάμηνο του έτους 2017.

Και, επαναλαμβάνω, αυτά τα στοιχεία είναι μόνο σε σχέση με την τελευταία φορά που σας βλέπω. Κάθε φορά που σας βλέπω, σας λέω νέα θετικά οικονομικά στοιχεία. Και γι' αυτό είναι θετικό ότι ένα επενδυτικό fund από συντάξεις έρχεται και επενδύει στην Ελλάδα, γιατί δείχνει ότι...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Το 2013 ήταν.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Έβαλε και άλλα λεφτά, κύριε Μανιάτη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Το έφεραν οι Σαμαρο-Βενιζέλοι.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Μανιάτη, νομίζω ότι πρέπει να διακόπτετε όταν έχετε κάποιο επιχείρημα. Άρα, δεν περιμένω κάποια διακοπή τα επόμενα δέκα χρόνια!

Γίνεται λοιπόν πολύ σαφές σε όλους ότι και ξένοι επενδυτές και επενδυτές που θέλουμε να προσελκύσουμε, που έχουν μακροπρόθεσμο ορίζοντα, είναι έτοιμοι να επενδύσουν στην Ελλάδα.

Τελείωσαν όλα τα στοιχεία του αφηγήματός σας ότι δεν θα βγούμε από το μνημόνιο, ότι δεν θα βγούμε στις αγορές, ότι δεν θα έχουμε ανάπτυξη, ότι δεν θα έχουμε επενδύσεις.

Νομίζω ότι είναι η αγγλική έκφραση «back to the drawing board», να πάτε πίσω, να γυρίσετε στην Πειραιώς και να ξανασχεδιάσετε κάτι που να μοιάζει με μια στρατηγική και πολιτική και οικονομική.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Οικονομικών κ. Ευκλείδη Τσακαλώτο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή την 23/11/2018 ποινική δικογραφία που αφορά στον Βουλευτή και τέως Υπουργό Εθνικής Άμυνας Παναγιώτη Καμμένο.

Επίσης, βάσει του άρθρου 76 του Κανονισμού της Βουλής, ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης (Νότης) Μηταράκης ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας για μετάβαση στο εξωτερικό την Παρασκευή 22 Φεβρουαρίου 2019. Η Βουλή εγκρίνει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Θα προχωρήσουμε με τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Νικόλαο Δένδια.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν μου επιτρέπετε -δεν θα μακρηγορήσω- αλλά η αναφορά στις συμβάσεις της περιόδου των αρχών της δεκαετίας του 1990 και μετά της προσπάθειας της τότε Κυβέρνησης του 1994 να μεταβάλει τους όρους, έχουν πολλές αναγνώσεις. Δεν τις έχω μελετήσει, κύριε Λοβέρδο, δεν ήμουν καν Βουλευτής, δεν είχα καν ασχοληθεί με την πολιτική τότε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ούτε εγώ ήμουν Βουλευτής τότε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Οφείλω, όμως, να πω ότι θυμάμαι ότι είχε διεξαχθεί ένας πολύ μεγάλος διάλογος και τελικά η μείωση του χρόνου είχε σαν αποτέλεσμα την αύξηση του κόστους χρήσεως του Αερολιμένα «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», κάτι το οποίο προδίκασε, αν μου επιτρέπετε να σας πω, και την πορεία του.

Εξετάστε, σας παρακαλώ, λίγο το ευρύτερο πλαίσιο της νοτιοανατολικής Μεσογείου. Στο ίδιο διάστημα, δίπλα μας το «ΚΕΜΑΛ ΑΤΑΤΟΥΡΚ» ήταν ένα επαρχιακό αεροδρόμιο το οποίο, όμως, κατέστη πόλος έλξης, με αποτέλεσμα να καταστεί ένα από τα μεγαλύτερα παγκοσμίως αεροδρόμια και να φτιάξει η Τουρκία νέο αεροδρόμιο. Αντίθετα, το «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», παρά την αυξημένη κίνησή του, παραμένει ένα τουριστικό αεροδρόμιο χωρίς υπερατλαντικές πτήσεις και κατά συνέπεια, στερήθηκε η Ελλάδα και άλλες δυνατότητες. Γι' αυτό θα σας παρακαλέσω η αγιοποίηση των επιλογών της Κυβέρνησης του 1994 έναντι των επιλογών της Κυβέρνησης του αείμνηστου Κωνσταντίνου Μητσοτάκη να μην είναι τόσο μονομερής.

Εν πάση περιπτώσει, επειδή παρουσιάστηκε και ως αγιοποίηση του κρατικού τομέα έναντι των επιλογών ιδιωτικοποιήσεων τότε της Κυβέρνησης Μητσοτάκη, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι η Κυβέρνηση Μητσοτάκη τότε επιχείρησε μια τεράστια εξυγίανση σε φάυλες καταστάσεις, σε διάφορους οργανισμούς του Δημοσίου -μην πιάσουμε κουβέντα τώρα, γιατί κάποιος αναφέρθηκε στον ΟΤΕ- και αποτέλεσμα της προσπάθειας εξυγίανσης ήταν και η πτώση της Κυβέρνησης Μητσοτάκη.

Έρχομαι τώρα στο θέμα της παρούσας Σύμβασης.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να σας πω ειλικρινώς ότι θα μετατραπώ σε απόλυτο θαυμαστή σας. Ειλικρινά σας λέω αν έχετε ένα μικρό fan club ή μεγάλο fan club, στείλτε μου αίτηση, θα εγγραφώ και θα σας δοξάζω εσαεί. Διότι επί τριάντα χρόνια στη δικηγορία και ένα πολύ μεγάλο διάστημα οφείλω να σας πω στη μαχόμενη δικηγορία, στα ακροατήρια -έχω στο δικηγορικό μου γραφείο τρεισήμισι χιλιάδες φακέλους δικογραφιών, τους οποίους έχω δικάσει σε πρώτο και σε δεύτερο βαθμό και μερικούς και στο Ανώτατο Δικαστήριο- τέτοια προσέγγιση συγκάλυψης πραγματικότητας Σύμβασης, σαν αυτή που επιχείρησε ο Υπουργός Οικονομικών, ειλικρινά δεν έχω ξαναδεί και μάλιστα, απευθυνόμενοι σε ανθρώπους που έχουν τη Σύμβαση μπροστά τους και κατά τεκμήριο τουλάχιστον την έχουν διαβάσει.

Αλλοίωσε την πραγματικότητα πλήρως. Μίλησε για άλλα θέματα, για μια άλλη πραγματικότητα μεταφυσική. Θα ξεκινήσω από τα ελάσσονα για να φτάσω στο μείζον. Τα -σε εισαγωγικά- «ελάσσονα», που δεν είναι καθόλου ελάσσονα είναι το άρθρο 4 στο οποίο θα αναφερθώ. Αναφέρθηκε και ο Υπουργός το άρθρο 4 της Σύμβασης για το οποίο του ζητήθηκαν εξηγήσεις.

Πάω στο 4.1., κατ' αρχήν. Τι λέει το 4.1.; Λέει κάτι το οποίο παρουσίασε ως πολύ λογικό: Εάν πριν από τις 11 Ιουνίου του 2026 η παρούσα Σύμβαση καταστεί άκυρη ή μη εφαρμόσιμη, το ελληνικό Δημόσιο θα πρέπει να καταβάλει αμέσως στην εταιρεία ποσό ίσο με το τίμημα. Τι παράλογο είναι αυτό; Αν καταστεί άκυρη, δεν πρέπει να τα επιστρέψουμε;

Προσέξτε, όμως το εξής. Δεν λέει μόνο άκυρη, λέει για οποιονδήποτε λόγο, άρα και λόγο που αφορά τον παραχωρησιούχο. Αν, λοιπόν, η σύμβαση αυτή, κύριε Υπουργέ, καταστεί άκυρη για λόγο που αφορά τον παραχωρησιούχο, τότε πρέπει το ελληνικό δημόσιο να του πληρώσει τα χρήματα και δεν έχει δικαίωμα αποζημίωσης και αυτή είναι μια ορθά διατυπωμένη σύμβαση.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Τη σύμβαση παράτασης, λέτε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Μάλιστα. Μιλάω για τη σύμβαση παράτασης. Αυτήν έχω μπροστά μου. Μα, γι' αυτήν συζητάμε σήμερα.

Πάω στο 4.2.β. Τι λέει; «Εφόσον η καταγγελία της σύμβασης λάβει χώρα σύμφωνα με το άρθρο...» κ.λπ.. Για λόγους οι οποίοι αποδίδονται πού, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Είναι, εκτός του ελέγχου της Εταιρείας Αεροδρομίου, ποια θα έχει καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια.

Τι λέει εδώ; Λέει προηγουμένως -για να μη σας ταλαιπωρώ πολύ- ότι η Εταιρεία Αεροδρομίου θα πάρει δάνειο. Δάνειο της Εταιρείας Αεροδρομίου. Εάν, λοιπόν -μας λέει εδώ, στο 4.2.β- δεν δοθεί το δάνειο από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, τότε

πάρα πολύ ωραία, γίνεται καταγγελία της σύμβασης, μας χαιρετάει η εταιρεία, καλημέρα σας.

Από πού και ως πού αναλαμβάνει το ελληνικό δημόσιο και ο Έλληνας φορολογούμενος την ευθύνη της δανειοληπτικής ικανότητας της παραχωρησιούχου; Έχετε δει καμιά τέτοια σύμβαση ποτέ στη ζωή σας, οποτεδήποτε, οπουδήποτε σ' αυτόν τον πλανήτη; Από πού και ως πού; Όλα αυτά -με συγχωρείτε- αν τα ονομάζαμε «αποικιακή», θα ήταν κακός χαρακτηρισμός ή επιεικής χαρακτηρισμός; Αυτό δεν είναι και το χειρότερο. Πάμε στο χειρότερο τώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θέλω να είμαστε ειλικρινείς μεταξύ μας, να λέμε τα πράγματα όπως είναι, χωρίς φανατισμούς, χωρίς ύβρεις, χωρίς χαρακτηρισμούς, αλλά όπως είναι. Δεν σας καταλογίζω και γι' αυτό ευθύνη.

Ο Υπουργός μας παρουσίασε μια κατάσταση. Ονόμασε το ΤΑΙΠΕΔ ανεξάρτητη αρχή. Το ΤΑΙΠΕΔ, λοιπόν, η κατά τον κύριο Υπουργό ανεξάρτητη αρχή, διαπραγματεύτηκε μια σύμβαση και έναντι αυτής της συμβάσεως απεδέχθη τίμημα 480 εκατομμυρίων ευρώ. Σωστά; Σωστά.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Subject 2, με τον όρο ότι...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Θα έρθω στο Subject 2. Το ΤΑΙΠΕΔ είναι καταρχήν ανεξάρτητη αρχή; Και αν ήταν ανεξάρτητη αρχή, πάλι δεν θα εστερείτο τις εκ του κοινού δικαίου υποχρεώσεις της, της έντιμης διαχείρισης, της διαχείρισης σύμφωνα με τα συναλλακτικά ήθη, της επιμελούς διαχείρισης. Δεν θα εστερείτο αυτές τις υποχρεώσεις. Είναι ανεξάρτητη αρχή;

Ποιος ορίζει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Διοικητικό Συμβούλιο του ΤΑΙΠΕΔ; Ο μέτοχος. Ποιος είναι ο μέτοχος; Το Υπερταμείο. Ποιος είναι ο μέτοχος του Υπερταμείου; Το ελληνικό κράτος. Ποιος είναι ο εκπρόσωπος του ελληνικού κράτους; Ποιος εκπροσωπεί τον μέτοχο; Η αυτού εξοχότης ο Υπουργός των Οικονομικών, δεξιά μας. Ο Υπουργός των Οικονομικών, όμως, λέει: «Εγώ; Τι είναι αυτά που μου λέτε; Ανεξάρτητη αρχή. Δεν έχω ιδέα».

Πού ακούστηκαν αυτά τα πράγματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Πείτε μας για να καταλάβουμε. Πού ακούστηκε ο Υπουργός των Οικονομικών να αποποιείται τις ευθύνες του μετόχου, δηλαδή του Έλληνα φορολογούμενου, τον οποίον εκπροσωπεί ο ίδιος;

Έρχεται, λοιπόν, το ΤΑΙΠΕΔ και του φέρνει μια σύμβαση 480 εκατομμυρίων και του λέει: «Κύριε Υπουργέ μου, προσπαθήσαμε, παλέψαμε, αυτά μπορέσαμε». Φανταστείτε γι' αυτούς τους αριθμούς οποιαδήποτε επιχείρηση, οποιονδήποτε οργανισμό στον πλανήτη. Η απλή ερώτηση «πώς καταλήξατε σ' αυτό το τίμημα» θα διατυπωνόταν ή δεν θα διατυπωνόταν; Γιατί 480 και όχι 310 ή 1.020 ή 422 ή 750; Γιατί; Ποια είναι

αυτή η λογική;

Αναφέρθηκε προηγουμένως από συνάδελφο άλλου κόμματος. Η λογική του EBITDA όσον αφορά την εξαγορά επιχειρήσεων διαφεύγει κανενός σ' αυτήν την Αίθουσα;

Κύριε Υπουργέ, έχετε δει ποτέ επιχείρηση να πωλείται με διπλό EBITDA, με EBITDA δύο ετών; Το έχετε δει ποτέ στη ζωή σας; Ειλικρινά σας μιλάω. Υπερχρεωμένη επιχείρηση είναι; Τι είναι εδώ; Με ποια λογική;

Για να είμαστε πρακτικοί, κύριοι συνάδελφοι, τι είναι το EBITDA; Είναι ότι μ' αυτά που βγάζει μια επιχείρηση, πρέπει να αρχίσει να πληρώνει τόκους κ.λπ., οι χρηματοροές της σ' αυτά που βγάζει, earnings before interest, taxes and amortization. Σωστά; Σωστά. Τα λέω και αγγλικά για να με ελέγξει και ο κύριος Υπουργός που τα ξέρει αυτά. Αυτά που παίρνει, λοιπόν, το Αεροδρόμιο με 480 εκατομμύρια, τα βγάζει σε δύο χρόνια.

Πείτε μου ειλικρινά κάτι. Ο Υπουργός Οικονομικών το βλέπει αυτό το πράγμα. Προφανώς ξέρει τα αποτελέσματα. Χρειάζεται να πάει στις Βρυξέλλες η σύμβαση για να του πουν ότι εδώ κάτι δεν πάει και πολύ καλά; Χρειάζεται να συμβεί αυτό το πράγμα; Εξηγήστε μου για να καταλάβω. Ο ίδιος δεν πρέπει να τους φωνάξει και να τους πει «έξω από εδώ πέρα» αμέσως;

Να μη σας πω αυτό που ακούστηκε –και να το συζητήσουμε– για τα θέματα που αφορούν άλλον κλάδο της δικαιοσύνης, διότι εδώ αυτό που θα κυρώσουμε εμείς είναι το ένα δισεκατομμύριο και κάτι. Τα 480 εκατομμύρια παραμένουν εκεί ως απόπειρα.

Να είμαστε συνεννοημένοι σ' αυτά, διότι όταν αύριο θα τα ξανακοιτάμε, μην πείτε ότι δεν υπήρξε σαφής προειδοποίηση για το τι ψηφίζουμε. Προς Θεού, δεν αφορά εσάς. Το λέω για να είμαστε συνεννοούμενοι, όμως τα 480 παραμένουν ως απόπειρα.

Μας λέει ο κύριος Υπουργός: «Εμείς το στείλαμε». Δεν το έστειλαν. Δεν λέει την αλήθεια. Αυτό εδώ που κρατώ είναι το Φύλλο Εφημερίδος της Κυβερνήσεως του 2017, Διυπουργική Επιτροπή Αναδιαρθρώσεων και Αποκρατικοποιήσεων. Εάν ανέμενε ο Υπουργός ότι η DIGICOM θα το άλλαζε αυτό, γιατί το πέρασε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

Μάλιστα, σας διαβάζω στη δεύτερη σελίδα: «Ενδέχεται να χρειαστεί». Δεν λέει «αποστέλλουμε προς έλεγχο». Λέει: «Ενδέχεται να χρειαστεί να εγκριθεί από την Επιτροπή». Ποια είναι η Επιτροπή εδώ; Είναι η Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις συντομογραφίες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΝΑΣΟΣ) ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Δεν είναι αίρεση της Επιτροπής Ανταγωνισμού αυτή; Στο 3 δεν αναφέρει «με την αίρεση»; Σας παρακαλώ, διαβάζετε το 3;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Αγαπητέ, κύριε συνάδελφε, όχι. Συγχωρήστε με, είναι η δουλειά μου, αλλά σας το λέω. Δεν το λέω κοινοβουλευτικά για να δημιουργήσω εντυπώσεις. Η διατύπωση αυτή δεν συνιστά αίρεση. Συνιστά ενδεχόμενο και υπονοεί ευθέως ότι αυτό θα γίνει μόνον εάν εξαναγκαστούμε και υποδηλώνει επίσης προφανώς ότι η Κυβέρνηση ουδεμία διάθεση έχει για κάτι τέτοιο, εκτός εάν προκύψει.

Εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έγιναν όλα αυτά και ας υποθέσουμε ότι έγιναν λάθος. Έρχεται η απόφαση μετά του ενός δισεκατομμυρίου και την αποδέχεται ο παραχωρησιούχος, διότι εκεί συντελείται το σκανδαλώδες. Εάν ερχόταν η απόφαση της DIGICOM και ο παραχωρησιούχος της έλεγε «με συγχωρείτε πάρα πολύ, καλημέρα σας, εγώ το 2026 φεύγω και πάω κάπου αλλού», έρχεται το ένα δισεκατομμύριο εκατόν τόσα εκατομμύρια και ο παραχωρησιούχος αβλεπεί το αποδέχεται.

Αυτός ο οποίος είχε συμφωνήσει 480 εκατομμύρια, μετά από λίγες εβδομάδες αποδέχεται 700 δισεκατομμύρια παραπάνω χωρίς καμμία αντίρρηση και ο κύριος Υπουργός των Οικονομικών δεν απολύει τη διοίκηση του ΤΑΙΠΕΔ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Δεν το ξέρετε αν έχει αντίρρηση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Δεν τη βάζει σ' έναν φάκελο να τη στείλει εκεί που πρέπει, αλλά έρχεται εδώ και μας λέει ότι άλλαξαν τα χρηματοοικονομικά δεδομένα, συνομολογώντας ότι έχει και η Κυβέρνηση ευθύνη, διότι η Κυβέρνηση αυτή, η οποία λέει ότι συνεχώς βελτιώνεται η κατάσταση και τα πράγματα πάνε καλύτερα, προφανώς γνωρίζει τη βελτίωση των δεδομένων. Έτσι δεν είναι, κύριε Υπουργέ; Δεν έρχεστε να μας κοροϊδέσετε, να μας πείτε ότι τα πράγματα θα πάνε καλύτερα. Την αλήθεια μας λέτε.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κι εσείς το γνωρίζετε αυτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Αφού, λοιπόν, εσείς που πιστεύετε ότι θα πάνε τα πράγματα καλύτερα το πιστεύετε, τότε γιατί πήγατε και είπατε να γίνει αυτή η σύμβαση; Και αν πήγε να την κάνει άκυρη το ΤΑΙΠΕΔ, γιατί δεν το σταματήσατε; Αν τη συνομολόγησε με παράνομο και παράλογο τίμημα, γιατί δεν τους παραπέμψατε και γιατί δεν ζητήσατε την απόλυσή τους; Πού είναι η λογική σειρά αυτών που κάνετε και έρχεστε εδώ και μας τα εισηγείστε;

Εμείς, η Νέα Δημοκρατία, δεν θα πέσουμε στην παγίδα. Σας το λέω ξεκάθαρα, διότι εμείς πιστεύουμε στις ιδιωτικοποιήσεις, πιστεύουμε ότι πρέπει να υπάρχουν επιχειρηματίες, πιστεύουμε ότι πρέπει να υπάρχουν επενδύσεις. Αντιλαμβανόμαστε την τεράστια βλάβη που θα είχε η εθνική οικονομία αν το 1.100.000.000 το στέλναμε πίσω, λέγοντας «εξαιτίας της σκανδαλώδους προηγούμενης κατάστασης δεν το

κυρώνουμε», γι' αυτό και το ψηφίζουμε, αλλά δεν ψηφίζουμε αυτά τα οποία πράξατε, τα οποία σας ανέλυσα ένα-ένα για να είναι στα Πρακτικά, για να είναι σαφείς οι θέσεις της Νέας Δημοκρατίας, κύριε Υπουργέ, και να είναι σαφείς και σε εσάς, κύριοι συνάδελφοι.

Αυτά τα πράγματα δεν είναι σωστά. Το ΤΑΙΠΕΔ είχε αμαρτωλές ημέρες και είναι προφανές. Μην το δέχεστε ασυζητητί.

Μη δέχεστε τις λογικοφανείς, αλλά βαθύτατα παράλογες την ίδια στιγμή εξηγήσεις του Υπουργού Οικονομικών. Δεν υπάρχει τίποτα που να στέκει σε όλη αυτή την ιστορία.

Κύριε Υπουργέ, ειλικρινά σας λέω ότι θα ήμουν ιδιαίτερα ευτυχής, αν, όταν φεύγατε από την Αίθουσα, κάνατε αυτά που ο μέτοχος ή όποιος εκπροσωπεί τον μέτοχο και τον Έλληνα πολίτη, τον Έλληνα φορολογούμενο, έχει την ηθική υποχρέωση να πράξει, όταν βλέπει, αυτά τα πράγματα. Διότι εδώ έχουμε πιάσει την κοινωνία -λέω «έχουμε», αν και δεν μετέχουμε στην κυβερνητική πλειοψηφία, αλλά η κοινωνία μας βλέπει ως την πολιτική τάξη- σε σημείο αγωνίας επιβίωσης.

Δεν μπορεί ο οποιοσδήποτε να εκχωρεί 700 εκατομμύρια από το υστέρημα του Έλληνα φορολογούμενου με κανέναν τρόπο και με καμμία δικαιολογία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Όπως καλά ελέχθη πριν, είναι πολλαπλάσιο του ΕΚΑΣ, είναι το 30% του ΕΝΦΙΑ και εν πάση περιπτώσει, δεκάδες επιχειρήσεις, πάρα πολλοί Έλληνες πολίτες, πάρα πολλές οικογένειες έχουν κλάψει πικρά για πολύ λιγότερα από αυτά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Νίκο Δένδια.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου για ένα λεπτό μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Το μόνο επιχείρημα που κατάλαβα είναι για το πρώτο που είπατε. Είναι το πρώτο θέμα για το άρθρο 4. Δηλαδή, τι λέτε ακριβώς και αυτό είναι πραγματική ερώτηση, γιατί έχουμε μια συμφωνία. Σας βοηθάω στα οικονομικά και στα αγγλικά και με βοηθάτε στα νομικά και στα ελληνικά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Δεν τα καταλαβαίνουμε πάρα πολύ καλά.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Γι' αυτό το λέω, αλλιώς δεν θα χρειαζόμουν βοήθεια.

Είχε η εταιρεία μια συμφωνία με τις τράπεζες, να πάρει το δάνειο. Αν δεν είχε αυτό το δάνειο, θα έλεγε η εταιρεία «εμείς δεν θα μπορέσουμε να συνεχίσουμε», οπότε μετά θα κάναμε καινούργιο διακανονισμό, φαντάζομαι, καινούργια πρόταση γι' αυτό. Αυτό είναι, δηλαδή.

Επειδή, όμως, παρόλα αυτά που γράφουν οι εφημερίδες σας και πιστεύετε εσείς, οι τράπεζες πάνε πολύ καλά, ξέραμε ότι...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ο κ. Δραγασάκης το είπε αυτό, όχι εμείς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Έλα, εντάξει!

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Τέλος πάντων. Το λέω σοβαρά τώρα. Αυτή ήταν πραγματική απορία. Δηλαδή, αυτό που δεν κατάλαβα ήταν γιατί ήταν προβληματικό αυτό. Προφανώς, αν δεν έχει το funding ή τη χρηματοδότηση η επιχείρηση, δεν μπορεί να συνεχίσει η συμφωνία. Αυτό μόνο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω την άδειά σας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε Δένδια, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Υπουργέ, να δεχθώ ότι δεν το κατανοείτε, αν και ειλικρινά σας λέω ότι θεωρώ ότι γνωρίζετε πολύ καλά αυτό που θα σας πω αμέσως μετά.

Όπως είναι διατυπωμένο το άρθρο, μετακυλίζει στο ελληνικό Δημόσιο το ρίσκο της χρηματοδότησης. Στην πραγματικότητα, ξέρετε τι κάνετε εδώ; Εκχωρείτε τη Σύμβαση και με εργαλείο τη Σύμβαση, επιτρέπετε στον παραχωρησιούχο να βρει τη χρηματοδότηση χωρίς κανένα ρίσκο. Αυτό το οποίο κάνετε εδώ δεν υπάρχει. Σας παρακαλώ, επιδείξτε μου άλλη μία σύμβαση, οποιαδήποτε σύμβαση σε αυτόν τον πλανήτη, που το χρηματοοικονομικό ρίσκο, το ρίσκο της δανειοδότησης να μην περνάει σε αυτόν που λαμβάνει το δάνειο, αλλά να περνάει κατευθείαν στον αντισυμβαλλόμενο του, ώστε να μπορεί αυτός, αν δεν βρει το δάνειο, αζημίως να αποχωρήσει από τη Σύμβαση, αζημίως, χωρίς ποινική ρήτρα, χωρίς οτιδήποτε.

Συγχωρήστε με, αλλά μου φέρνετε μια σύμβαση παγκοσμίως που να υπάρχει αυτό; Μου φέρνετε, μια και το συζητάμε, το από πάνω, το «καταστεί άκυρη για οποιονδήποτε λόγο»; Το λέω για να συνεννοηθούμε. Να μου φέρετε μια άλλη σύμβαση στην οποία να υπάρχει για οποιονδήποτε λόγο ακυρότητα, άρα και να αφορά αυτόν τον ίδιο ο οποίος υπέρ του την επικαλείται.

Ειλικρινά σας λέω, συγχωρήστε με, αλλά, αν ήμουν εγώ δικηγόρος σε προσωπικό επίπεδο, στην προσωπική σας περιουσία και σας είχα φέρει αυτή τη σύμβαση, θα με κρατούσατε ή θα πηγαίνατε σε άλλη φίρμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Να προχωρήσουμε, παρακαλώ.

Κύριε Βορίδη, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να μας δώσετε, όμως, μια εξήγηση γι' αυτά που έχουν τεθεί, γιατί οι εξηγήσεις μέχρι στιγμής, επιτρέψτε μου -αυτές που διαβάζω εγώ στην ανακοίνωση και αυτά που έχω ακούσει μέχρι τώρα- είναι ελάχιστα ικανοποιητικές έως καθόλου. Είναι απογοητευτικές.

Όταν υπάρχει σε μια διαπραγμάτευση μια πρόταση 484 εκατομμυρίων και εν συνεχεία, υπάρχει ήδη ένα αποτέλεσμα, γιατί είναι δεδομένο το αποτέλεσμα, μετά τη μεσολάβηση της Επιτροπής, που λέει 1,115 δισεκατομμύρια, αυτός που διαπραγματεύθηκε για λογαριασμό σας, ο οποίος σας έφερε το «484 εκατομμύρια» προφανώς, έκανε τρομακτικά καλή δουλειά, γιατί δεν μπόρεσε να φέρει αυτό που ήρθε αμέσως μετά με το 1,115 δισεκατομμύρια. Δίνετε μια εξήγηση εδώ και λέτε για το ΤΑΙΠΕΔ.

Αυτή η απόκλιση των 700 εκατομμυρίων είναι μια απίστευτη απόκλιση. Δεν είναι, δηλαδή, ότι διαπραγματεύθηκε για λογαριασμό σας, έφερε 484 εκατομμύρια, μετά έγινε μια νέα συζήτηση και πήγαμε στα 520 εκατομμύρια. Είναι άλλα αντ' άλλων.

Η ερώτηση είναι η εξής. Εγώ δεν θα μπω στη συζήτηση του δόλου, της ενδεχόμενης αμέλειας, της ζημίας, την ποινική συζήτηση, με δύο λόγια. Δεν θεωρώ ότι είναι επί της παρούσης. Να συζητήσουμε για τη διοικητική ευθύνη; Αυτοί οι άνθρωποι οι οποίοι έφεραν αυτό το αποτέλεσμα, με όποια σκέψη, λέει ότι έλαβαν υπ' όψιν τους τα στοιχεία του 2015, αλλά δεν έλαβαν υπ' όψιν τους τη ραγδαία ανάπτυξη του τουρισμού ή τις θετικές προοπτικές για την ανάπτυξη του ΑΕΠ. Ωραία. Προφανώς, οι άλλοι τα έλαβαν και έφεραν ένα αποτέλεσμα, που αυτός που ήταν να πληρώσει τα 1,1 δισεκατομμύρια, είπε «είμαι μια χαρά και με τα 1,1 δισεκατομμύρια».

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Μια χαρά δεν είναι.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ακούστε. Δεν κατέληξε να το απορρίψει, να πει «είναι μιαμη συμφέρουσα λύση για μένα και δεν το κάνω». Κατέληξε να πει «είναι μιασυμφέρουσα λύση για μένα και το πληρώνω». Ο άλλος ήταν να μας δώσει 485εκατομμύρια. Αυτοί οι άνθρωποι που διαπραγματεύθηκαν αυτό το πράγμα τι έχουνπάθει μέχρι σήμερα στα χέρια σας; Τι τους έχει συμβεί;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Ξεροψήνονται έτσι...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Μου αρέσει που το αντιμετωπίζετε χιουμοριστικά, αλλά προσέξτε, κύριε Μαντά, το εξής. Εδώ, ο εκπρόσωπος των συμφερόντων του ελληνικού Δημοσίου, της αξιοποίησης της ιδιωτικής περιουσίας, έφερε ένα αποτέλεσμα τρομακτικά ζημιογόνο. Ευθύνη; Εγώ δεν είπα ξανά τώρα ποινική ευθύνη. Αφήνω αυτή τη συζήτηση. Αυτή είναι μια άλλη συζήτηση μιας άλλης στιγμής.

Διοικητική ευθύνη υπάρχει; Αν ήταν ο δικηγόρος σας που διαπραγματευόταν αυτό για την περιουσία σας και ο ένας δικηγόρος σας έφερνε 480 εκατομμύρια και πηγαίνατε σε έναν άλλο και σας έφερνε 1,1 δισεκατομμύρια, τι θα σκεφτόσασταν για τον πρώτο; Πολλά θα περνούσαν από το μυαλό σας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΝΑΣΟΣ) ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Το Ελεγκτικό Συνέδριο είπε σωστά για τα 480 εκατομμύρια.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Έρχομαι στο δεύτερο. Τις συμβάσεις αυτές τις βλέπετε καθόλου; Διότι ακούστε. Αυτό που σας επεσήμανε ο συνάδελφός μου, ο κ. Δένδιας, θα σας το πω ακόμα πιο απλά και στα ελληνικά και στα νομικά.

Σημείο 3.8: Πότε μπορεί να καταγγελθεί η Σύμβαση αυτή, εφόσον το δάνειο της Εταιρείας Αεροδρομίου δεν συνομολογηθεί ή η σχετική χρηματοδότηση δεν είναι διαθέσιμη στην εταιρεία; Είναι αυτό που είπατε εσείς: «Μα, άμα δεν έπαιρνε δάνειο, τι να έκαναν οι άνθρωποι. Δεν θα είχαν δικαίωμα να καταγγείλουν τη Σύμβαση;». Σωστά. Θα είχαν δικαίωμα να καταγγείλουν τη Σύμβαση. Γιατί; Διότι δεν πήραν το δάνειο. Μάλιστα.

Άρθρο 4. Εάν πριν από τις 11 Ιουνίου του 2026 η Σύμβαση καταστεί άκυρη για οποιονδήποτε λόγο σε ουσιώδη βαθμό ή καταστεί μη εφαρμόσιμη, ρωτώ εγώ, σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή -το 4.1 διαβάζω- για να είμαστε συνεννοημένοι, από σήμερα μέχρι το 2026 -άρα, αυτοί είναι μέσα, δουλεύουν, κερδίζουν από σήμερα μέχρι κάποια χρονική στιγμή, που θα διαπιστωθεί το άκυρον της Συμβάσεως- ή το ότι για οποιονδήποτε λόγο -σωστά σας επισημαίνετε- ακόμα και για λόγους που συντρέχει στους ιδίους, λέω εγώ, πτωχεύουν -αυτοί φταίνε που πτώχευσαν, γιατί έκαναν κακό κουμάντο- τι θα γίνει σε αυτή την περίπτωση; Ή θα καταστεί μη εφαρμόσιμη, λέει τώρα...

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Συγγνώμη, αυτό δεν είναι όμως, ο όρος της Σύμβασης, όχι της παράτασης; Μετά θα πάμε, αν ισχύει αυτό που είπατε...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν ξέρω. Η παρούσα Σύμβαση αν καταστεί άκυρη για οποιονδήποτε λόγο σε ένα βαθμό ή καταστεί μη εφαρμόσιμη και μάλιστα, ξαναλέω, για οποιονδήποτε λόγο -εδώ είναι η παρούσα Σύμβαση, δηλαδή η παράταση-, το ελληνικό δημόσιο πρέπει να καταβάλει αμέσως ποσό ίσο με το τίμημα, όλο το τίμημα δηλαδή. Άρα, αυτοί έχουν δουλέψει από σήμερα, την τρέχουν τη Σύμβαση, βγάζουν λεφτά, κάποια στιγμή συμβαίνει ένα ακυρωτικό γεγονός, δεν θα σας δώσουν τα υπόλοιπα, θα τους δώσετε πίσω όλο το ποσό. Σας έχουν βάλει, λοιπόν, αυτήν την Συμφωνία. Προσέξτε. Και για να μην υπάρχει και αμφιβολία για το τι θα γίνει -είμαι τώρα στο 4.2, δηλαδή το καθιστά απολύτως σαφές η Σύμβαση το τι έχουμε εδώ- εφόσον η καταγγελία της Σύμβασης λάβει χώρα, σύμφωνα με το άρθρο 3.8δ2, για το δάνειο, για λόγους οι οποίοι αποδίδονται στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και είναι εκτός ελέγχου της εταιρείας. Όχι ότι φταίει το Ελληνικό Δημόσιο σε κάτι. Όχι ότι φταίει το ΤΑΙΠΕΔ σε κάτι. Έρχονται για οποιοδήποτε λόγο τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και λένε «εμείς δεν χρηματοδοτούμε». Και επειδή τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα δεν χρηματοδοτούν, εσείς θα πληρώσετε πίσω όλο το τίμημα.

Ε, τώρα αυτή τη Σύμβαση την είδατε και συμφωνήσατε με αυτό; Αν δηλαδή, εδώ, δεν έχουμε κυριολεκτικά λεόντειους όρους, απολύτως μονομερείς, στα όρια της καταχρηστικότητας, ίσως ευθέως καταχρηστικούς, τι συζητάμε; Και αυτή είναι η Σύμβαση την οποία τώρα την παρουσιάζουμε έτσι άνετα και ωραία και λέμε: «Τι καλά»; Είναι μια πάρα πολύ κακή Συμφωνία. Είναι μία καταπλεονακτική συμφωνία. Είναι μία συμφωνία, η οποία δεν έπρεπε να γίνει. Και προσέξτε, επειδή πάντοτε εδώ το επιχείρημα είναι «μα, εάν δεν το κάναμε, θα φεύγανε και θα έπρεπε να ξανακάνουμε τον διαγωνισμό από την αρχή», φαίνεται ότι δεν είναι τόσο αποφασισμένοι να φύγουν. Μάλλον φαίνεται ότι είναι αποφασισμένοι να μείνουν, αν κρίνω ότι από τα 480 ήταν έτοιμοι να πληρώσουν 700 παραπάνω. Δηλαδή, εύκολα θα διαπραγματευόσασταν με καλύτερο όρο. Δώσανε 700 παραπάνω από την αρχική διαφορά. Τώρα κανέναν όρο θα τον έφτιαχναν εδώ. Δεν νομίζω ότι θα υπήρχε καμία δυσκολία να δεχτούν την διαπραγμάτευση. Είναι μία πολύ κακά διαπραγματευμένη σύμβαση. Γιατί; Αυτοί που τη διαπραγματεύτηκαν δεν ξέρανε; Αυτοί που τη διαπραγματεύτηκαν δεν θέλανε;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Καταπλεονεκτική είναι η υπογραφείσα ή η πρώτη; Είναι η πρώτη;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ετούτη εδώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Θα την ψηφίσετε εσείς;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ετούτη εδώ είναι μια κακή σύμβαση.

Νομίζω το πλαίσιο, το ανέπτυξε ο κ. Δένδιας, την ιδιωτικοποίηση, την πεποίθηση ότι πρέπει να είμαστε σε αυτή την κατεύθυνση. Νομίζω την κατεύθυνση ψηφίζουμε, όχι τους όρους, έτσι; Άρα, λοιπόν, όχι τους όρους, την κατεύθυνση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώνετε σας παρακαλώ σιγά-σιγά.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τελειώνω λέγοντας μισή κουβέντα για το ζήτημα της δεσμεύσεως των ακινήτων. Με την αρχική Σύμβαση δεσμεύτηκαν ακίνητα. Δεσμεύτηκαν γιατί όμως; Για να χρησιμοποιηθούν από το Αεροδρόμιο, σωστά; Τώρα, πλέον, αυτό έχει γίνει. Έχει ολοκληρωθεί. Υπάρχουν πολλά ακίνητα και πολλοί ιδιοκτήτες, τα οποία παραμένουν δεσμευμένα. Για αυτά δεν πρέπει να γίνει κάτι; Αυτά, τώρα, γιατί δεσμεύονται; Έχει τελειώσει. Εγώ να δεχτώ ότι στην προοπτική και μιας κάποιας επεκτάσεως, ένα μικρό μέρος αυτών μπορεί ακόμα να παραμένει δεσμευμένο, αλλά είναι μικρό μέρος.

Τώρα, έχουμε πάρα πολλά κινητά και χιλιάδες ιδιοκτήτες. Λοιπόν, κατά τη γνώμη μου αυτό -δεν σας λέω ότι είναι κάτι που να λυθεί τώρα, αλλά είναι κάτι το οποίο πρέπει να λυθεί, είναι κάτι το οποίο πρέπει να αντιμετωπιστεί- θα ήταν ευκαιρία να έχει αντιμετωπιστεί στα πλαίσια της συνολικής διαπραγμάτευσης. Αλλά δεν έγινε διαπραγμάτευση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώνετε σας παρακαλώ.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εγώ περιμένω, λοιπόν, μία απάντηση, κύριε Υπουργέ, σε αυτά. Είναι συγκεκριμένα τα θέματα: Τρία έχω θέσει και θέλω να ακούσω μία -όπως το λέτε εσείς- απάντηση με πλήρη επιχειρήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας ευχαριστούμε, κύριε Βορίδη.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχουμε δευτερολογία ή όχι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δεν έχετε δευτερολογία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Οι Εισηγητές έχουν.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Οι Εισηγητές έχουν, εμείς δεν έχουμε. Εμείς ας μην έχουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Εσείς δεν θα έχετε. Θα δούμε.

Ορίστε, κύριε Μαντά, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ.

Αν μου επιτρέπετε, να πω μια-δυο σκέψεις. Δεν θα μιλήσω πολύ, έτσι κι αλλιώς. Λοιπόν, διαδέχομαι στο Βήμα δύο πολύ έμπειρους δικηγόρους, οι οποίοι ανέλυσαν τη Σύμβαση από την νομική άποψη και έθεσαν ορισμένα ερωτήματα. Εγώ δεν θέλω -ας πούμε- να αξιοποιήσω το χρόνο μου απαντώντας με νομικά επιχειρήματα στα ερωτήματα που έθεσαν, θα προσπαθήσω να πω την πραγματικότητα, διότι εγώ δεν είμαι ένας έμπειρος νομικός, είμαι ένας έμπειρος -θεωρώ- ψυχίατρος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Έτσι εξηγείται η θέση μας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Λοιπόν, θα προσπαθήσω να πω πώς κατάλαβα τη συζήτηση σήμερα, η οποία είναι μία ενδιαφέρουσα συζήτηση, ομολογώ.

Πρώτον, να πάρουμε τα δεδομένα. Ποια είναι τα δεδομένα; Στη συγκεκριμένη συνθήκη -γιατί μπορώ να πω πολλά πράγματα για τη γενική μας θέση, για το πώς αλλιώς θα μπορούσε να είναι κ.λπ.- τα δεδομένα σήμερα είναι ότι έχουμε πράγματι στην πράξη μία Σύμβαση η οποία δίνει 1,1 δις. Αυτό είναι το τελικό αποτέλεσμα. Αυτό είναι το γεγονός. Το άλλο είναι απόπειρα. Δεν είναι το γεγονός, είναι η απόπειρα. Σωστά το χαρακτηρίσατε απόπειρα είναι. Αλλά το γεγονός είναι ότι έχουμε σήμερα 1,1 δις. Έχουμε δηλαδή, μία πολύ σοβαρή -και για αυτό φαντάζομαι ότι Νέα Δημοκρατία κλείνει σε αυτήν την πλευρά- επένδυση και μάλιστα, από ένα fund το οποίο πράγματι εάν είναι κανέναν αντικειμενικός, δεν είναι από τα fund αυτά τα «κοράκια», είναι ένα fund που επενδύει μακροπρόθεσμα, είναι το fund των συνταξιούχων του Καναδά.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Την ίδια δουλειά κάνει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Μάλιστα, κάνει την ίδια δουλειά, λέει η κυρία Μανωλάκου.

Κυρία Μανωλάκου, εγώ δεν ξέρω πώς ακριβώς κάνει την ίδια δουλειά, ένα Ταμείο Συνταξιούχων, με ένα fund σαν αυτά που λέμε «κοράκια». Μπορεί. Δεν παίρνω θέση, αλλά λέω ποια είναι τα γεγονότα. Το πρώτο γεγονός, λοιπόν, είναι αυτό.

Το δεύτερο γεγονός είναι ότι αυτό, όλη αυτή η διαδικασία, κινήθηκε με βάση ένα ορισμένο νομικό πλαίσιο. Εάν διάβασα καλά τις πρώτες σελίδες της Αιτιολογικής Έκθεσης, εκτός των άλλων -και αυτό μου δημιουργεί μία απορία, όσον αφορά τα νομικά επιχειρήματα, τα οποία άκουσα- ελέγχθηκε και από το Ελεγκτικό Συνέδριο όλη αυτή η διαδικασία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Δεν ελέγχει το ποσό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Ένα λεπτό. Δεν λέω για το ποσό. Λέω ότι η διαδικασία ελέγχθηκε.

Θέλω να πω δηλαδή εδώ ό,τι εάν υπήρχαν ζητήματα εκεί -και υπάρχουν ζητήματα στο ΤΑΙΠΕΔ, στο πώς το διαπραγματεύθηκε, μπλα-μπλα, κ.λπ.- προφανώς, θα πρέπει να υπάρχουν ίσως, κατ' αναλογία ζητήματα στις διαδικασίες που έλεγξε το Ελεγκτικό Συνέδριο, πιθανά και όχι.

Το τρίτο πράγμα είναι το εξής: Εμένα μου μοιάζει αυτή η ιστορία -ιδιαίτερα από το πώς προβάλλεται από την πλευρά του ΚΙΝΑΛ, δεν έγινε αυτή η προβολή από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας- είναι σαν αυτό που στα διάφορα επιχειρήματα, σε σχέση με τα τελευταία γεγονότα, των τελευταίων ετών, λένε για παράδειγμα -το λέει και η Νέα Δημοκρατία αυτό, δεν το είπε σήμερα στο συγκεκριμένο- «Εάν δεν διακόπτατε τη διακυβέρνηση της χώρας το 2014, κ.λπ. θα κερδίζαμε 43, 53 ή 100 δις, κ.λπ.»

Είναι δηλαδή μία υποθετική σκέψη που πραγματικά αγγίζει τα όρια του σουρεαλισμού και αγνοεί την πραγματικότητα. Δηλαδή, αν αυτή η απόπειρα του ΤΑΙΠΕΔ πετύχαινε θα χάναμε 700 εκατομμύρια. Έλα όμως που στο τέλος της μέρας φτάνουμε 1,1 δισεκατομμύριο. Όπως και να το δει κανείς, στα πραγματικά επιχειρήματα και στην πραγματικότητα όσον αφορά στην αποτίμηση του τιμήματος και την κατεύθυνση, δεν νομίζω ότι έχει να πει κάποιος κάτι.

Τα νομικά τα αφήνω. Φαντάζομαι ότι και ο Υπουργός θα απαντήσει σε αυτά. Είναι κάποια πράγματα που δεν μπορεί να τα καταλάβει κάποιος με την κοινή λογική και δημιουργούν ερωτηματικά. Φαντάζομαι ότι θα απαντηθούν αυτά τα ερωτηματικά που έχουν τεθεί.

Υπάρχει ένα ακόμη που νομίζω ότι αξίζει να σημειωθεί. Δεν άκουσα να λέτε τίποτα ή να τίθενται ερωτήματα όσον αφορά τα στοιχεία της οικονομίας που είπε ο κ. Τσακαλώτος. Εκεί δεν άκουσα κουβέντα. Διότι κι αυτά είναι έτσι. Κι αυτά είναι πραγματικότητα ό,τι και να κάνουμε. Όπως και να την ερμηνεύσουμε, είναι κι αυτά μια πραγματικότητα που δείχνουν χωρίς μεγαλοστομίες, χωρίς πανηγυρισμούς ότι είμαστε σε μια πορεία ανάκαμψης με πολύ μεγάλες δυσκολίες, με πολύ μεγάλα προβλήματα, αλλά είμαστε σε αυτή τη διαδικασία.

Τελειώνω με δυο ακόμα σκέψεις. Λέω, κύριε Υπουργέ, ότι ίσως στην επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, όταν θα βρισκόμαστε σε μία πιο χαλαρή φάση -δεν ξέρω πότε θα είναι αυτή- θα έπρεπε να συζητήσουμε σοβαρά για το Ταμείο Συμμετοχών, το λεγόμενο Υπερταμείο. Διότι μία τέτοια συζήτηση νομίζω ότι μπορεί να διευκρινίσει πάρα πολλά πράγματα. Τουλάχιστον να συζητάμε με την πραγματικότητα και όχι με υποθέσεις και συνθήματα.

Θυμίζω εδώ ότι το ΤΑΙΠΕΔ είχε δημιουργηθεί σαν ένας οργανισμός αποκλειστικά ιδιωτικοποιήσεων, να πουλήσει δηλαδή, αυτός ήταν ο στόχος του. Κι αυτό παραμένει μέχρι να πουλήσει αυτά που έχει να πουλήσει. Φαντάζομαι ότι, αφού τελειώσει την αποστολή του αυτή, δεν θα έχει άλλη αποστολή. Έχει, λοιπόν, ένα νόημα -το κρίνω και το προτείνω- στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων κάποια στιγμή να συζητήσουμε σοβαρά για το θέμα του Υπερταμείου και ποια ακριβώς είναι η δικιά μας λογική, η δικιά μας αντίληψη και κατεύθυνση σε σχέση με αυτή την πραγματικότητα του Υπερταμείου.

Ακούω να λέγεται με ευκολία ότι ξαφνικά θα έρθει μία εθνοσωτήριος κυβέρνηση και θα καταργήσει το Υπερταμείο ή θα παλέψει να καταργήσει το Υπερταμείο κι άλλα τέτοια. Αντιμνημονιακό παρελθόν και υπερβολές με κάποιον τρόπο έχουν ειπωθεί από πολλές πλευρές. Και από μας. Ευκολίες λοιπόν, σ' αυτά δεν νομίζω ότι πρέπει να υπάρχουν. Να κάνουμε μία σοβαρή συζήτηση για αυτά τα θέματα

Εγώ αισθάνομαι ότι σήμερα που υπήρξαν αυτές οι αποκαλύψεις από τον κύριο Τσουκάτο είναι ένα θέμα το οποίο μάλλον πρέπει να μας προβληματίσει συνολικά. Να επισημάνω και δεν λέω τίποτα παραπάνω γιατί όλα είναι ελέγξιμα, αν είναι έτσι ή αν δεν είναι έτσι. Εν πάση περιπτώσει, είναι σε μία διαδικασία. Δεν πρέπει με τόση ευκολία είτε να αφήνουμε υπονοούμενα, είτε να κατηγορούμε με υπερβολικό τρόπο, θα έλεγα εγώ, ορισμένες φορές για «τεράστιο σκάνδαλο», για «μικρό και μεγάλο σκάνδαλο».

Καταλήγω με το ότι νομίζω ότι είναι ένα πάρα πολύ λογικό επιχείρημα ότι αν επρόκειτο για ένα σκάνδαλο το δημόσιο συμφέρον θα έχανε. Θα υπήρχε ένα πρόσημο μείον. Αυτό είναι λογικό επιχείρημα που κατά τη γνώμη μου δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί. Θα μπορούσε να ήταν καλύτερα; Αυτό να το συζητήσουμε. Είναι προς συζήτηση. Αλλά ότι ήταν σκάνδαλο το ότι κέρδισε παραπάνω από αυτό που εν πάση περιπτώσει είπε σαν πρόταση το ΤΑΙΠΕΔ -και εν τέλει, είναι μια μεγάλη και σημαντική επένδυση- δεν νομίζω ότι στέκει ως λογικό επιχείρημα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Μου επιτρέπετε; Δεν είθισται στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο αλλά θα ήθελα να μιλήσω δι' υμών στον Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Παρακαλώ. Έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Πραγματικά θα ήσασταν διατεθειμένοι να φέρουμε τις συμβάσεις του ΤΑΙΠΕΔ στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων να τις συζητήσουμε; Γιατί οφείλω να σας πω εν απολύτω ειλικρινεία ότι δεν είναι η μόνη η οποία έχει τέτοια θέματα. Σας το λέω για να μη σας αποκρύπτω τι σκέφτομαι. Θα ήσασταν διατεθειμένοι να βάλετε δυο συζητήσεις, να τις περάσουμε μια-μια, να κάτσουμε λίγο να τις κουβεντιάσουμε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Εγώ μίλησα για συζήτηση για το Υπερταμείο.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Να απαντήσω εγώ σε δυο-τρία πράγματα για τα οποία ρωτήθηκα.

Το πρώτο πρόβλημα που έχει η αντιπολίτευση είναι ο χρόνος. Δεν ξέρω καλά στα ελληνικά τους χρόνους. Λέτε συνεχώς -δεν ξέρω αν το κάνετε και επικοινωνιακούς λόγους- «χάσαμε», «δεν κερδίσαμε». Δεν είναι ο σωστός χρόνος. Ο σωστός χρόνος, που δεν ξέρω τον πω, αλλά δυστυχώς δεν με βοήθησε κανένας από πίσω, είναι το future conditional. «Θα είχαμε χάσει». Αυτό πρέπει να λέτε αν θέλετε να είστε ειλικρινείς. «Θα είχαμε χάσει 600». Δεν χάσαμε τίποτα. Ο ελληνικός λαός κέρδισε από την αρχική πρόταση 600 εκατομμύρια. Άρα, δεν χάσαμε. Ο ελληνικός λαός δεν έχασε απολύτως τίποτα.

Αφού διόρθωσα τα ελληνικά σας πάω να διορθώσω τώρα τα νομικά.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αυτός είναι συντελεσμένος μέλλοντας.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Αυτό μου είπαν αλλά δεν ήταν σίγουροι.

Δεύτερο επιχείρημα. Ήθελε απάντηση ο κ. Βορίδης και δεν κατάλαβα. Δεν κατάλαβα ποιο είναι το πρόβλημα που θέτει. Η εταιρεία έτσι κι αλλιώς έχει τη σύμβαση, τα δικαιώματα μέχρι το 2026. Η επέκταση είναι μετά από το 2026. Αν γίνει κάτι μέχρι το 2026 και χαλάσει όλο το πράγμα, δεν έχουν κάποιο δικαίωμα μεταξύ 2026 και 2046. Άρα, δεν ισχύει αυτό που είπατε, αν το καταλαβαίνω καλά. Δεν ήταν σωστή η ερώτηση έτσι όπως τη θέσατε. Ήταν σαν να χάλαγε όλο το πράγμα. Μέχρι το 2026

δεν κερδίζουν τίποτα. Νομίζω ότι είναι ξεκάθαρο τι θέλω να πω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Δεν το λέτε σωστά.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Μπορεί να μην το λέω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Σωστά το λέτε. Αυτό που λέτε δεν είναι σωστό.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Μέχρι το 2026 δεν έχουν τα δικαιώματα έτσι κι αλλιώς; Τα έχουμε μέχρι το 2026. Άρα συζητάμε για το διάστημα 2026-2046. Αν κάτι χαλάσει το 2023 τότε δεν ισχύει ότι έχουν κάποιο δικαίωμα, γιατί τα δικαιώματα που έχουν μέχρι το 2026 τα έχουν από την παλιά σύμβαση.

Να τα συζητήσουμε. Ποτέ δεν έχω πει εγώ να μην συζητήσουμε.

Το τελευταίο που θέλω να πω εγώ είναι αν θέλετε να κάνουμε μία συζήτηση για το ΤΑΙΠΕΔ και όλες οι πλευρές να πάμε και να κάνουμε κάποιες προτάσεις για το πώς μπορεί να δουλεύει καλά. Είναι στο δικό σας το μνημόνιο. Δική σας η μνημονιακή δέσμευση. Όχι δικιά σας νομίζω. Ούτε καν η δικιά σας. Είναι το 2011 έτσι δεν είναι; Τέλος πάντων, δεν το βάζω έτσι. Αν θέλουμε να κάνουμε μια συζήτηση για το πως πρέπει να ελέγχεται το ΤΑΙΠΕΔ, όπως καταλάβατε, πίεσαν πάρα πολύ οι θεσμοί ίσως γιατί δεν έχουν την ίδια θετική αξιολόγηση για τη σχέση που είχαν οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ με τις ΔΕΚΟ. Ίσως γι' αυτό είχαν την ιδέα ότι ίσως πρέπει να περιοριστεί η δύναμη του Υπουργού και της Κυβέρνησης να κάνει παρέμβαση. Ίσως γι' αυτό το περιορίσαν και το έκαναν με αυτόν τον τρόπο.

Εάν θέλετε όλοι μαζί, οι του δημοκρατικού τόξου όπως λέμε, να συζητήσουμε και να μπορούμε να αναδιαπραγματευτούμε το πλαίσιο του ΤΑΙΠΕΔ και ποιος ελέγχει ποιον, εγώ είμαι ανοιχτός σ' αυτήν τη συζήτηση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Μανιάτη, παρ' όλο που έχετε μιλήσει είκοσι δυο λεπτά, θα σας δώσω τον λόγο για ένα λεπτό αυστηρά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Γιατί για ένα λεπτό αυστηρά; Δευτερολογία έχουμε. Δεν θα μου δώσετε τρία λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δεν προβλέπονται δευτερολογίες στις κυρώσεις.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Στον Εισηγητή δεν προβλέπεται δευτερολογία;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Προβλέπονται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Έχετε υπερβεί όλους τους χρόνους.

Κύριε Μανιάτη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Με απόλυτη ειλικρίνεια, κύριε Υπουργέ, τι να σας πω; Και σας λυπάμαι και νομίζω ότι μας πουλάτε τρέλα και δεν καταλαβαίνω τίποτα από τον τρόπο που αντιμετωπίζετε το εξής πράγμα. Σας ομολογώ ότι είχα την αίσθηση ότι σας εγκλώβισαν και λέω «ρε παιδί μου, ο άνθρωπος θα προσπαθήσει να απεγκλωβιστεί με κάποιον τρόπο».

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Λάθος εκτίμηση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Σας το ξεκαθαρίζω άπαξ διά παντός. Σας έφεραν εισήγηση για 700 εκατομμύρια λιγότερα να εισπράξει το ελληνικό Δημόσιο και εσείς έναντι αυτού δεν πράξατε τίποτα. Συμβούλους χρηματοοικονομικούς που τους πληρώνουμε από την τσέπη μας, το ελληνικό Δημόσιο, διοίκηση ΤΑΙΠΕΔ που την διορίσατε εσείς, τη διορίζει η Κυβέρνηση, δεν είναι ανεξάρτητη αρχή και την αφήνετε, Διοικητικό Συμβούλιο του Αερολιμένα...

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Ούτε αυτό είναι σωστό που λέτε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Θα σας απαντήσω.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Δεν ξέρετε τον νόμο, τι να κάνουμε τώρα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Τον ξέρω πάρα πολύ καλά.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Δεν τον ξέρετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Εσείς δεν διορίσατε το ΤΑΙΠΕΔ; Ποιος διόρισε την διοίκηση του ΤΑΙΠΕΔ; Εσείς. Εάν αύριο αποφασίσετε να την αλλάξετε, θα σας απαγορεύσει κανείς να την αλλάξετε;

Επειδή μπορείτε να την αλλάξετε αύριο...

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Η διοίκηση του Υπερταμείου...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Ακούστε με, γιατί εδώ πρέπει να προστατεύσουμε όλοι το δημόσιο συμφέρον και απευθύνομαι και προς τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ. Εδώ, παιδιά, δεν είναι καλαμπούρι για 5 εκατομμύρια κ.λπ., είναι 700 εκατομμύρια που του έφεραν του Υπουργού, που υπέγραψε και αντί να τους αποκεφαλίζει όλους, τους κρατά στη θέση τους και υπερασπίζεται, επαναλαμβάνω, τέσσερις-πέντε

διορισμένους εκπροσώπους του Δημοσίου στον Διεθνή Αερολιμένα. Τους κρατάτε ακόμη; Δεν καταλαβαίνω, ρε παιδί μου. Πότε, δηλαδή, θα αντικαταστήσετε μια διοίκηση, που της έχετε αναθέσει να προστατεύει το δημόσιο συμφέρον;

Προφανώς, το ΤΑΙΠΕΔ δεν είναι ανεξάρτητη αρχή. Είναι διορισμένο από την Κυβέρνηση όργανο, που αλλάζετε τη διοίκηση όποτε θέλετε. Δεν θέλετε να την αλλάξετε, δικαίωμά σας, αλλά αναλαμβάνετε τις πολιτικές ευθύνες.

Επόμενο πράγμα που δεν καταλαβαίνω. Βρε παιδιά, έκανε ένα δελτίο Τύπου η Επιτροπή Ανταγωνισμού και σας είπε «παιδιά του ΣΥΡΙΖΑ, αντί για τα 380, βάλτε το κεφάλι μέσα και εισπράξτε 1,1 δισεκατομμύριο, δηλαδή περίπου 630 εκατομμύρια παραπάνω και μη μιλάτε». Και ερωτώ: Εσείς, ως εθνική Κυβέρνηση, που εκλέγεστε από τον λαό, έχετε αξιολογήσει εάν έχει δίκιο η Επιτροπή Ανταγωνισμού ή όχι;

Ξέρετε, κύριε Πρόεδρε, γιατί το λέω; Διότι η Επιτροπή Ανταγωνισμού δεν είναι για να κάνει διαπραγματεύσεις και να επιτυγχάνει το βέλτιστο για το ελληνικό Δημόσιο ή για το κάθε δημόσιο. Στην Επιτροπή Ανταγωνισμού στέλνουν οι κυβερνήσεις τις αποφάσεις τους, για να ελέγξει μήπως υπάρχει αθέμιτος ανταγωνισμός σε σχέση με άλλα αεροδρόμια και με τον τρόπο αυτό επωφελείται ένας εταίρος.

Κατά συνέπεια, η ερώτησή μου προς όλους είναι: Εσείς, ο Υπουργός πρώτος και οι υπόλοιποι συνάδελφοι, που θα συνυπογράψετε αυτή τη σύμβαση, είστε βέβαιοι, κυρίες και κύριοι, ότι δεν θα μπορούσε το Δημόσιο να κερδίσει, εγώ δεν λέω πολλά, λέω 10 εκατομμύρια παραπάνω από τα 1,115 δισεκατομμύρια που έχει ορίσει η Επιτροπή Ανταγωνισμού;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλώς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Όχι, δεν έχει καλώς.

Πού το ξέρετε; Είναι μειοδοτικό να εμπιστεύεστε με κλειστά μάτια μια ευρωπαϊκή αρχή, χωρίς στοιχειωδώς, για λόγους εθνικής αξιοπρέπειας, να ελέγχετε αυτό που σας έρχεται ως εντολή απ' έξω. Είναι τραγικό! Είναι προσβλητικό για το Εθνικό Κοινοβούλιο.

Και επειδή είδα και το απόρρητο, ομολογώ ότι δεν καταλαβαίνω γιατί θέλετε να το κρατήσετε απόρρητο το ΤΑΙΠΕΔ. Δεν έχει και τίποτα απόρρητο.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Δεν είπα απόρρητο, εμπιστευτικό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Ναι, απόρρητο, εμπιστευτικό είναι.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Εμπιστευτικό, δεν είναι απόρρητο για τους Βουλευτές.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Λέω...

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Λέτε, για να δημιουργείτε εντυπώσεις.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Δεν είπατε να μην κατατεθεί στα Πρακτικά; Άρα, γιατί το κάνετε απόρρητο;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Είπα ότι είναι στη διάθεση των Βουλευτών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Θα το δουν οι εκπρόσωποι των κομμάτων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Ναι, άρα απόρρητο. Και το σεβόμαστε, αφού το ζητά ο Υπουργός. Το είδα. Σιγά τις απόρρητες πληροφορίες που έχει! Και ξαναλέω, το αποδέχεστε, Υπουργέ μου, αυτό το σημείωμα; Σας έχει πείσει, δηλαδή, ότι παραλίγο θα χάνατε 680 εκατομμύρια σαν στραγάλια από τα χέρια σας και σας έπεισε αυτό το τρισέλιδο;

Διότι, κύριε Πρόεδρε, ακούστε, εδώ έχουμε το εξής δεδομένο. Το 2015, με βάση τα στοιχεία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ναι, αλλά ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Θα ολοκληρώσω.

Το 2015, με βάση τα στοιχεία τα οποία έγινε η αξιολόγηση, η επιβατική κίνηση στο Αεροδρόμιο ήταν δεκαοκτώ εκατομμύρια επιβάτες. Το 2018 ξέρετε πόσο είναι; Είναι είκοσι τέσσερα εκατομμύρια.

Κραυγαλέο, λοιπόν, ερώτημα προς την Κυβέρνηση, πολιτικό και οικονομικό: Αξιολογήσατε τη σύμβαση παραχώρησης για είκοσι χρόνια με ένα έτος αναφοράς, όπου η τουριστική κίνηση, άρα τα έσοδα του Αεροδρομίου, ήταν τουλάχιστον 30% πιο κάτω απ' αυτό που ήταν πέρυσι. Το ηθικό και πολιτικό ερώτημα, λοιπόν, είναι: Γιατί, για παράδειγμα, δεν περιμένετε έναν χρόνο ακόμη, αφού είναι αύξουσα η καμπύλη των επιβατών του Αεροδρομίου, ώστε να πάρετε περισσότερο τίμημα;

Αναπάντητα ερωτήματα και απευθύνονται και προς τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Τώρα είμαστε συνάδελφοι από την ίδια μεριά...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Τέλος, ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε, κύριε Μανιάτη, σας παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Ένα τελευταίο ερώτημα προς τη Νέα Δημοκρατία. Εγώ δεν αντιλαμβάνομαι πώς συμβιβάζετε αυτά που ο κύριος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος είπαν ως προς τις αδυναμίες της σύμβασης και ο κ. Βορίδης με την υπερψήφιση της σύμβασης. Ομολογώ ότι σηκώνω τα χέρια! Όμως, εν τοιαύτη περιπτώσει, δεν αφορά το δικό μου κόμμα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ)

Κλείνοντας, επειδή επικαλεστήκατε πολλές φορές ότι ήρθε το καναδικό fund και είναι δείγμα εμπιστοσύνης προς την Ελληνική Κυβέρνηση, το καναδικό fund καταρχήν εξαγόρασε ολόκληρη την Hochtief, με τις μετοχές της, σε περίπου έξι αεροδρόμια σε όλο τον κόσμο. Ήρθε και εξαγόρασε την Hochtief την εποχή των Σαμαρο-Βενιζέλων, το 2013. Άρα, δεν είναι δικό σας επίτευγμα, είναι επίτευγμα της κυβέρνησης του 2013. Άρα, κρατήστε χαμηλό καλάθι σ' αυτά που λέτε ως επιτυχία της Κυβέρνησης.

Κλείνω.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Πόσες φορές θα κλείσετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Θεωρώ ότι θα πρέπει επιτέλους να συζητηθεί στο Εθνικό Κοινοβούλιο με ποια αξιολόγηση, τίνος ειδικού εμπειρογνώμονα, το ελληνικό Δημόσιο εκχωρεί για άλλα είκοσι χρόνια την εκμετάλλευση της συγκεκριμένης δημόσιας περιουσίας, άλλως θα πρόκειται για κυβέρνηση αποικίας, που ακούει εντολές των Βρυξελλών, χωρίς να έχει το κουράγιο να ορθώσει ανάστημα και να ελέγξει εάν με τον τρόπο που γίνεται αυτή η διαδικασία προστατεύεται το δημόσιο συμφέρον ή όχι.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επειδή τώρα ανέλαβα το Προεδρείο, δεν θα σας αρνηθώ, κύριε Δένδια, αλλά κοιτάξτε τι συμβαίνει. Είχε ειπωθεί στην έναρξη ή κατά την πορεία της συνεδρίασης ότι λόγω της πίεσης του χρόνου, για να παραδώσουμε την Αίθουσα, δεν θα υπήρχαν δευτερολογίες, εάν μου μεταφέρθηκε σωστά και το λέω και σωστά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Πήρε τον λόγο ο κ. Μανιάτης και από δυο λεπτά που του έδωσαν μίλησε οκτώ και λεπτά. Θερμή παράκληση, εάν είναι εύκολο, στο λεπτό που ζητήσατε να είστε συνεπής.

Ο κ. Δένδιας έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Εγώ θα είμαι πολύ γρήγορος, αλλά απαντώ σε ερώτηση του Υπουργού. Βέβαια, διαμαρτύρεται ο Υπουργός τώρα γιατί του απαντώ σε ερώτηση, που μου υπέβαλε όμως.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Δεν φταίτε εσείς, ο κ. Μανιάτης φταίει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Υπουργέ, ποιο είναι το πρόβλημα; Σας το λέω ειλικρινά, όχι αντιπολιτευτικά. Το πρόβλημα αυτής της σύμβασης είναι η διατύπωση του 4.1 και του 4.2. Η διατύπωση αυτή είναι λεόντειος υπέρ της παραχωρησιούχου. Γιατί; Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ προσέξτε το. Αν κρίνετε ότι είναι απορριπτέο πετάξτε το, αλλά ακούστε το, διότι δυστυχώς είναι έτσι. Μακάρι να ήταν αλλιώς.

Τι κάνει το άρθρο 4.1 και 4.2; Το διάστημα από τώρα μέχρι το 2026 μηδενίζει τον κίνδυνο για την παραχωρησιούχο, ανεξαρτήτως οποιουδήποτε θέματος που αφορά και αυτήν. Λέει δηλαδή ότι αν είναι άκυρη η σύμβαση και φταίει η παραχωρησιούχος, δεν πειράζει, μπορεί να φύγει ελεύθερα. Εάν δεν έχει δανειοληπτική ικανότητα, δεν πειράζει, μπορεί να φύγει ελεύθερη. Ό,τι και να είναι, δεν πειράζει, μπορεί να φύγει ελεύθερη.

Και θα μου πείτε, τι πειράζει; Να σας πω τι πειράζει. Το ελληνικό Δημόσιο έχει αξιώσεις, κύριε Υπουργέ, για αποζημίωση και ποινικές ρήτρες.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Μα τα ίδια λέτε. Σας έχω απαντήσει σε αυτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Εδώ εσείς παραιτείστε με το 4.2.β. της δυνατότητάς σας να ζητήσετε οποιαδήποτε αποζημίωση ή ποινική ρήτρα σε σχέση με τη σύμβαση από την παραχωρησιούχο, έστω και αν ο λόγος αφορά αυτήν.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Όχι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Μα πως όχι; Κοιτάχτε, τώρα, μπορεί να θέλετε να κλείσετε τα μάτια σας. Μπορεί να θέλετε να ικανοποιήσετε με κάποιον τρόπο τους συναδέλφους. Δεν υπάρχει κανένας τρόπος αυτό το κείμενο να διαβαστεί αλλιώς. Κάνετε ακριβώς αυτό το πράγμα. Αυτό το πράγμα δεν επιτρέπεται σε οποιαδήποτε σύμβαση, ποτέ. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος ανάγνωσης.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Το έχουμε πει αυτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Αν οι κύριοι συνάδελφοι πίσω σας, λένε κάτι άλλο, φαντάζομαι, σας το λένε λάθος. Δεν χρειάζεται δικηγόρο. Εάν το διαβάζετε μόνος σας, θα το δείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς, ευχαριστούμε τον κύριο Δένδια.

Στο σημείο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Όχι, σας παρακαλώ.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω τη δευτερολογία μου για διευκρινίσεις. Σας έχω ζητήσει τον λόγο. Εισηγητής είμαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Μα κύριε Βλάχο, δεν ακούσατε τι σας είπα προηγουμένως;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Όχι, δεν άκουσα τι μου είπατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Και εκτός αυτού έκανε την παρέμβαση που ζήτησε να κάνει ο κ. Δένδιας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Άκουσα ότι κάποιοι συνάδελφοι έκαναν δευτερολογία και θέλω και εγώ δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κοιτάξτε, έχουμε συμφωνήσει σε μια διαδικασία, σε ένα χρονοδιάγραμμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Εγώ θέλω δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Εντάξει τώρα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Υπάρχουν ακόμα αναπάντητα ερωτήματα από τον κύριο Υπουργό. Δεν παρακολούθησατε όλη τη διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Μα με συγχωρείτε, σε όλη τη διάρκεια της συνεδρίασης, η οποία ξεκίνησε, αν δεν κάνω λάθος, στις 14.00', δεν απαντήθηκαν αυτά τα ερωτήματα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Τι να κάνουμε τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Αν δεν απαντήθηκαν επαρκώς - ενδεχομένως λέω εγώ- και δεν είστε ικανοποιημένος, ε, τώρα, με συγχωρείτε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Εν πάση περιπτώσει, μην το κάνουμε θέμα τώρα. Θέλω και εγώ δύο λεπτά για τη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Και αν αυτά τα ερωτήματα τα έχετε διατυπώσει μέσα από την πρώτη σας εισήγηση, δηλαδή την πρωτολογία σας, και ο Υπουργός απάντησε όπως ο ίδιος νόμιζε ότι έπρεπε να απαντήσει...

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Απάντησα και με το παραπάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Δεν ήμουν στην Αίθουσα και δεν το παρακολούθησα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Αυτή η άποψη του κυρίου Υπουργού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας παρακαλώ πολύ, είναι εκ του περισσού, λοιπόν, η περαιτέρω συζήτηση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, τόση ώρα θα είχα τελειώσει.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, τώρα πανηγυρίζουμε, γιατί λέμε ότι δεν χάσαμε αυτά τα χρήματα. Περί αυτού πρόκειται, έτσι; Ελέχθη πολύ καλά από τους συναδέλφους και εσύ μας λέτε ότι δεν τα χάσαμε. Κάποιος μπορεί να ισχυριστεί ότι δεν τα χάσαμε και από τύχη.

Τώρα, επειδή στείλατε εσείς στη Γενική Διεύθυνση Ανταγωνιστικότητας, που λέτε, γιατί είστε υποχρεωμένος, αυτό δεν σημαίνει ότι θα μας σώζει πάντα.

Πείτε μου, ένας τρίτος αισθάνεται απόλυτη σιγουριά ότι το 1,150 είναι το σίγουρο τίμημα; Δηλαδή, οριακά, θα μπορούσε να είναι και 1,200; Δεν θα μπορούσε να είναι; Άρα, καταλαβαίνετε πόσο λεπτές είναι οι ισορροπίες μεταξύ προάσπισης του δημοσίου συμφέροντος και της ζημίας. Λοιπόν, το ένα είναι αυτό.

Δεύτερον, είπατε ότι μέχρι το 2026 πάμε με το ισχύον. Έτσι είναι. Εάν το 2025, λοιπόν, με βάση αυτά τα οποία έχουμε δεσμευθεί εμείς, με κάποιον τρόπο καταγγελθεί η σύμβαση, στο ελληνικό Δημόσιο τι μένει; Μένει ένα αεροδρόμιο που

πρέπει να κάνει διεθνή διαγωνισμό για να το αξιοποιήσει από 2026 και μετά.
Υπογράψαμε συμφωνία, ναι ή όχι; Προβλέψαμε παραμέτρους; Υπάρχει και ρίσκο
δηλαδή σε αυτή τη συμφωνία και το παίρνουμε όλο εμείς;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Υπουργός Οικονομικών): Υπάρχουν τα δικαστήρια.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Έχετε παραιτηθεί.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Αυτό λέμε εμείς τόση ώρα. Με το 4.1 εμείς αμφιβάλλουμε κατά πόσον το Δημόσιο διατηρεί τα δικαιώματά του ή αν πάει στο δικαστήριο και βρεθεί χαμένο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Βλάχο, μέχρι τώρα οι επισημάνσεις σας ή τα ερωτήματά σας διατυπώθηκαν ακριβώς προηγουμένως από τον κ. Δένδια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τουλάχιστον σε ό,τι με αφορά, κατά την παρουσία μου στο Προεδρείο, το άκουσα με τα αυτιά μου και δεν χρειάζεται να με ενημερώσουν οι Υπηρεσίες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Μα θέλω να συμπληρώσω κάτι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας παρακαλώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Αφήστε με να ολοκληρώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Μα δεν συμβάλλετε και εσείς, οι Κοινοβουλευτικές Ομάδες -γενικά το λέω τώρα- στη λειτουργία...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Σε τι να συμβάλω; Είναι μία συμφωνία που αφήνει ανοιχτές εκκρεμότητες και προσπαθούμε να τις αναδείξουμε. Θα πω και στο τέλος τι ακριβώς θα κάνουμε από πλευράς ψήφου.

Λοιπόν, είπατε για το 10%. Όντως, ο φορέας αυτός καταργήθηκε. Έχετε δίκιο σε αυτό, αλλά η δέσμευση αρχικά ήταν -το λέω εγώ με δικά μου λόγια- ότι όταν αξιοποιηθεί το Ελληνικό, οι δήμοι γύρω από το νέο αεροδρόμιο έχουν λαμβάνειν. Αυτό το «έχουν λαμβάνειν» είναι που περιμένουμε να ακούσουμε. Τι έχουν λαμβάνειν;

Τώρα, για τα τερτίπια, φτιάχτηκε ο φορέας, καταργήθηκε ο φορέας, δεν μας ενδιαφέρει εμάς με ποια διαδικασία θα γίνει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Εντάξει, εντάξει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Εμείς σας μιλήσαμε για συγκεκριμένα έργα για να δεσμευτεί η Κυβέρνηση και ήταν ευκαιρία τώρα που παρατείνουμε τη σύμβαση να βάλουμε στο

τραπέζι και αυτό το θέμα.

Και το τελευταίο, σας είπε και ο συνάδελφος, ο κ. Βορίδης, το είπα και εγώ νωρίτερα, είκοσι δύο χιλιάδες στρέμματα γιατί να παραμείνουν δεσμευμένα για άλλα είκοσι χρόνια; Για τριάντα χρόνια δεν έγινε τίποτα. Γιατί άλλα είκοσι; Γιατί κρατάμε σε ομηρία τους πολίτες; Να γίνει τι; Φτιάχτηκαν mall, εμπορικά κέντρα εκεί. Τι άλλο θα γίνει; Επιτέλους, δηλαδή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς, κύριε Βλάχο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Εάν δεν το βάλουμε τώρα στο τραπέζι σε αυτή τη φάση, τότε θα μπει;

Λοιπόν, από εμάς αναδείχθηκαν νομίζω και από την εισήγηση τη δική μου αλλά κυρίως από τον κ. Δένδια και από τον κ. Βορίδη νομίζω όλες οι ανησυχίες μας, όλη η αγωνία μας για αυτή τη συμφωνία. Εμείς δεν θέλουμε να πάμε κόντρα σε μία επένδυση. Δεν θέλουμε να πάμε κόντρα στην παραχώρηση αυτή που λέτε. Θα την ψηφίσουμε. Όμως, εμείς θέλουμε να καταγραφούν όλα αυτά τα οποία ελέχθηκαν που είναι ανησυχίες για την επόμενη μέρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καταγράφηκαν, κύριε Βλάχο. Καταγράφηκαν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Μακάρι όσα αναδείχτηκαν από εμάς να διαψευστούν. Αλλά έχετε την απόλυτη ευθύνη για οτιδήποτε προκύψει στο μέλλον από αυτό. Παίρνετε την ευθύνη αποκλειστικά εσείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς, καλώς.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση της από 24 Ιανουαρίου 2019 Σύμβασης Παράτασης της «Σύμβασης Ανάπτυξης Αεροδρομίου», που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 31 Ιουλίου 1995 και κυρώθηκε με τον ν. 2338/1995 (Α΄202)».

Η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΝΑΣΟΣ) ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Όχι.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Όχι.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Όχι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση της από 24 Ιανουαρίου 2019 Σύμβασης Παράτασης της «Σύμβασης Ανάπτυξης Αεροδρομίου», που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 31 Ιουλίου 1995 και κυρώθηκε με τον ν. 2338/1995 (Α΄202)» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΝΑΣΟΣ) ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Όχι.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Όχι.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Όχι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Συνεπώς, το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΝΑΣΟΣ) ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Όχι.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Όχι.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Όχι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση της από 24

Ιανουαρίου 2019 Σύμβασης Παράτασης της «Σύμβασης Ανάπτυξης Αεροδρομίου», που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 31 Ιουλίου 1995 και κυρώθηκε με τον ν. 2338/1995 (Α΄202)» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων κατά πλειοψηφία.

Δέχεστε στο σημείο αυτό να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο και στο σύνολό του;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΝΑΣΟΣ) ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Όχι.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Όχι.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Όχι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση της από 24 Ιανουαρίου 2019 Σύμβασης Παράτασης της «Σύμβασης Ανάπτυξης Αεροδρομίου», που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 31 Ιουλίου 1995 και κυρώθηκε με τον ν. 2338/1995 (Α΄202)» έγινε δεκτό σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου κατά πλειοψηφία και έχει ως εξής: